

ATLÉTIKA

15.

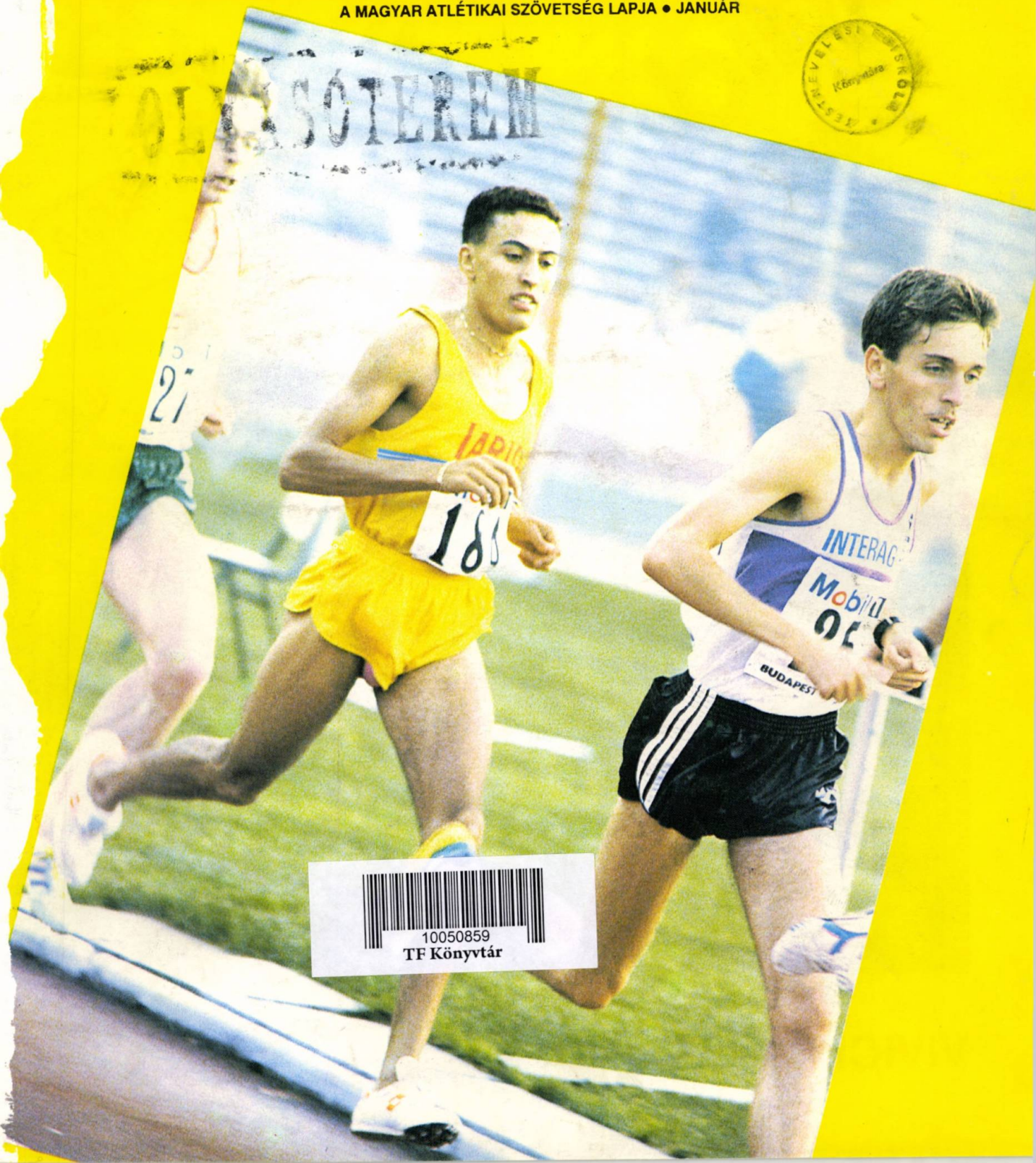
1

9

9

0

A MAGYAR ATLÉTIKAI SZÖVETSÉG LAPJA • JANUÁR

10050859
TF Könyvtár

A MAGYAR ATLÉTIKAI SZÖVETSÉG
ezúton is köszönetét fejezi ki az 1989. évi fő szponzorainak

VIVICITA

KONTRAX

VÁROSVÉDŐ FUTÁS '90.
ÁPRILIS 1.

ATLÉTIKA

34. ÉVFOLYAM

1. SZÁM

TARTALOM

Újévi köszöntő	1
Hírek, információk	2
„Mindenkire szükségünk van...” Interjú Mérei Lászlóval	4
Három lánya van... Interjú dr. Facskó Istvánnal	5
Velünk élő történelem Dr. Sír József múltja és jelene	6
Beszámoló az 1989-es versenyről ..	8
A gyerekeké a jövő	9
Magyar fedettpályás csúcslista	10
Ifjúsági panoráma	11
Szaksarok	15
Siker év után az NYVSC	16
Rejtvény	18
Őné a szó... ..	19
Ötezer veterán atléta Amerikában ...	20

A címlapon: Káldy Zoltán az olimpiai bajnok
Brahim Bontayeb előtt

ATLÉTIKA '90

A Magyar Atlétikai Szövetség lapja.
Megjelenik havonta.

Kiadja a Budapest Sportiroda.

A szerkesztőség címe:

ATLÉTIKA '90

1364 Budapest V. ker., Váci u. 62-64.

Felelős kiadó: Kaszás Ferenc

Főszerkesztő: Spiriev Attila.

Olvasószerkesztő: Krasovec Ferenc

Fotó: Képesy József archívuma, Zádor Péter
A MASZ címe:

1143 Budapest, Dózsa György út 1-2.

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlapelőfizetési és Lapolatási Irodánál (HELIR) (Budapest XIII., Lehel u. 10/a 1900.) közvetlenül vagy postai utalványon, valamint átutalással.

Számonként kapható a hírlapárusoknál, a Magyar Atlétikai Szövetségben és a Hungária-Sport nyomtatványboltjában (Bp. VI., Népköztársaság u. 5.).

Ára: 24,- Ft.

Előfizetési díj: egy évre 288,- Ft.

ISSN 0571-799

Készült a GLOBO Kft. és a TIPOPRINT
DTP Centrum gondozásában.

Gépszev VDG GT 89/230

Újévi köszöntő

Tisztelt Atléta Barátaim!

Először is hadd köszönjem meg atlétáink széles táborának összességében aktív és eredményes munkáját, sportágunk erőviszonyait tükröző nemzetközi szereplését.

A beköszöntött 1990-es év számos tekintetben fontos időszak a magyar atlétika életében. A Magyar Atlétikai Szövetség a területi szövetségekkel együtt most tanulja az önálló egyesületek működési mechanizmusát.

Szigorodó gazdasági feltételek mellett nagyobb vállalkozói készséget mutatva kell a működésükhöz szükséges anyagi eszközöket előteremteni. A sikeres elmúlt évi Európa Kupa-szereplés után a valós erőviszonyoknak megfelelő tisztes helytállást vár a szövetség elnöksége válogatott atlétáinktól a spliti Európa-bajnokságon és a plovdivi ifjúsági világbajnokságon. Ez évben élvonalbeli atlétáink csak szűkebb körének tudunk a képességeihez méltó szerepléshez szükséges felkészülési feltételekhez megfelelő központi támogatást biztosítani. Ugyanakkor tehetséges versenyzőink szélesebb rétegének szeretnénk

lehetőséget teremteni, hogy képességeiket az európai és világélvonalal szemben is megmutathassák és tanúbizonyságot tegyenek fejlődésükről. E kibővített bázis mellett programunk fontos része az utánpótlás- és tömegbázis szélesítése, az atlétika még intenzívebb bekapcsolódása a nemzeti egészségmegőrző programba.

Az önkormányzati elv a kluboktól is több önálló kezdeményezést és a társadalmi aktivisták szélesebb körű bevonását igényli.

A fentiekből is látjuk, hogy a MASZ újonnan választott elnöksége négyéves célkitűzéseinek sikeres megalapozása szempontjából az 1990-es év rendkívül fontos. Ehhez kérem a magyar atlétatársadalom széles táborának támogatását, a versenyzőknek és edzőiknek sikeres felkészülést, eredményes szereplést kívánok az új esztendőben.

Kaszás Ferenc
a MASZ elnöke

HÍREK

INFORMÁCIÓK

Elnökségi ülés: December 4-én tartotta soron következő ülését a szövetség elnöksége, melyen elsőként személyi kérdések kerültek napirendre. Az utolsó ülésen dr. Spiegl József egy hónap haladékot kért arra, hogy eldöntse: vállalja-e a főtítkári tisztelet. Ez alatt az egy hónap alatt azonban társadalmi munkában ellátta ezt a feladatot. Spiegl József végül nemet mondott, egyrészt mert szerinte a jelenlegi pénzügyi helyzetben elsősorban gazdasági szakembernek kell lennie a főtítkárnak, másrészt – mint mondta – úgy érezte, a MASZ - iroda munkatársai „nem örülnének” kinevezésének.

Visszalépése után Kaszás Ferenc elnök – az előző üléshez hasonlóan – ismét felvesztette dr. Facskó István nevét, aki ezúttal igent mondott. Így az elnökség egyelőre két évre kinevezte főtítkárrá azzal, hogy amennyiben bizonyos feltételeknek (pl. középfokú angol nyelvvizsga) megfelel, megbízatása automatikusan meghosszabbodik.

Ez után alelnököt választott az elnökség. Kaszás Ferenc Mindszenty Jánost javasolta, s ezzel a többség egyetértett. Angyal János másik nevét, Németh Miklósét vetette fel. A titkos szavazás 10:1 arányban döntött Mindszenty János javára.

Bár a MASZ-iroda dolgozóinak – így a szövetségi kapitánynak – a kijelölése a főtítkári hatáskörébe tartozik, a feladatkör fontosságára való tekintettel Facskó István elképzelését (azaz, hogy Mérei László legyen az új szövetségi kapitány) az elnökség elé terjesztette. Elképzelésével egyetértett az elnökség, ám kisebb vita bontakozott ki arról, elég-e egy ember a felnőtt és utánpótlás vezető edzői teendők ellátására. Hogy végül is hogyan áll föl a MASZ-iroda, arról Facskó István a következő elnökségi ülésen számol be.

Ez után a jövő évi költségvetés megtárgyalására került sor. Kiderült, hogy a költségvetésből pillanatnyilag hozzávetőlegesen 7,5 millió forint hiányzik. Így amellett, hogy meg kell találni a bevétel növelésének módjait, felül kell vizsgálni, mely versenyek és edzőtáborok elhagyása okoz-

za a legkisebb érvágást a sportágnak.

A pénzügyi helyzet miatt az 1990-es év szakmai programjának megvitatásakor is az igények és lehetőségek mérlegelése volt a téma. Mivel az eredetileg felállított EB-keret edzőtáboroztatása lehetetlenségnek tűnik, Mérei Lászlót megbízták egy mindenképpen menedzselte, szűkebb keret összeállításával. Természetesen, a lehetőségekhez mérten, a többieket is támogatják. Arra viszont mindenképpen elő kívánja teremteni a pénzt az elnökség, hogy a spliti EB-n, esélyeinkhez képest, nagy csapattal vegyünk részt.

Miután az elnökség megvitatta a veterán EB, a Tricotex Kupa, és a Hungalu Budapest Nagydíj lebonyolításával kapcsolatos teendőket, Kaszás Ferenc bejelentette, hogy Greinitzer Róbert egyéb elfoglaltság miatt lemondott elnökségi tagságáról. Hogy miként töltik be a megüresedett helyet, arra a jelölőbizottság vezetője, Mindszenty János a következő elnökségi ülésen tesz javaslatot.

Mérei László szövetségi kapitány összeállította azt a keretet, amelyet a MASZ mindenképpen menedzselni kíván. A kiemelésnél az eddigi világvversenyeket és a tavalyi világ- illetve Európa-ranglistán elfoglalt helyet vette figyelembe.

A kiemelt keret: Szalma László, Gécsek Tibor, Kovács Attila, Bagyula István, Vágó Béla, Ficsor József, Almási Csaba, Rosza Mária, Malovecz Zsuzsa, Szabó Dezső, Vida József, Vörös Sándor, Sátor László, Forgács Judit, Ágoston Zita, Urbanik Sándor és Bakos György.

Ha az anyagok lehetővé teszik, a keret a továbbiakkal bővül: Molnár Tamás, Banai Róbert, Káldy Zoltán, Deutsch Péter, Horváth Attila, Pálóczi Gyula, Karaffa László, Rácz Katalin, Szabó Karolina, Horváth Viktória, Hartai Katalin, Kozáry Ágnes, Batori Noémi és Szabó Erzsébet.

A szabadtéri Európa-bajnokság kiküldetési szintjei:

	Férfiak	Nők
100 m	10.30	11.30
200 m	20.70	23.00
400 m	45.90	52.30
800 m	1:46.00	2:00.00
1500 m	3:37.00	4:08.00
5000 m/3000 m	13:29.00	8:50.00
10000 m	28:10.00	-
maraton	2:13.00	2:33.00
110 gát/100 gát	13.65	13.00
400 gát	49.80	56.00
3000 akadály	8:25.00	-
10 km gyaloglás	-	46:00
20 km gyaloglás	1:23.00	-
50 km gyaloglás	3:56.00	-
4x100 m	39.40	44.40
4x400 m	3:04.60	3:32.00
magas	228	192
rúd	560	-
távol	800	665
hármás	16.80	-
súly	19.80	18.50
diszkosz	63.50	61.50
kalapács	76.00	-
gerely	80.00	63.00
tízpróba/hétpróba	8000	6100

A fedettpályás Európa-bajnokság kiküldetési szintjei:

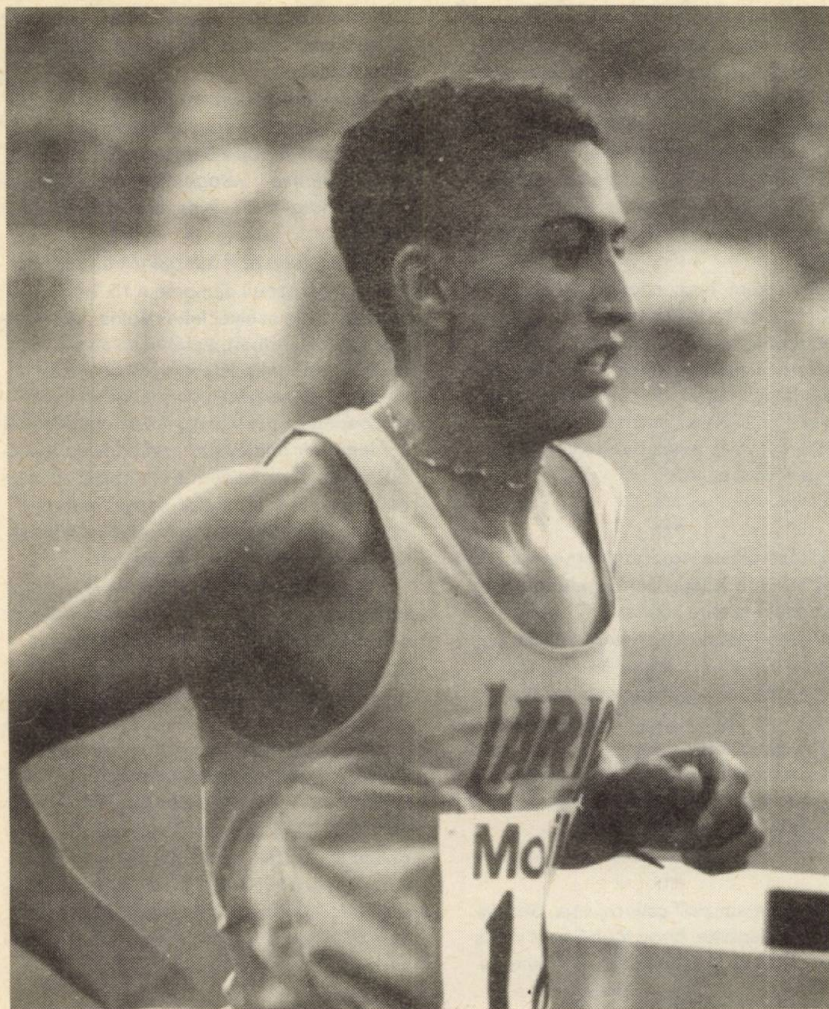
	Férfiak	Nők
60 m	6.68	7.35
200 m	21.20	23.80
400 m	47.00	53.20
800 m	1:48.00	2:02.00
1500 m	3:41.00	4:10.00
3000 m	7:55.00	9:00.00
60 gát	7.75	8.10
3 km gyaloglás	-	12:50
5 km gyaloglás	19:30	-
magas	227	190
rúd	555	-
távol	785	650
hármás	16.70	-
súly	19.50	18.00

Októberi számunkban azt írhattuk **Daley Thompson**ról, a tízpróba koronázatlan királyáról, hogy sérüléséből felépülve negyedik Nemzetközösségi Játékok-győzelmére készül.

Nos, sajnos most olyan hírek érkeztek, hogy a brit klasszis térde továbbra is „rakoncátlankodik”, és bizonytalanná vált aucklandi indulása. Ezt valószínűleg nemcsak a britek sajnálnák, hanem mindenki, aki szereti az atlétikát, mert Thompson bravúrt hajthatna végre, ha negyedszer is győzni tudna.

Megnősült **Mouley Brahim Boutayeb**, a marokkóiak 22 éves olimpiai bajnoka. A Szöulban 10 000 m-en nagy meglepetésre győztes futó szülővárosában, Khémissetben vette feleségül a 18 esztendő Khadija Karimot.

Három amerikai atlétáról kiderült, hogy tiltott szereket használt – jelentette be az amerikai atlétikát irányító testület, a TAC

Brahim Boutayeb

(The Athletics Congress). A három veterán: **Willie Caldwell** (400 m), **Tom Hummick** (súlylökés), **Jeff Scuffins** (maraton).

Előbbi kettő 2 éves, utóbbi 3 hónapos eltűnt. Érdekes, hogy a TAC csak most tette meg a bejelentést, holott a két pályaversenyző vizsgálatát már a tavaly januári fedettpályás versenyeken elvégezték. Hogy mit szedtek, azt nem hozták nyilvánosságra. Nem úgy, mint Scuffins esetében, akiről kiderült, hogy ephedrint használt, ennek is köszönhető, hogy hatodik lett az április 30-i New Jersey-i maraton. Scuffint nem is annyira az eltűnés érintette érzékenyen, mint az, hogy vissza kellett adnia a hatodik helyért járó 9000 dollárt...

Decemberben több mint nyolcvan atléta edzőtáborozott Tatán, 4-től 10-ig huszonegy fő részére sikerült helyet biztosítani, a többiek 11-én csatlakoztak hozzájuk és egy hétig edzettek a tóvárosi sportkomplexumban.

A tervek szerint január az „edzőtáborok hónapja” lesz. Amint azt Mérei László szövetségi kapitány elmondta, 8-tól 21-ig a következő helyszíneken adódik

edzőtáborozási lehetőség:

- Tirénia – 15 fő (dobók, futók)
- Spala – 15 fő (vágózók, gátfutók)

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem az ATLÉTIKA c. lapot példányban, az alábbi címre:

Megrendelő neve:.....

címe:.....

Irányítószám:.....

Az előfizetési díjat a részemre küldendő átutalási postautalványon egyenlítem ki.

.....
aláírás

A megrendelőlapot borítékban, *bérmentesítve* az alábbi címre kérjük feladni
Hírlapelőfizetési és Lapellátási Iroda
BUDAPEST 1900

- Medulin – 20 fő (gyaloglók, távfutók)
- Budapest – többpróbázók (lapzártakor tárgyalás alatt)

Szép, „aranyos” búcsúra készült **Anne Audain**, 33 éves új-zélandi hosszútávfutónő. A hazájában, közelebbről Aucklandben megrendezendő Nemzetközösségi Játékokon győzni szeretne a 10 000 méteres síkfutásban. Audain már két korábbi játékokon is dobogóra állhatott, 1982-ben Brisbane-ben győzött 3000 m-en, majd négy évvel később Edinburghban ezüstérmes lett 10 000 m-en.

Az új-zélandi hosszútávfutónő az utóbbi években idejének java részét az Egyesült Államokban tölti, és kitűnő országúti futó specialista. Tartják számon, de most visszament hazájába, és minden erejével a Nemzetközösségi Játékokra készül. Annál is inkább, mert úgy tervezi, hogy – bár országúti, utcai versenyeken még egy évig részt vesz – pályán Aucklandben indul utoljára.

Sebastian Coe mint politikus? A kérdés már nem is igazán kérdés, hiszen az olimpiai bajnok brit középtávfutó nagy léptekkel halad a politikai pályán. Legutóbbi sikere, hogy a konzervatív párt 36 pályázó közül őt jelölte arra a megüresedő parlamenti képviselői posztra, melyet a délnyugat-angliai Cornwall terület számára tartanak fenn.

Stuttgart szoros harcban legyőzte München. A „verseny” azért folyt, hogy a nyugatnémet atlétikai szövetség melyik várost jelölje az 1995. évi világbajnokság rendezési jogáért kiírt pályázatra.

Így örült Sebastian Coe az olimpiai győzelemnek.

A szövetség szavazása először 13:13-as döntetlent hozott, így azt meg kellett ismételni. Végül a württembergi városnak kedvezett a szerencse, és 15:11 arányban „felülkerekedett” bajor vetélytársán.

Stuttgarton kívül eddig további két város, Göteborg (Svédország) és Manchester (Nagy-Britannia) jelentkezett, míg a tengerentúlról eddig meglepetésre nincs pályázó.

– Úgy érzem, hogy nagyon jók az esélyeink – jelentette ki **Manfred Rommel**, Stuttgart polgármestere, miután kiderült, hogy városa nyerte a német háziversenyt.

Előreláthatólag egyébként 180 országból mintegy 2500-an vesznek majd részt az 1995. évi vb-n, amelynek helyszínéről 1991-ben dönt az IAAF.

Hajlítósérülésre legjobb gyógymód: 200 m résztáv után ötösugrás! Legalábbis **Karaffa László** szerint, akinek egy „csoda” folytán az említettek végrehajtása után egy csapásra elmúltak combhajlítói-omfájdalmi. Így aztán az egyik legjobb magyar vágótávozó – aki **Bakai József** irányításával készül – remélhetőleg nagyszerű eredményekkel rukkol ki az idény során. Azért a „terápiát” talán nem ajánlanánk általános alkalmazásra...

A tízpróba ausztrál csúcstartója, **Simon Shirley** kijelentette, hogy többé nem versenyez a „kengurusok” színeiben, mert nem

tették be abba a 85 fős csapatba, amelyet az aucklandi Nemzetközösségi Játékokra neveztek.

– *Máris beszéltem néhány angol vezetővel, akik szívesen vennék és támogatnák, hogy a spliti Európa-bajnokságon már Nagy-Britannia válogatottjában szerepeljek* – mondta a 23 éves brit születésű atléta.

– *Ez esetben át is települnék Londonba.*

Shirley a szülői olimpián a 15. helyen végzett, és jó esélyei lettek volna éremszerezésre Aucklandben. Achilles-ín-sérülése azonban megakadályozta abban, hogy a válogatott versenyen induljon, és az ausztrál csapatvezetők kihagyták az együttesből.

Nemcsak Shirley panaszkodott az ausztrál válogatókra, hanem a Nemzetközösségbe tartozó országok első számú hétpróbázója, **Jane Flemming** is, akit csak távolugrásra neveztek, hétfőpróbára nem.

– *Egyszerűen el sem akarom hinni, hogy ez megtörténhetett* – mondta. – *Ezzel alaposan „belém rúgtak”, hiszen szinte biztos, hogy aranyérmet nyerhettem volna.*

Nem mindennapi lehetőség előtt állnak a világ legjobb középtávfutói. A Sunkist International elnevezésű Los Angeles-i fedett pályás verseny rendezői 100 ezer (!) dollárt ajánlottak föl annak, aki megdönti a férfi vagy a női 1 mérföld világcúcsát január 31-én. A férfi rekordot 3:49.79 perccel az ír Eamonn Coghlan, a nőit 4:18.86 perccel a román Doina Melinte tartja.

„Mindenkire szükségünk van”

– mondja Mérei László

Mérei László, az új szövetségi kapitány végigjárt minden lépcsőfokot, mielőtt erre a posztra kinevezték.

– Az egész családjunk szerette a sportot, s mikor a Népstadionban Iharos vagy Rózsavölgyi futott, mi mindig kint voltunk – meséli az új szövetségi kapitány. – Feleségem is atléta volt és tizenhat éves lányomat is beoltottam ezzel a szép sportággal. Én a Vasasban kezdtem atlétizálni, 400 méter volt a főszámom. Miután abbahagytam a versenyzést, jelképes összegért segédintézőként dolgoztam tovább a szakosztálynál. Elvégeztem a segédedzőit, az edzőit, a szakedzőit, s közben 1975-ben a szakosztály utánpótlás vezető edzője lettem. Az voltam egészen 1987-ig, amikor Schulek Ágoston vezető edző a szövetségbe nem hívott utánpótlás vezető edzőnek. A mostani felkérés annak ellenére váratlanul ért, hogy két-három hete már a folyosói beszélgetéseken szóba jött a kinevezésem.

– *Úgy hírlik, fiatal tanítványai nagyon szerették.* – Remélem, hogy így van, s ezt mutatja, hogy a mai napig jó velük a kapcsolat. Mindenesetre a velük töltött idő szép szakasza volt az életemnek.

– *Mostani állásában sokszor kerülhet majd konfliktusba a környezetével.*

– Ez biztos, hiszen a válogatás és a keretek ki-

jelölése mindig sok vitára ad okot. De szeretném, ha mindenki tudná, számomra elsődleges a versenyző és az edző. Döntéseimnél figyelembe veszem a szakma véleményét, de például a különböző keretek kijelölése ma már nemcsak szakmai, hanem pénzügyi kérdés is. Ezért az eredetileg tervezett EB-, illetve tágabb, elsősorban fiatalokból álló keretet szűkíteni kell, mert a pénzt nem szabad elaprózni.

– *Milyen elvek alapján szűkíti a keretet?*

– Az eddigi világversenyeken elért eredményeket és az idei világranglistát veszem alapul, vagyis ebben az esetben a szűk elitről van szó.

– *Fel tudjuk majd így venni a versenyt az ellenfelekkel?*

– Mindenképpen nehéz lesz, ráadásul mostani élversenyzőink mögött nagy az úr. Mindezenre számított az „öregekre”, remélem egyikük sem hagyja abba, hiszen mindenkire szükségünk van a válogatottban.

– *És a fiatalok?*

– Jó lenne, ha a tervezett alapítványból sikerülne jól működő műhelyeket is támogatni, a tömegsport fejlesztése mellett. Az utánpótlásra mindenképpen el kell különíteni pénzt. Egyébként azért nem látom sötétet a jövőt, mert az 1971-es évfolyam kivételével – ahol

csak egy-két tehetségünk van – azért vannak ígéretes fiataljaink. S ami fontos, nagyon lelkesek, mint ahogy azt az ideai ifjúsági EB-n is bizonyították.

– *Mint szövetségi kapitány, mennyire kíván beleszólni a szakmai munkába?*

– A felkészülést fő vonalakban – edzőtáborok, felmérések – egyeztetni kell, de hogy azon belül ki hogyan készül, azt az edzője dönti el. A felmérések az edzőbizottság döntése értelmében az EB-kerettagok számára kötelezőek, a többieknek fakultatív.

– *Mi a véleménye a doppingkérdésről?*

– Természetesen ellene vagyok, meg kell találnunk a módját, hogy a részrehajlás gyanúja nélkül, szűrőpróbaszerű vizsgálatokat végezzünk. Az OSH-val azonban tárgyalnunk kell a doppinglabor kapacitásáról, mert annak nincs értelme, mint ami tavaly és tavalyelőtt történt, hogy az ifi EB és az ifi vb előtt vizsgált versenyzők leleteit a versenyek után kaptuk meg.

– *Mit tart tehát fő feladatának?*

– Nehéz idők következnek, de a sportágnak élni kell. S e nehéz körülmények között is meg kell találnunk a módját annak, hogy tehetségeink föl is nőjenek.

Mátay Andrea

Három lánya van, és optimista

Az elnökség dr. Facskó Istvánt bízta meg a főtítkári teendők ellátásával, aki 32 esztendő, nő, három leány édesapja, jogi és sportszervezői diplomával rendelkezik, ezelőtt csaknem öt évig a MASZ nemzetközi titkáráként dolgozott.

Dr. Facskó július elsejétől – miután dr. Nyerges Mihály visszament a Testnevelési Egyetemre tanítani – november elsejéig már megbízott főtítkárként tevékenykedett, majd dr. Spiegl József egy hónapra társadalmi munkában vállalta a főtítkárságot.

– *Mennyiben változik a korábbi öt hónap-hoz képest a feladatköre, munkastílusa?*

– Most, hogy véglegessé vált a megbízatásom, nagyobb lett a felelősségem, és ez természetesen a munkastílusomra is kihatással lesz. Im már olyan jogosítvánnyal rendelkezem, ami korábban nem volt meg, magyarul, most már megkövetelhetem a minőségi munkát a MASZ-iroda munkatársaitól.

– *Mik a legsürgősebb teendői?*

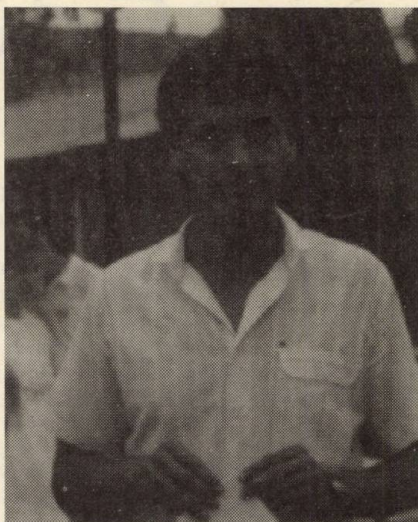
– Mindenekelőtt a működőképes MASZ-iroda kialakítása, a szervezeti és működési szabályzat elkészítése, amely gyakorlatilag az alapszabály részletes lebontása. Igen lényeges továbbá egy reális költségvetés összeállítása, és ennek megfelelő versenynaptár véglegesítése. Nem lesz könnyű az önállósulásra való áttérés, hiszen amúgy sem könnyű helyzetünket még inkább nehezíti, hogy az elmúlt fél év során számtalan személyi változás – elnök, főtítkár, vezető edző – történt. Nagyon fontos feladatnak tartom egy aktív társadalmi elnökség és a MASZ-iroda közötti élő, gyümölcsöző kapcsolat létrehozását.

– *Tervei szerint hogyan változik a szövetségi apparátus felállása?*

– Január 9-én lesz a következő elnökségi ülés, addig kell letennem a munkakörök pontos meghatározásával együtt az apparátus végleges felállítását, amelynek kialakítása természetesen máris megkezdődött, folyamatban van. Egyvalami máris biztosnak látszik: a nemzetközi titkári munkakör megszűnik, ennek egy részét a főtítkár, más részét egy menedzser végzi majd.

– *Manapság a sportban alapvető kérdés a pénz. Hogy érzi, úrrá tud-e lenni a magyar atlétika szűkös anyagi körülményein, pénzügyileg stabilabbá tud-e válni a sportág?*

– Természetesen optimista vagyok. Szerintem a legfontosabb versenyinket, beleértve a különböző bajnokságokat, meg tudjuk rendezni. Úgy érzem, az atlétiká-

Facskó István már a jövőn töpreng?

nak olyan valós reklámhordozó értéke van, ami megfelelő fedezetet biztosíthat. Ugyanakkor – bár természetesen nem szeretnénk – elképzelhető, hogy végszükség esetén le kell mondani egy-egy eseményt vagy edzőtábort.

– *Mit várhatnak az atléták, edzők, és mit várhat a nagyközönség a főtítkár Facskó Istvántól?*

– Nálunk általában divat a személyi változásoktól látványos fordulatot várni, de véleményem szerint ez önmagában sem mire sem garancia. Ami engem illet, örök életben sportolópartí voltam, és e felfogásomat szeretném is megtartani. Érmes helyezéseket, világraszóló eredményeket rövid időn belül felelőtlenség lenne ígérni. Amiről mindenkit biztosítani tudok, mind a magam, mind az iroda nevében, az a lelkiismeretes, becsületes munka. Hogy ez mire lesz elég...?

Aa

A TITOK NYITJA A MAGASLAT?

Ez azért nem lehet teljesen a véletlen műve: a világhírű New York-i maratoni férfi és női győztese is a Colorado állambeli magaslatokon készült fel. Eszerint a coloradói magaslat lenne a „titok”? Könnyen lehet, hogy igen, bár természetesen más magaslatokon végzett edzések is igen serkentően hatnak a futók teljesítményére.

A tanzániai Juma Ikangaa Afrika legmagasabb hegye, a Kilimandzsáró mellett lakik és edz általában, de egy hónappal a New York City Marathon előtt átköltözött az Egyesült Államokba, a coloradói Alamosába, ahol a magaslat mellett az edzőkörülmények is minden szempontból ideálisak.

– A magaslati edzés fizikálisan és pszichésen is óriási pluszt jelent, az ott végzett nagyon kemény edzések után szinte könnyűnek tűnik a verseny – vélekedett a 32 esztendő tanzániai futó, aki már hosszú évek óta a világ legkitűnőbb maratonistái közé tartozik.

Egy ilyen „kiruccanás” persze nem olcsó, Ikangaa coloradói edzőtáborozását John Hancock biztosítótársasága támogatta, ugyanaz, amely a bostoni és New York-i maratoni fő szponzora is.

A női győztes, a norvég világrekorder Ingrid Kristiansen (33) szintén Coloradoban, de ő Boulderben végezte

felkészülését. Nemcsak az utolsó hónapban, hanem gyakorlatilag egész évben, ugyanis férje a coloradói egyetemen dolgozik. Kristiansen biztos abban, hogy a magaslaton folytatott edzések nagymértékben segítik, de ugyanakkor figyelmezteti a futókat arra, hogy igen óvatosan, körültekintően kell megtervezni az edzéseket, mert a magaslati munka veszélyeket is rejt magában.

– Nem könnyű helyes, célszerű magaslati edzéstervet megalkotni, mert a szervezet sok tekintetben máshogy, érzékenyebben reagál az ingerekre, mint tengerszinten – mondta. – Sok olyan atlétával találkoztam Boulderben, akik „túledzették” magukat.

Persze nemcsak Coloradoban lehet magaslaton hatásosan felkészülni. Bizonyíték erre például a New York-i maratoni férfi ezüstérmese, az amerikai Ken Martin. A 31 éves atléta évekkorábban a 3000 m akadályfutásban jeleskedett, majd áttért a maratoni távra. Új-Mexikó államban, Santa Fé mellett, 2133 méterrel a tengerszint fölött végzi edzéseit, átlagban 210 kilométert fut hetente.

– A magaslati felkészülés volt mostani eredményem kulcsa – jelentette ki. – Ez segített ahhoz, hogy 2:10 órán belül fussak.

Velünk élő történelem

Dr. Sír József múltja és jelene

Lgy fogókúrára intő, szűk kis lift kúszik föl a Kékgyalgyó utcai ház ötödik emeletére. Egy szépen tapétázott és kivilágított ajtó előtt önkéntelenül is ráncba szedi magát az ember, Merthogy aki ajtót nyit, az makulátlan, elegáns. S ezen nincs is mit meglepődni, hiszen dr. Sír József többek között erről is híres. Az első dolog, amit megkérdek tőle: illik-e nekem egyáltalán Kajának szólítanom őt, s mit fed ez a becenév?

Dr. Sír József tölt magának egy whiskyt szódával, elhelyezkedik a karosszékekben, aztán mosolyogva mesélni kezd: – Ezt tulajdonképpen minden riport alkalmával megkérdezik tőlem. Nos, először is, az égvilágon semmi köze ahhoz a rémes szóhoz, ami az utóbbi negyven évben terjedt el a köznyelvben és az étkezés szinonimája. Az én nevem abból az iskolai gyerekszokásból ered, hogy akkor sok mindent mondtunk ki fordítva. Így lett a Karcsiból Csikar, az én később orvossá vált Laci bátyámból Cila, az esetemben a Jóskából „fordított” Kajó finomodott Kajává. Ez olyannyira rajtam ragadt, hogy már az érettségim is így szólítottak a tanárain, aztán jóval később az IA-AF-ben is sokan. Az is bizonyítja, hogy a mai, szleng kajához semmi közöm, hogy ezt a nevet viselem lassan hetvennyolc éve.

– Azért ne öregítsük, az iskolai éveket ebből le kell számítani! Tényleg milyen hónapban, melyik csillagjegyen született?

– Áprilisban, tehát bika vagyok. De sem az asztrológiában, se más babonákban nem hiszek. Még a Béres-cseppekben sem! Azt hiszem, abszolút realista vagyok.

– Azt pedig – egy ilyen megszállott pályát látva, mint az öné – nehezen tudom elképzelni, hogy nem hisz semmiben.

– Erről a kérdésről órákig beszélgethetnénk. A hit kérdése ugyanis nagyon összetett fogalom. Őszintén csodálom azokat az embereket, akik mondjuk mélyen hisznek valamilyen eszmében, vagy vallásokban. A hit sok mindenhez erőt ad. Én viszont tényleg realista vagyok. De azért az eszméim túl is sok mindenben lehet hinni. Például abban, hogy a sok munka előrevisz, mind a sportban, mind a civil hivatásban. Aztán abban is lehet hinni, hogy az ember túlél valamit. Aztán hinni kell abban, amibe belefog az ember. A hit és az akarat kérdése azonban már két külön dolog.

– És mondjuk nem hisz az emberi kapcsolatokban?

– Ez szerintem nem hit kérdése, hanem a megismerése. Csak azokban az emberi kapcsolatokban hiszek, amelyekről már tudom, hogy stabilak.

– Most, hogy lassan kezd filozofikussá válni a beszélgetésünk, térjünk rá gyorsan a kézzelfogható dolgokra. Mesélje el például a neve előtt szereplő „dr.” történetét, hiszen élete nagyobbik része a sporthoz kötődik.

– Annak idején jog- és államtudományból doktoráltam. Az utóbbi egy plusz szigorlatot jelentett, nem volt különösebb kunszt. Az viszont tény, hogy ezzel a diplomával a németek például két doktort írnak a nevük elé...

– S hogyan lett jogászból sportvezető?

– Először a Fővárosi Gázműveknél kezdtem dolgozni, majd tizenhárom évet töltöttem a magyar-amerikai olajipari vállalatnál. Aztán jött a hírhedt szabotázster, ami engem főosztályvezetőként ért. Egy darabig állás nélkül voltam, mivel az akkori hatalom szemében elég kompromittáló volt, hogy egy amerikai érdekeltségű vállalatnál dolgoztam. Aztán a megalakuló OTSB-hez hívtak Hegyi Gyula állami edzőnek, aki nek a feladata – igaz, más struktúrában – megegyezett a mai szövetségi kapitánnyal. Aztán sokáig ezen a poszton maradtam, mígnem 1967-ben tizennégy hónapra Mexikóba költöztem, a NOB megbízásából, hogy segítsen az olimpiai előkészületeket. Miután hazajöttem, szakfelügyelőként dolgoztam tovább, de ez a feladatkör nem állt igazán közel hozzám. Aztán 1972-ben nyugdíjba is mentem.

– No, egy pillanat alatt a mában termettünk. Azért térjünk vissza azokhoz az időkhez, amikor eredményes atléta volt. Az számomra például nagyon érdekes, hogy 1934-ben, amikor 100 yardon angol bajnokságot nyert, majd később az Európa-bajnokságon két ezüstérmet és egy bronzot, melyik volt az ön számára értékesebb eredmény? Hiszen Anglia azokban az időkben az atlétika uralkodójának számított.

– Az angol, pontosabban a brit birodalmi bajnokságokat 1866-tól minden évben megrendezték, és tényleg rang volt indulni rajta. Mert nyitott volt ugyan, ám a jelentkezőkről egy bizottság döntött, hogy méltóak-e a verseny színvonalához. Amikor az évben a Budapest-bajnokságon 10.4-et futottam, a BBTE alelnöke szólt, hogy adnak nekem annyi pénzt, hogy kiutazhassak az angol bajnokságra. No, az egy személy részére tényleg elég összeg lett volna, de nekem az első utam a társaimhoz vezetett, s végül a váltóval együtt, öten utaztunk ki. Gondolhatja, hogy hogyan éltünk. A szállodában például a híresen bőséges an-

gol reggeliből annyit ettünk, hogy a pincérek csak álltak és bámultak, nem tudták, hogy nekünk egész napra kell „feltankolnunk”. Aztán az angolok ugye sokat adnak a formákra, a fogadásokon kötelező volt a szmoking, nekünk azonban csak három volt. Viszont a másik két fiú ruházatát kölcsönzött, sötét öltönyt és csokornyakkendővel igen jól megvariáltuk, és végül nagyon jól néztünk ki.

– Milyen emlékei vannak magáról a győzelemről?

– Ez a verseny nem csak nagy sportesemény volt, hanem társadalmi is. A két legjobb eredményt elért atlétát a végén mindig bemutatták a rendszeresen megjelenő királyi családnak. A száz yard győztesének például a walesi herceg különdíját ajánlották föl. Nem sokkal a győzelem után egy lengyel fiúval együtt azonnóm, melegítőben és csapzottan kalauzoltak föl minket a királyi páholyba, s velem volt az aranyérem, amit akkor még tiszta aranyból készítettek. A verseny végén egy nagyszerű bankettre voltunk hivatalosak a Piccadilly egyik legegészségesebb éttermébe. Aztán jöhettünk volna haza, csak az volt a bökkenő, hogy elfogyott a pénzünk, nem volt elég a vonatjegyre.

– Mihez kezdtek akkor?

– A szálloda költségére földadtunk vagy hét-nyolc táviratot, elsősorban az amerikai atléták versenyeit megcélózva, hogy nem akarják-e, hogy mi is részt vegyünk?

Aztán leültünk a hallba és vártunk. S amikor jöttek a válaszok, mi azonnal visszatelegrammoztunk, hogy rendben, megyünk, de küldjék a vonatjegyet. Így kerültünk először Kölnbe, ahol győztem én is, és a BBTE váltó megverte a német birodalmi váltót. Nagy szenzáció volt. Aztán Düsseldorfba, majd Frankfurtba vezetett az utunk, szóval lassan közeledtünk hazafelé. Viszont már annyira fáradtak voltunk, hogy járn is alig tudtunk. Itthon meg idegeskedett a szövetség, hogy nem érünk haza a hétvégi magyar-olaszra, és mindig üzengettek, hogy azonnal jöjünk haza. Szerencsére volt két nap pihenőnk Liptószentmiklóson, ahol csodálatos környezetben kifújhattuk magunkat, így pénteken már jó állapotban érkezünk Budapestre, s persze az olaszok ellen már semmi problémánk nem volt.

– És mit jelentett Önöknek az Európa-bajnokság?

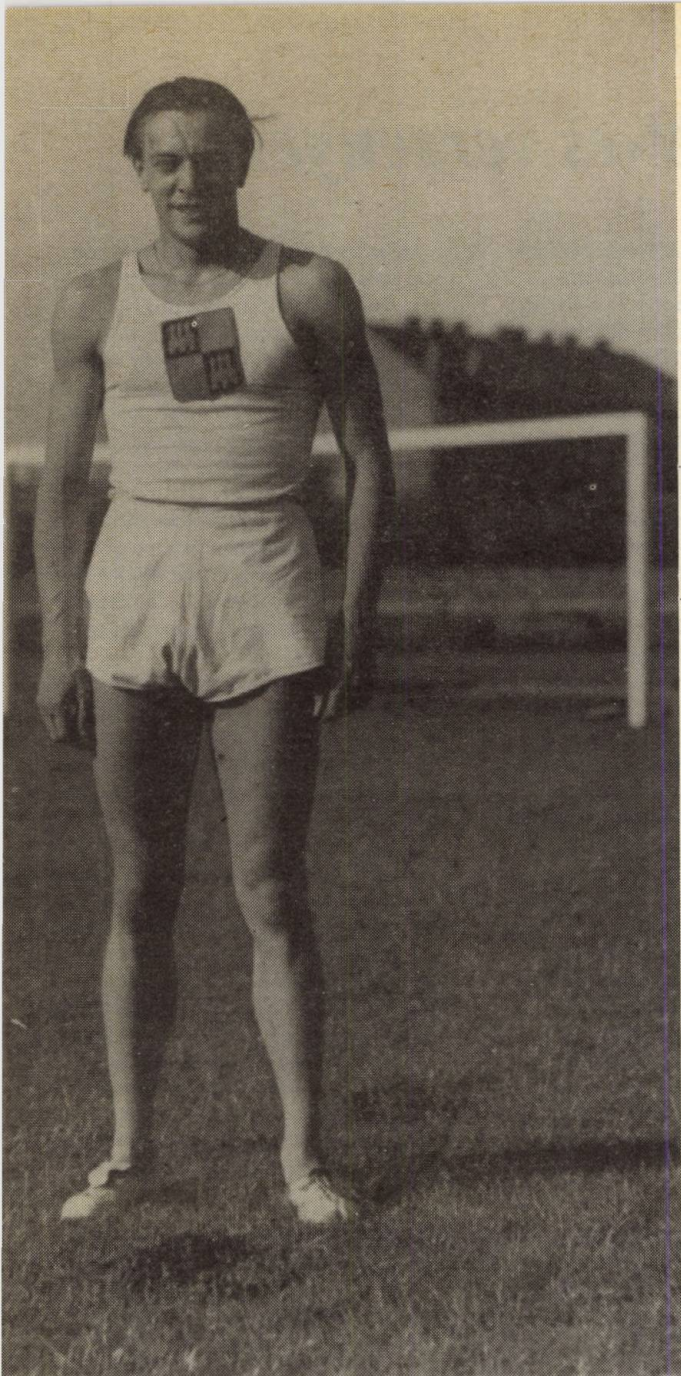
– Sokat, lévén az volt a legelső. Aztán pedig szerintem igen méltánytalanul a magyarok nem ápolják annak az emlékét, hogy az EB lényegében színtiszta magyar kezdeményezésre jött létre. Stankovits Szilárd öt évig harcolt érte, míg végül az 1932-es kongresszuson határoztak róla. Megalakult az Európa-bizottság is, amely első ülését a Gundel zöld termében tartotta a Városligetben. A rendezésért viszont nem tolongtak a jelentkezők. Végül Torino mentette meg a helyzetet, amely igen puritán körülmények között, de végül is megrendezte harmincnyolc évvel az első Európa-bajnokságot. Láthatja, a szekrényemben százszámra vannak az érme, viszont egyetlen sincs az első EB-ről, ott ugyanis sem érem, sem himnusz nem volt. Talán csak néhány fotó őrzi az emléket. Meg persze én, aki úgy másfél óráig győztesnek hittem magam, mivel hárman szinte egyszerre értünk célba. Célfőt viszont nem volt, s miután kihirdettek győztesnek, az ellenfél óvott, s akkor mindig annak volt igaza, aki utoljára óvott...

– Összegezve hát: melyik volt nagyobb érték, az angol bajnoki cím, vagy az EB-siker?

– Akkor még a közvélemény nemigen érezte az EB rangját, tehát a brit bajnoki cím jobban csengett. És az is a tényekhez tartozik, hogy a rém konzervatív angolok, akik minden újat elleneztek, persze nem fogadták el az EB-t sem, és sem a torinóin, sem a következőkben nem vettek részt.

– A következő évben viszont három nagy győzelmet aratott a főiskolai világbajnokságon, első lett százon, kétszázon és a 4x100-as váltóval. Meghozta ez Önnek a nagy népszerűséget?

– Lényegében akkor már elég ismert atléta voltam, de idehaza nyer-

ni tényleg nagyon jó dolog volt. Az a főiskolai verseny hatalmas viadal volt, sok akkori győztes egy év múlva olimpiát nyert Berlinben. Hogy mit jelentett ez az esemény, hadd mondjak el egy példát. A szüleim maximálisan ellene voltak annak, hogy sportoljak. Főleg az apám, aki mindenekelőtt az egyetemi tanulmányaimat forszírozta, s egy nagyon kemény ember volt. Az édesanyám sem igen mert ellene mondani, így néha és csak titokban drukolt nekem. No szóval, megyek ki a versenyre a Beszkárt-pályára, aztán látom ám, hogy a szüleim ott állnak a pénztárnál és jegyet vesznek. Meg is ijedtem, te jó ég, most jönnek és megnéznék, pedig soha nem szoktak ilyet tenni! A barátok mondták, hogy a lelátón hangosan végigdrukkolták a versenyeimemet. Aztán viszont egyetlen szó nélkül hazamentek és utána soha nem került szóba, hogy nyertem három aranyat. Nem is gratuláltak.

– *A bátyja nem atletizált?*

– Ő az orvosi egyetemre járt, aztán igen hamar jó állást kapott a fül-és gégeklinikán. Egyszer lejött a BBTE-pályára, s megörült érte az egész egyesület, olyan szenzációsan mozgott. De aztán ezzel vége is lett a karrierjének, mert az orvosi tanulmányok és hivatás mellett sem akkor nem lehetett, s ma sem lehet szerintem élvonalbeli sportot űzni. Az egyesületünk egyébként egy csodálatos közösség volt, a klasszikus angol sportklubokat idézte, ahová akkor is lejárunk, ha nem volt edzés. Nagy-nagy sérelmem, hogy az ötvenes években egy Földes Éva nevű hölgy a TF számára készült jegyzetben azt írta, hogy annak idején fa-

siszta jellege miatt oszlatták föl. Hát ez nagy butaság! A 30-as évek végén és a 40-es évek elején sok támadásnak kitett Vasas sportolói csak nem léptek volna tömegesen egy fasiszta egyesületbe! Ez egy tiszta polgári egyesület volt.

– *Azóta sem szolgáltattak elégtételt a Budapesti (Budai) Torna Egyesületnek?*

– Nem. Bár a későbbi sporttörténeti tankönyvből már kimaradt az előbb említett kitétel. Ha csak ezt nem számítjuk rehabilitációnak... (A Testnevelési Főiskola 1982-ben kiadott, mindmáig használatos tankönyvében továbbra is az áll, hogy a BBTE-t fasiszta jellege miatt oszlatta fel a Nemzeti Sportbizottság – a szerk.) Az viszont ide tartozik még, hogy amikor a TF-en tanultam, az említett nőnél kellett volna vizsgáznom. Persze, nem mentem el. Aztán valaki mégis aláírta az indexemet.

– *Lassan már az ötvenes években járunk. Meséljen Kaja bácsi a vezetőedzőségéről!*

– Nyugodtam állíthatom, hogy életem egyik legszebb periódusa volt. Azokban az időkben az atlétika és a labdarúgás volt a legnépszerűbb sport Magyarországon. A válogatott viadalokat több tízezres tömegek nézték végig. Rang volt bekerülni a csapatba, s amellet az utazás és az edzőtáborozások nagy motiváló erőt jelentettek. Képzelje, egy csehszlovák–magyar viadalra miniszterek protezsztáltak be embereket, mert kint olcsó volt a gyerekipő... Az edzőtábor pedig különlegesen jó ellátást és pótolhatatlan közösségi szellemet biztosított.

– *Mi a véleménye, mikor vesztette el Tata azt a legendás varázst?*

– Hát kezdjük azzal, hogy az első központi edzőtábort miért éppen Tatán építették. A londoni olimpiára készülve keresték a legrosszabb, legpárásabb klímájú területet, hogy a sportolók majd szokják a szigetországi körülményeket. A három fő közötti Tatát a meteorológusok és az ökológusok ebből a szempontból ideálisnak tartották... Először csak a pályát építették meg, s a sportolókkal egy gimnázium tantermeiben laktunk. Az első épület 1952-re készült el. Később fölmerült, hogy a jobb körülményeket jelentő Csillebérc legyen az edzőtábor, de akkor a Helsinkiben nyert 16 aranyérem szellemére és hagyományaira hivatkozva maradt Tatán a tábor. Később a magyar sport egyszerűen kinőtte a létesítményt, ezért aztán megépült Dunavarsány, majd Mátraháza, a legendás közösségi szellem ezzel pedig megbomlott.

– *Őn igen szigorú edző hírében állt. Mégis szerették a versenyzői. Mi volt a titka?*

– Olyannyira szigorú voltam, hogy a TF meg is vádolt, hogy kaszárnnyastílust vezettem be az atlétikában. De nekem meggyőződése, hogy egy olyan heterogén társaságot, mint a válogatott, csak nagy fegyelemmel lehet összetartani. És vasfegyelem nélkül nem is lehetett volna eredményeket elérni. Hogy szerettek? Talán mert ezzel együtt igazságos voltam. Tudja hánynak voltam a lelki „személtáldája? Meg az esküvői tanúja? A régi társaság még ma is összetart, találkoznak is szoktak. Aztán ott volt az a sok csinos lány, később stramm nőkké váltak, aztán még ma is kezesókolommal köszönnék...

– *Mit gondol, mi indította el a hanyatlást?*

– Azt hiszem, az ötvenhatos események kihatása. Hallatlanul erős csapattal készültünk az olimpiára, ám a felkészülési körülmények igen mostohák voltak, s így nem is szerepelhettünk úgy, ahogy vártam. Aztán közel huszonnégy atléta hagyta el az országot, jelentősen meggyengültünk, szétesett minden, miközben az ellenfelek éppen megerősödtek. Generációváltás is következett. Azt hiszem, innen erednek a problémák, ám nem lehet mindennek csak ez az oka...

– *Gondolom, kárpótolta a tény, hogy az IAAF-ben mind fontosabb feladatokat kapott.*

– A legbüszkébb a fejlesztési program kidolgozására és beindítására vagyok. Sikertől létrehoznunk Indiában, Jakartában, Egyiptomban és Puerto Ricóban a területi központokat, ahol a térségek szakemberei kapnak továbbképzést. Ma már mintegy egymillió dolláros költségvetéssel dolgozik ez a program, ami tovább növeli a lehetőségeket. A londoni központban pedig öt ember szervezi a munkát, velük állandó kapcsolatban vagyok.

– *Látom, egy percnyi megállása sincs.*

– Hát dolgozom még a MOB két bizottságában is...

– *...és néhány hónapja a Magyar Atlétikai Szövetség tiszteletbeli elnökévé is választották. Ahogy ismerem, biztos van programja.*

– Szerintem ma az első számú feladat: ha nem is egy felfelé ívelő pályát biztosítani, de legalább megállítani a magyar atlétika hanyatlását. Ezt kell a zászlóra tűzni. S amiben tudok, természetesen segítek.

Boda Ildikó

Beszámoló az 1989-es versenyévről

Rövid beszámolómban az év célkitűzéseiről és a megvalósítás lehetőségeiről, illetve akadályairól szeretnék beszámolni.

Az 1989-es év két fő feladata a fedettpályás vb-n és az Európa Kupán való jó szereplés volt. A késői olimpia miatt néhány versenyzőnek igen rövid pihenő állt rendelkezésre a téli idény előtt. A tervezett táboroknak csak egy kis része valósult meg a tatai építkezések és néhány külföldi időegyeztetési gond miatt. Ennek ellenére, csapatunk jól szerepelt a világ bajnokságon. Az elért helyezések száma és a három országos csúcs a jó formaidőzítést mutatja.

A válogatott viadalokon való szereplés a terveknek megfelelő volt. A két EK csapat feljutása az A-csoportba, a vártnál jobb eredmény. E két csapateredmény, a papírmánál jobb helyezések elérése azt jelzi, hogy az itthon elért versenyeredmények valóságok, ezt a nemzetközi porondon is képesek hozni versenyzőink.

A felkészülés személyi feltételeiről:

– A vb után az orvosi feladatokat dr. Miltényi Márta vezetésével dr. Ékes Erzsébet és dr. Pikó Károly végezték, de köszönet illeti dr. Csépe Imrét, aki a Sportkórházba való áthelyezése után is készségesen állt az atléták rendelkezésére.

1989-ben a központi vizsgálatokra kisebb létszámú versenyzőt rendeltünk be, de nőtt azok száma, akik a három keretorvos rendszeres ellenőrzése és támogatása

mellett készültek. Itt a Sportkórház laboratóriumi vizsgálatait, a TF Orvostudományi Tanszékének kutatócsoportja és a Nyíregyházi Megyei Kórház hathatós támogatása nagy segítséget jelentett. Ez az út tovább járható és tovább fejleszthető.

A sprinter szakág vezetését Sztipits László jól oldotta meg, több figyelmet fordított a női váltókra, mint az elmúlt esztendőben, s ez az EK-n már jól kamatozott. (A női 4x400 m-es váltó jó eséllyel pályázhat a jövő évi EB-részvételre.) A férfi 4x100 m-es váltó fiatalítása ez évben elmaradt, pedig az 1989 feladata lett volna.

Távfutásban elsősorban Csoma Ferenc csoportjának megbízhatósága és fejlődése hozott jó eredményeket. Bebizonyította, hogy a következetes munka és versenyzés a javulás alapja. Ezzel sajnos eléggé egyedül maradt szakágában.

Az ugróknál sajnos kicsi, szűk a mezőny, a fiatalabbak javulása várat magára. Sajnos igen kevés az igazán jól dolgozó csoport. A kevés igazán tehetséges versenyző nem mindig találkozik a jól képzett edzővel.

A dobóknál néhány versenyző könnyített évet tartott, de így is megbízhatóan szerepeltek, néhányan jó évet zártak (Malovecz, Gécsek, Horváth Attila).

A gyaloglók az eredményes tél után megtorpantak. Öröm viszont, hogy a télen gyengén szereplő Rosza Mária szabadtéren jól szerepelt és országos csúcsot gyalogolt.

Megoldatlan a dobók és a gyaloglók szakágvezetése, az egész szakágvezetői rendszer erősítést igényel a jövőben.

Nemzetközi kapcsolataink jól alakultak, igen szívélyes, jó partneri viszony van a csehszlovák, a görög, a jugoszláv, az osztrák, az olasz és a brit szövetséggel. Más szövetségekkel is van jó kapcsolatunk, de ez tényleges találkozókkal nem realizálódik.

A versenyzők menedzselése elfogadható szinten alakult. Sajnos a vízum gondok néhány esetben lehetetlenné tették a részvételt egy-egy versenyen. A külföldi versenyeken való részvétel arányban állt az elért eredményekkel.

A hazai versenyzés javult. A HB Kupa jó szolgálatot tett a versenyek látogatottságának fokozása érdekében. Ez a versenyforma is javítható, finomítható, hogy a klubok még érdekeltbbek legyenek a versenyzetetésben.

A központi felmérések mérsékelt sikerrel zajlottak. Változatlanul nehéz a teljes élményt összehozni a felmérésekre. Sajnos ebben az edző kollégák nem következetesek. Meggyőződése, hogy szükségesek a rendszeres, közös kontrollok. (Javult a középtávfutók érdeklődése a laboratóriumi mérésekkel összekötött felmérések iránt.)

Műszerezettségünk, a tudományos mérések (film-fotó-fotócella stb.) lehetőségei alig változtak. A világ ebben óriási lépett, mi egy helyben toporgunk. Ennek hiánya sajnos meglátszik a versenyzők technikai

Miltényi doktornő munkában

fogyatékosságain is. Kell, hogy legyenek jobb lehetőségek, eddig kihasználatlan tartalékok.

A versenyév felépítése jól szolgálta a fő versenyekre készülést. A csökkenő számú versenyek ellenére is elegendő versenyalom volt a megfelelő formába kerülésre. A HB Kupa-döntővel szeptember közepéig versenyszerűvé tudtuk tenni a felnőtt élmezőnyt is.

Meggyőződésem, hogy az 1988-89-es eredmények alapján kiválaszthatók azok a versenyzők, aki jó eséllyel készíthetők fel az 1990-es EB-re.

Végezetül megköszönöm az elnökség bizalmát, kritikáit és támogatását. Megtisztelő volt számomra, hogy a magyar atlétikai válogatott vezető edzője lehettem.

Az újonnan megalakuló elnökségnek, szakvezetésnek sok sikert kívánok munkájához.

Budapest, 1989. szeptember 29.

Schulek Ágoston

A magyar atlétaválogatott
1989. évi szereplése

Középtávú válogatott viadal (Miskolc, május 8.)

Férfiak:	Nők:
1. Magyarország 47 pont	1. Csehszlovákia 38 pont
2. Csehszlovákia 41 pont	2. Magyarország 34 pont
3. Skócia 32 pont	3. Skócia 25 pont
4. Görögország 27 pont	4. Görögország 14 pont

Összesített pontverseny

1. Magyarország 80 pont
2. Csehszlovákia 79 pont
3. Skócia 57 pont
4. Görögország 41 pont

Válogatott dobóviadal (Spoleto, május 28.)

1. NSZK 108 pont
2. Bulgária 88 pont
3. Magyarország 71 pont
4. Olaszország 63 pont
5. Nagy-Britannia 62 pont

Gyalogló világbajnokság

(Barcelona, május 27-28.)

Escorn Kupa (nők)	Lugano Kupa (férfiak)
1. Szovjetunió 218 pont	1. Szovjetunió 295 pont
2. Kína 212 pont	2. Olaszország 276 pont
3. Olaszország 203 pont	3. Franciaország 216 pont
4. Kanada 185 pont	13. Magyarország 74 pont
5. Magyarország 185 pont	20 km csapat: 10. Magyar.

Nagy-Britannia-Magyarország válogatott viadal (Portsmouth, június 11.)

Férfiak:	Nők:
NK válogatott 149 pont	Nagy-Britannia 137 pont
Nagy-Britannia 143 pont	NK válogatott 95 pont
Magyarország 99 pont	Magyarország 74 pont

Magyarország-Svédország-Norvégia válogatott viadal (Miskolc, június 11.)

Férfiak:	Nők:
1. Magyarország 165,5 pont	1. Magyarország 125 pont
2. Svédország 152,5 pont	2. Norvégia 98,5 pont
3. Norvégia 96 pont	3. Svédország 79,5 pont

Összesített pontverseny:

1. Magyarország 290,5 pont
2. Svédország 232 pont
3. Norvégia 194,5 pont

EK „B” döntő (augusztus 5-6.)

Strasbourg (nők)

1. Franciaország 95 pont
2. Magyarország 89 pont
3. Finnország 85 pont
4. Olaszország 81 pont
5. Svájc 65,5 pont
6. Spanyolország 59,5 pont
7. Svédország 53 pont
8. Jugoszlávia 49 pont

Brüsszel (férfiak)

1. Bulgária 107 pont
2. Magyarország 103,5 pont
3. Lengyelország 102 pont
4. Svédország 102 pont
5. Ausztria 87 pont
6. Svájc 79 pont
7. Görögország 74,5 pont
8. Belgium 62 pont

Dobó válogatott viadal (Nyitra, augusztus 19.)*

Férfiak:	Nők:
1. Lengyelország 15 pont	1. Magyarország 18 pont
2. Csehszlovák A 15 pont	2. Csehszlovák A 11 pont
3. Magyarország 14 pont	3. Csehszlovák B 9 pont
4. Csehszlovák B 14 pont	4. Lengyelország 6 pont
5. Spanyolország 6 pont	5. Spanyolország 4 pont

* Versenyszámonként egy indulóval!

Úgy tűnik, Schulek Ágoston kisse „feledékeny” bizonyult a fenti beszámoló elkészítésekor.

A szakember – mint ismeretes – 1989. szeptemberig töltötte be a magyar atlétaválogatott vezető edzői tisztjét, és ilyen minőségben készítette el beszámolóját az 1989. évi versenyről a MASZ elnöksége számára.

Az, hogy az ugró szakág „elemzése” során így ír: „A kevés igazán tehetséges versenyző nem mindig találkozik a jól képzett edzővel.” Inkább csak „rejtélyeskedésről” tanúskodik – gondoljon mindenki akire akar... Ám azt már csakis „feledékenységéből” írhatta az ex-vezetőedző, hogy „A gyaloglók az eredményes tél után megtorpantak.” Hiszen a női gyaloglócsapat eléggé nem dicsérhetően szerepelt a Világ Kupán, amikor a negyedik Kanadával azonos pontszámot elérve az ötödik helyen végzett – tehát A VILÁG ÖTÖDİK LEGJOBB NŐI GYALOGLÓCSAPATA A MAGYAR! Még szerepel, hogy maga a tény legalább a mellékletben szerepel.

Schulek bevezetőjében említi, hogy rövidegre fogja beszámolóját. Természetesen azonban kitér a kü-

lönböző szakágak munkájának, teljesítményének elemzésére. Még ha ezen elemzések valóban röviddek is, azért neveket említ. Márpedig ha említ, akkor valószínűleg ismét csak a „feledékenység” az okozója annak, hogy a – Schulek kifejezését használva – távfutó szakágban az Európa legjobbjai között számon tartott akadályfutó, Vágó Béla, vagy a dobók közül az országos bajnok, 24 éves, tehát igen fiatal, 65.00 m-es nemzetközi mércével nézve is kitűnő eredménnyel ranglistavezető Ficsor József nevét meg sem említi...

Hogy Schulek Ágoston valóban feledékeny, azt viszont azzal bizonyította be számomra, hogy felületesnek és szubjektívnek tűnő beszámolójában egyetlen szóval sem említi a többpróba szakágat, pedig – tudtommal – az is szerves része az atlétika nevű sportágnak. Sőt, sokak szerint talán a legnehezebb, a legsokoldalúbb felkészülést igénylő ága. „Mellesleg” egyébként 1989-ben mind a férfi, mind a női többpróba-együttes Európa Kupán vett részt – erre még a mellékletben sincs utalás –, és talán az egyik legtehetségesebb magyar atléta, Szabó Dezső is megérdemelt volna két sort...

S.A.

A gyerekeké a jövő!

Az évekzárás a fogadkozások, tervezések időszaka és talán egy folyóirat év eleji számában van helye a jövővel kapcsolatos meditációknak. Csak meditációval, ugyanis nem tisztelt a tervek ismertetése, meg nincs is mit ismertetni, mert a MASZ vezetése nem rendelkezik még közép és hosszú távú tervekkel. Ez nem kritika, csak ténymegállapítás. A helyzet érthető, hiszen az önálló működés kialakításával kapcsolatos szervezeti, személyi kérdések megoldásán túl, csak az 1990-es évre vonatkozó felkészülési irányelvek és a versenynaptárak készültek el. Ezeket tervként lehet felfogni egy évre, de többre van szükség, Programra, koncepcióra, amely iránymutatást adhat a mozgalmunknak.

Írással ehhez próbálunk segítséget nyújtani, de tekinthető ez a cikk vitaindítóknak is, amelynek eredményeként közös nevezőre juthatunk a magyar atlétika jövőjét illetően. A pesszimistább nézetek szerint nincs értelme a hosszú távú tervezésnek, csak a túlélés, az értekek mentése lehet a program. Többre, fejlesztésre nincs reális lehetőség. Sok igazság van ebben. Szomorú tény, hogy napjaink gazdasági helyzete nem teszi lehetővé a szakosztályok gondatlan munkáját és sok helyen létük megőrzésének feltételeit is csak nagy erőfeszítések árán sikerül összeszervezni. Mindezeket tudva és elfogadva állítom, van értelme a jövővel való foglalkozásnak és kellenek olyan taktikai tanácsok, amelyek segítségével jobb idők beköszönéséig életben tudjuk tartani a sportágat.

A statisztika igencsak kedvezőtlen képet mutat. 1984-ben 778 szakosztályban 28 972 igazolt versenyzőnk volt. 1988-ban ezek a számok alaposan lecsökkentek, 226-ra, illetve 13 270-re. Megállítható-e ez a tragikus csökkenés? Szerintem azonnal teljesen nem, de lassítható, majd visszafordítható a folyamat.

Első és legfontosabb a szemlélet változtatása. Nem a széthúzás, az egyéni érdekek hajszolása, hanem az összefogás és együttműködés erősítésével. Ha baj van, akkor értelmes kompromisszumok sokaságát kell megkötni. Szakosztályi szinten, egyesületben és szövetségeknél egyaránt erősíteniünk kell a nyílt, őszinte, egyéni érdekeken felülemelkedő sportszerű együttműködést. Az új alapokon építkező olimpiai bizottságunk jel-szavát idézem mottóként: „Becsületes játék az egyetlen út”. Tegyük félre a sandaságokat, a gáncsoskodásokat, és az atlétika igazi érdekeinek megfelelően alakítsuk a sportág hététköznapjait. Sok rossz példát tudnék sorolni, amikor ezek az érdekek sérültek, de nem teszem, ez most nem fontos. Mindenki a maga

területén próbáljon úgy megújulni, hogy az az összefogást, az erők egyesítését erősítse.

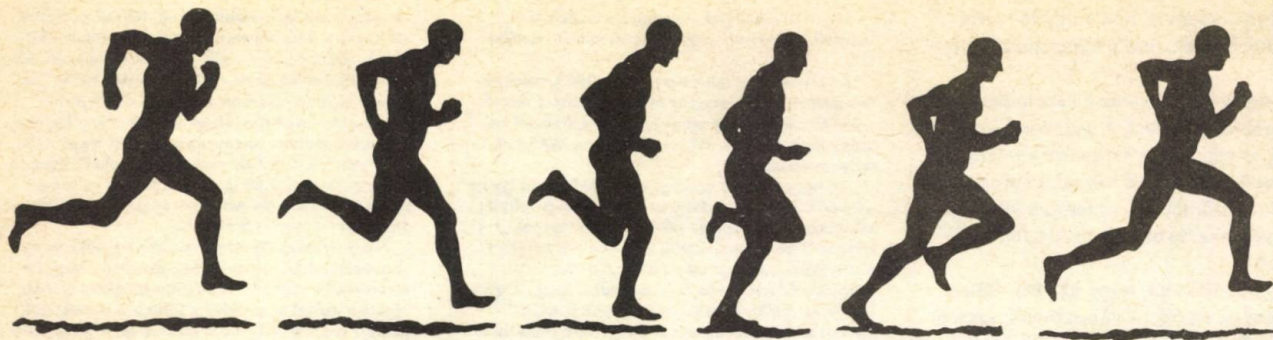
Döntő kérdésnek tartom az iskola- és gyermekcentrikus atlétikapolitika kialakítását. Komoly felelősségünk van a következő nemzedék felé, ezért a fő csapás iránya csak a mai gyerekkorosztály lehet és az az intézményrendszer, ahol eltöltik napjaikat. Minden lehetséges eszközzel be kell vinni az atlétikát az iskolákba. Ez a verseny- és foglalkoztatási rendszer alapvető reformját kívánja. A Magyar Diáksport Szövetség lehetőségeit sokkal jobban kihasználva, be kell építenünk a foglalkoztatási rendszerbe. Szakosztályi DSE együttműködések, szövetségi és diákversenyek ideális összehangolása, atlétikai akciók meghirdetése és szervezése (lásd OTP Kupa) és sok más mód lehetséges. De lépni kell, mert ha hagyjuk a jelenlegi gyakorlati folytatást, akkor az a kevés atlétikával foglalkozó testnevelő és tanítványaik is elpártolnak tőlünk.

Váltani kell a módszerekben, a gyerekekkel való foglalkozás tartalmában. Az edzéseken, versenyeken helyenként teljesen elszakad az érzelmi oldal. Meg kell becsülni azokat az egyéniségeket, akik az edzéstérhelésen túl, mást is adnak a gyerekeknek. A mai világban számtalan más vonzó program kínálkozik a gyerekek számára, ezekkel nehéz versenyezni. De próbálunk-e? Hol vannak a klubszőr, tartalmi elemek, a jó kis társaság közös élményei, a közös „balhék”, csínytevés, vonzó, költődést elősegítő érzelmi motívációk? A mai gyerekek sem rosszabbak, mint 10 évvel ezelőtt, hozzájuk is meg lehet találni a kulcsot, csak keresni kell az edzőknek és sportvezetőknek. Ma már több kell, más kell a gyerekek megtartásához. Értelmes program kell, amivel kialakítható a jó közösség és jó szellemű munka, ehhez igazi pedagógus edzők kellenek, akik értenek a mai srácok nyelvén, és meg tudják velük szeretetni a sportágat. Milyen a sportágunkban az érzelmi kötődés szintje, amikor a versenyekre nem mennek ki az igazolt atléták sem?

Tudom, sok minden nem rajtunk múlik, de lehet-e mindenben másra mutogatni?

Ha beletörődünk, ha külső körülményekre hivatkozunk és nem kezdeményezünk, akkor a szomorú statisztikai adatok folytatódnak. Azzal is tisztában vagyok, hogy nemcsak a mi sportágunk van szorongatott helyzetben, de próbáljunk meg előre menekülni és atlétikánkban a gyerekekkel való foglalkozást, a jövőt helyeznünk előtérbe a tervek, koncepciók kialakítása során.

Dr. Spiegl József

Magyar fedettpályás csúcslista

(Lezárva: 1989. dec. 19-én)

FELNŐTTEK

FÉRFIAK

60 m:	6.65	Kovács Attila (1984)
		Kovács Attila (1985)
		Tatár István (1986)
200 m:	20.84	Nagy István (1985)
400 m:	46.69	Újhelyi Sándor (1983)
800 m:	1:46.79	Bereczki József (1982)
1500 m:	3:39.25	Knipl István (1985)
3000 m:	7:48.81	K. Szabó Gábor (1986)
60 gát:	7.60	Bakos György (1985)
Magas:	226	Gibicsár István (1980)
Rúd:	560	Bagyula István (1989)
Távol:	824	Szalma László (1986)
Hármas:	17.25	Bakosi Béla (1988)
Súly:	19.98	dr. Ladányi Zsigmond (1988)
5 km gyal.:	18:34.77	Urbanik Sándor (1989)

NŐK

60 m:	7.37	Ecsekiné Juhász Erzsébet (1988)
200 m:	23.61	Orosz Irén (1982)
400 m:	52.29	Forgács Judit (1987)
800 m:	2:03.37	Szabó Erzsébet (1989)
1500 m:	4:07.88	Rácz Katalin (1988)
3000 m:	8:55.99	Ágoston Zita (1988)
60 gát:	8.00	Siska Xénia (1985)
Magas:	199	Sterk Katalin (1982)
Távol:	665	Vanyek Zsuzsa (1986)
Súly:	19.20	Horváth Viktória (1989)
3 km gyal.:	12:27.20	Szebenszky Anikó (1989)

IFJÚSÁGIAK (19 éves felső korhatárral)

FÉRFIAK

60 m:	6.76	Havas Endre (1983, 1984)
200 m:	21.26	Havas Endre (1984)
400 m:	47.61	Szalai József (1980)
800 m:	1:51.35	Czakó Péter (1985)
1500 m:	3:48.3	K. Szabó Gábor (1980)
3000 m:	8:00.35	Káldy Zoltán (1988)
60 gát (99 cm):	7.98	Bágyi Róbert (1985)
Magas:	218	Tresch András (1987)
Rúd:	540	Bagyula István (1987, 1988)
Távol:	739	Laluja József (1987)
Hármas:	15.48	Erdélyi Géza (1982)
Súly (6 kg):	18.14	Kóczyán Jenő (1985)
Súly (7,25 kg):	17.81	Kóczyán Jenő (1986)
5 km gyal.:	20:07.00	Kirszt Károly (1988.)
NŐK		
60 m:	7.64	Gáspár Katalin (1986)
200 m:	24.70	Antók Zsófia (1988)

Tatár István – a 60 m magyar csúcsának társtulajdonosa

400 m:	53.88	Bátori Noémi (1988)
800 m:	2:04.76	Bálint Mónika (1988)
1500 m:	4:22.06	Ágoston Zita (1983)
3000 m:	9:44.70	Bónyi Márta (1985)
60 gát:	8.53	Csehi Andrea (1983)
Magas:	186	Kovács Judit (1987)
Távol:	621	Fekete Ildikó (1985)
Súly:	15.17	Stefanovics Mónika (1988)
3 km gyal.:	14:11.29	Szászi Beáta (1989)

Összeállította: Istenes Vilmos

I f j ú s á g i P A N O R Á M A

Rovatvezető: Istenes Vilmos

ÖSSZEFOGLALÓ AZ UTÁNPÓTLÁS KORCSOPORTOK 1989. ÉVI JELENTŐSEBB NEMZETKÖZI ÉS HAZAI ESEMÉNYEIRŐL

A fenti címmel készítette el Mérei László utánpótlás vezető edző (most már szövetségi kapitány) a MASZ elnökségi ülése elé terjesztett összefoglalóját, amelynek főbb részeit az alábbiakban ismertetjük.

I. Nemzetközi szereplés.

Bőséges volt az 1989. évi program. A tervezett kilenc eseményből, utazási nehézségek miatt, csak a Koreai NDK-beli IBV-n való részvétel nem valósult meg.

1. Ifjúsági Európa-bajnokság (Varasd)

Huszonhat ország 695 versenyzője között az IBV-szintesekek megemelt, 31 fős csapatunk szereplése jónak értékelhető. Tizenhat versenyző révén 15 döntős helyezést szereztünk és a magyar csapat az I-VIII. helyezések alapján 51 ponttal a 10., az I-VI. helyezések alapján 21 ponttal a 13. helyen végzett.

2. Mezei futó világbajnokság (Stavanger)

A rendkívül nehéz terepen ifjúsági csapataink szereplése elmaradt a várakozástól, mert a férfiak 24 csapat közül a 15., a nők 19 csapat közül a 14. helyen értek a célba.

3. Női ifjúsági válogatott hétpróbaviadal (Spala)

Végeredmény: 1. Csehszlovákia 15.576, 2. Magyarország 15.185, 3. Lengyelország 14.560, 4. Finnország 14.091 pont. A csúcstartó Ináncsi Rita korai sérülése és kiválása után is jól küzdött a magyar csapat.

4. Válogatott viadal 18 éves felső korhatárral (Ostrava)

Férfiak: Csehszlovákia-Magyarország 116:95, NDK-Magyarország 130:83, NDK-Csehszlovákia 123:100. Nők: Csehszlovákia-Magyarország 85:83, NDK-Magyarország 98:69, NDK-Csehszlovákia 103:65. A felvételi vizsgák miatt tartalékos csapataink kettős vereséget szenvedtek. Pozitívum a tíz egyéni győzelem és a két országos csúcscsúcs (Szabó Andrea, gyaloglás; Kiss Balázs, kalapácsvetés). Negatívum a férfi közép- és hosszútávutók mérsékelt szereplése. Az IBV-korhatárú csapat összeredményessége gondokat jelez az elkövetkezendő időkre.

5. Válogatott viadal 19 éves felső korhatárral (Casalmaggiore)

Férfiak: 1. Nagy-Britannia 159, 2. Olaszország 157, 3. Magyarország 105 pont. Nők: 1. Nagy-Britannia 116,5, 2. Magyarország 103, 3. Olaszország 92,5 pont. Női csapatunk méltó ellenfele volt a többieknek, a férfiak nem tudtak beleszólni a csapatküzdelmekbe. Tíz egyéni győzelem.

6. Válogatott viadal 19 éves felső korhatárral (Varasd)

Férfiak: Magyarország-Jugoszlávia 103:100. Nők: Magyarország-Jugoszlávia 74:74. Az egynapos viadalon a közelgő EB-re tekintettel több versenyzőnk nem indult, illetve nem a fő versenyszámában állt rajthoz. Az izgalmas viadalon csapataink jól helytálltak, tizenkét egyéni győzelmet arattak.

Ifjúsági felső korhatárú csapataink tehát megfelelően képviselték színeinket, két győzelmet és egy döntetlent értek el.

7. Válogatott viadal 21 éves felső korhatárral (Athén)

Férfiak: 1. Magyarország 164, 2. Görögország 135, 3. Nagy-Britannia 116 pont. Nők: 1. Magyarország 136, 2. Nagy-Britannia 122, 3. Görögország 76 pont. A jól sikerült versenyen kettős csapatgyőzelmet arattunk, 17 egyéni győztesünk volt, de ellenfeleink közül a brit csapat ifjúsági korú versenyzőkkel állt ki.

8. Válogatott viadal 22 éves felső korhatárral (Bielsko Biala)

Férfiak: 1. Lengyelország 185, 2. Csehszlovákia 138, 3. Magyarország 119 pont. Nők: 1. Csehszlovákia 114,5, 2. Lengyelország 101,5, 3. Magyarország 96 pont. A program szerint ezen a viadalon kifejezetten csak 20-22 éves versenyzőkkel vettünk részt, de a válogatás (bevonulás, sérülés, fáradtság, betegség, vizsgák stb. miatt) sok nehézségbe ütközött, így a csapatban kiemelkedő teljesítmények mellett több gyenge eredmény is található. Teljes csapat esetén megfelelő lehetett volna a szereplés. Pozitívum a nyolc egyéni győzelem és az országos csúcscsúcsok (Rosza Mária, gyaloglás; Bátori Noémi, 400 m).

A felsorolt eseményeken 169 versenyző (97 férfi és 72 nő) képviselte színeinket. Nyolc ifjúsági korú versenyző 1989-ben már a felnőtt válogatottban is szerepelt. (18 évesek: Bálint Zita, Ináncsi Rita, Kovács Dusan; 19 évesek: Bátori Noémi, Antók Zsófia, Koczka Anikó, Bálint Mónika, Fekete János). Az utóbbi öt versenyző, továbbá az ifjúsági EB-n helyezést értek közül Vörös László, Rédei László, Pintér István, Kliszek Tamás és Todorán Erzsébet lép még 1990-ben az utánpótláskorúak közé. Ennek az értékes korosztálynak (amely kiegészül az 1968-as és 1969-es születésűek közül, olyanokkal, mint például Molnár Tamás, Káldy Zoltán, Deutsch Péter) a felkészítésére és versenyeztetésére fokozott figyelmet kell fordítani. Az előző évinél szűkebb létszámú ifjúsági élvonalnak 1990-ben motiváló versenyek rendezésére, a kiemelkedő képességű fiatalok megfelelő felkészítésére, a tehetségesnek vélt versenyzők fokozott gondozására van szükség, hogy az 1990. évi nagy versenyeken, az ifjúsági vb-n, IBV-n, továbbá a válogatott viadalokon minél sikeresebben állhassanak helyt.

II. Hazai bajnokságok

A korcsoportok egy évvel való felemelése miatt, jelentős változások történtek a fiatalok korcsoportbeosztásában és versenyeztetésében. Új versenyformákat vezettek be a legfiatalabbaknak, folytatták a tavaly életre hívott ifjúsági csapatbajnokságokat. A bajnokságok tapasztalatai szerint a versenyzők és edzők különösebb zökkenő nélkül álltak át az új feltételekre.

A győztes nyíregyházi csapat

A vezető edző összehasonlította az 1989. évi országos ifjúsági és serdülő egyéni bajnokságok eredményeit az előző két évvel. Az összehasonlításnál természetesen figyelembe vette, hogy 1989-ben egy évvel idősebben alkották a felső korhatárt. Így érthető, hogy a bajnoki döntősök (az első nyolc helyezett) átlageredményei javultak. Ez a javulás a serdülő A-korcsoporthoz is jobban érezhető, mint az új ifjúsági korcsoporthoz. Az ifjúságiaknál az eredmények javulása inkább a férfiaknál jelentősebb. A megemelt korcsoporthatárok ellenére, a női távfutásban visszaesés tapasztalható az előző évekhez képest.

Az országos bajnokságokat élénk részvétel mellett bonyolította le a MASZ. Csak jellemzőül egyes OB-kon döntős helyezést szerzett szakosztályok száma:

serdülő B többpróba: 44, serdülő B egyéni: 79, ügyességi CSB: 35, serdülő A egyéni: 52, ifjúsági egyéni: 52 szakosztály.

III. Csúcsok

Az 1989-ben elért 7 utánpótlás, 8 ifjúsági és 5 serdülő csúcsot az ATLÉTIKA decemberi számában közöltük.

IV. Edzőtáborok, felmérések

A tervezett edzőtáborokat a tatabányai edzőtábor felújítása miatt csak részben lehetett realizálni. Tatabányán kívül Jugoszláviában és Debrecenben volt közös felkészülés. Az edzőtáborok szervezésénél és lebonyolításánál egyre nagyobb gond, hogy nehéz megoldani azoknak a részvételét a munkában, akiknek igazán szükségük lenne rá. Különböző indokok miatt sok a lemondás, és az edzőtáborba jövő versenyzők sok esetben nem felelnek meg a tervezettnek. Az előző évhez hasonlóan, 1989-ben is szerveztek felméréseket a válogatott keretek és a tehetséges serdülő B-korcsoporthoz tartozók részére.

V. Egyebek

Az 1989. évi utánpótlás programban megfogalmazott tervek jelentős része megvalósult (válogatott viadatok, válogatások, edzőtáborok, felmérések, doppingvizsgálatok, folyamatos kapcsolatok, válogatott versenyzők jutalmazása). Szétosztottak 100 db videokazettát a szakosztályok, illetve a Diákolimpián jól szerepelt iskolák között. Nem valósultak meg a területi felmérő központok és csak szerény szinten sikerült megoldani az edzők szakirodalmi való ellátását, amelynek elsősorban az anyagi, személyi és szervezési feltételek hiánya szabott gátat.

VI. Összefoglalás

Az 1989-es év mind a nemzetközi, mind pedig a hazai versenyz-

tetés szempontjából jelentős feladatokat rótt utánpótlás korú atlétáinkra. A zsúfolt program, illetve a változások állította követelményeket a szakosztályok, edzők, versenyzők és sportvezetők hatékony munkájával sikerült megfelelő szinten megoldani. Az utánpótlás élmezőnye a bajnokság utáni időszakot is a nemzetközi követelményeknek megfelelően dolgozta végig (augusztus végén volt az ifjúsági EB, majd utána még két válogatott viadal). A fiatalok bajnokságain az edzők tehetségkutató munkáját jelezve, nagy mértékben vettek részt.

A jövő év fő feladatai a következőkben foglalhatók össze:

- az ifjúsági vb-n, az IBV-n és a válogatott viadatokon való eredményes szereplés;
- a kiemelkedő képességű fiatalok megfelelő felkészítése;
- a minőségi versenyzői létszám növelése és motiváló versenyek rendezése.

Országos ifjúsági csapatbajnokság

A NYÍREGYHÁZIAK NYERTÉK AZ NB I-ET

NB I Debrecen, NB II Tüzér u.

1989. szeptember 30.-október 1.

Az országos ifjúsági csapatbajnokságot hosszabb szünet után tavaly írták ki újból. A négy csoportban lebonyolított versenyek alapján alakult ki az NB I és az NB II nyolc-nyolc csapatból álló élmezőnye, míg a többiek a területi bajnokságba kerültek. Az NB I és az NB II kétnapos versenyében (a területi bajnokságot egy nap alatt bonyolították le) a csapatok versenyszámonként 2 főt, a váltóban egy csapatot indíthattak.

Debrecenben éles küzdelem folyt az NB I első helyéért, mint hogy a győztes csapatot a kiírás értelmében a MASZ benevezi az európai ifjúsági bajnokcsapatok versenyére. Végül mindössze 2,5 ponttal a nyíregyháziak nyerték az NB I-et, míg Csongrád és Tolna megye kiesett az NB II-be. Helyükre a Tüzér utcai NB II első két helyezettje, a Veszprémi SE és a DVTK jutott fel, míg a BEAC-MAFC és Bács megye jövőre a területi bajnokságban folytathatja. Érdekesen alakultak az eredmények, a győztesek jobb teljesítménye döntően, 18:18 arányban oszlott meg a két osztály között.

NB I., Debrecen.

FIÚK

100 m: 1. Gaszner (Ú. Dózsa) 10.6, 2. Szikora (NYVSSC) 10.7, 3. Bathó (Bp. Honvéd) 10.9. **200 m:** 1. Gaszner 22.12, 2. Szikora 22.28, 3. Fekete (Bp. Honvéd) 22.51. **400 m:** 1. Fekete 49.6, 2. Baski (Bp. Honvéd) 50.5, 3. Tóth S. (Hajdú-Bihar megye) 50.6. **800 m:** 1. Kovács I. (Hajdú-Bihar) 2:00.3, 2. Hilbert (Tolna) 2:00.4, 3. Major (Hajdú-Bihar) 2:00.5. **1500 m:** 1. Major 3:55.5, 2. Kliszek (Békés) 3:56.3, 3. Hilbert 4:01.3. **3000 m:** 1. Vörös (Ú. Dózsa) 8:46.9, 2. Kliszek 8:47.0, 3. Bubik (Hajdú-Bihar) 8:55.9. **110 gát (99 cm):** 1. Téglási (NYVSSC) 14.8, 2. Hegedűs (Vasas) 15.1, 3. Kiss (Hajdú-Bihar) 15.1. **400 gát:** 1. Téglási 55.83, 2. Tóth (Hajdú-Bihar) 56.70, 3. Kiss 57.48. **2000 akadály:** 1. Vörös 6:03.0, 2. Bubik 6:03.9, 3. Szilágyi (Hajdú-Bihar) 6:20.4. **Magas:** 1. Somogyi (Ú. Dózsa) 202, 2. Juhász (Csongrád) 202, 3. Ötvös (Ú. Dózsa) 189. **Rúd:** 1. Glódi (Ú. Dózsa) 440, 2. Marót (Ú. Dózsa) 440, 4. Kukta (Békés) 370. **Távol:** 1. Makó (Hajdú-Bihar) 684, 2. Tóth (NYVSSC) 674, 3. Maróti (Csongrád) 659. **Hármas:** 1. Bagi (Ú. Dózsa) 13.92, 2. Makó 13.86, 3. Foszto (Békés) 13.31. **Súly (6 kg):** 1. Péter (NYVSSC) 15.62, 2. Bodnár (Hajdú-Bihar) 15.54, 3. Habuczki (Hajdú-Bihar) 15.12. **Diszkosz (1,5 kg):** 1. Péter 56.16, 2. Habuczki 50.12, 3. Pénzes (Vasas) 49.02. **Gerely:** 1. Lévai (Vasas) 64.10, 2. Szabó J. (NYVSSC) 63.68, 3. Erdei (Hajdú-Bihar) 63.04. **Kalapács (6 kg):** 1. Török (Csongrád) 47.00, 2. Siklósi (Békés) 42.18, 3. Markos (Békés) 39.96. **5 km gyaloglás:** 1. Vozár (Békés) 22:50.3, 2. Csobán (Csongrád) 23:31.2, 3. Menyhárt (Csongrád) 23:52.0. **4x100 m:** 1. NYVSSC 42.53, 2. Bp. Honvéd 43.06, 3. Ú. Dózsa 43.43. **4x400 m:** 1. Bp. Honvéd 3:26.0, 2. NYVSSC 3:38.24, 3. Hajdú-Bihar 3:28.42.

LÁNYOK

100 m: 1. Kiss B. (Csongrád) 12.74, 2. Balogh (Békés) 12.78, 3. Kiss A. (NYVSSC) 12.95. **200 m:** 1. Fogarassy (NYVSSC) 25.82, 2. Kiss B. 26.05, 3. Marosán (Békés) 26.06. **400 m:** 1. Fogarassy 56.4, 2. Marosán 56.9, 3. Vida (NYVSSC) 58.6. **800 m:** 1. Todorán (NYVSSC) 2:17.5, 2. Huszti (Hajdú-Bihar) 2:21.1, 3. Biri (Békés) 2:21.1. **1500 m:** 1. Todorán 4:47.2, 2. Kovács Gy. (NYVSSC) 4:47.9, 3. Pessek (Bp. Honvéd) 4:50.4. **3000 m:** 1. Kovács Gy. 10:39.5, 2. Csendes (Békés) 10:42.0, 3. Pessek 10:44.3. **100 gát (84 cm):** 1. Mari (Csongrád) 15.4, 2. Bodrogi (Vasas) 15.5, 3. Kozák (Bp. Honvéd) 15.5. **400 gát:** 1. Hanacsek (Ú. Dózsa) 66.49, 2. Szabó A. (Hajdú-Bihar) 66.90, 3. Vadász (Vasas) 68.09. **Magas:** 1. Ladányi T. (Hajdú-Bihar) 175, 2. Bölöni (Vasas) 162, 3. Darázs (Csongrád) 162. **Távol:** 1. Kiss B. (Csongrád) 551, 2. Fagyal (Hajdú-Bihar) 549, 3. Szabó A. (Ú. Dózsa) 536. **Súly:** 1. Stefanovits (Békés) 13.74, 2. Hawlant (Hajdú-Bihar) 11.61, 3. Lévai (Hajdú-Bihar) 10.90. **Diszkosz:** 1. Stefanovits 42.64, 2. Veszeli (NYVSSC) 38.16, 3. Csiernyik (Békés) 35.42. **Gerely:** 1. Boros (Ú. Dózsa) 48.90, 2. Szegvári (Ú. Dózsa) 42.34, 3. Holcz (Tolna) 39.10. **3 km gyaloglás:** 1. Szászi (Csongrád) 13:22, 2. Effenberger (Bp. Honvéd) 13:30, 3. Ligeti (Bp. Honvéd) 14:25.7. **4x100 m:** 1. Hajdú-Bihar 49.09, 2. NYVSSC 49.10, 3. Csongrád 49.91. **4x400 m:** 1. NYVSSC 3:58.55, 2. Békés 4:01.05, 3. Csongrád 4:05.50.

Az NB I végeredménye: 1. NYVSSC 729, 2. Hajdú-Bihar 726,5, 3. Ú. Dózsa 638,5, 4. Békés 625,5, 5. Bp. Honvéd 543,5, 6. Vasas 475, 7. Csongrád 435, 8. Tolna 403 pont.

NB II, Tüzer u.

FIÚK

100 m: 1. Asztalos (DVTK) 10.98, 2. Németh A. (Haladás VSE) 11.00, 3. Czebei (Bp. Spartacus) 11.07. **200 m:** 1. Kiss (DVTK) 22.1, 2. Asztalos 22.4, 3. Czebei 22.5. **400 m:** 1. Csikai (Bács) 51.10, 2. Tóth (DVTK) 51.58, 3. Papp (Videoton) 51.86. **800 m:** 1. Tölgyesi (Videoton) 1:58.2, 2. Horváth (VSE) 1:59.1, 3. Szabó (BEAC-MAFC) 2:00.5. **1500 m:** 1. Tölgyesi 4:06.12, 2. Asztalos (Bács) 4:07.35, 3. Horváth 4:08.28. **3000 m:** 1. Imre (Csepel) 8:47.6, 2. Asztalos 8:50.6, 3. Lisztóczy (DVTK) 8:51.3. **110 gát (99 cm):** 1. Sipőcz (VSE) 14.65, 2. Antal (DVTK) 14.83, 3. Balogh (Videoton) 15.50. **400 gát:** 1. Sipőcz 57.6, 2. Csikai (Bács) 58.0, 3. Dara (Csepel) 58.2. **2000 akadály:** 1. Bánki (VSE) 6:18.96, 2. Göndör (Videoton) 6:26.81, 3. Kasza (VSE) 6:28.65. **Magas:** 1. Bakler (VSE) 210, 2. Hossala (Csepel) 200, 3. Uzsoki (Videoton) és Manninger (BEAC-

I f j ú s á g i

P A N O R Á M A

MAFC) 195-195. **Rúd:** 1. Rohánszky (Csepel) 470, 2. Erdei (Bp. Spartacus) 430, 3. Szabó K. (BEAC-MAFC) és Mezei (Csepel) 390-390. **Távol:** 1. Uzsoki (Videoton) 679, 2. Bakler 657, 3. Horváth (DVTK) 638. **Hármas:** 1. Ekler (Haladás VSE) 14.55, 2. Szabó (VSE) 13.90, 3. Tar (Videoton) 13.65. **Súly (6 kg):** 1. Nagy Cs. (Csepel) 16.39, 2. Mig (DVTK) 16.02, 3. Németh Zs. (Haladás VSE) 15.15. **Diszkosz (1,5 kg):** 1. Zudor (DVTK) 59.66, 2. Németh Zs. 53.90, 3. Szöllöskei (VSE) 53.58. **Gerely:** 1. Janecskó (BEAC-MAFC) 54.30, 2. Németh Zs. 51.22, 3. Angyal (BEAC-MAFC) 49.54. **Kalapács (6 kg):** 1. Rédei (Haladás VSE) 69.88, 2. Németh Zs. 65.80, 3. Kiss (VSE) 63.72 (a kalapácsvetést a népligeti Építők-pályán rendezték meg). **5 km gyaloglás:** 1. Krivácsy (VSE) 24:24.42, 2. Czibulya (DVTK) 26:45.89, 3. Márton (DVTK) 28:26.12. **4x100 m:** 1. DVTK 44.28, 2. Veszprémi SE 45.01, 3. Haladás VSE 45.15. **4x400 m:** 1. Haladás VSE 3:27.9, 2. Videoton 3:28.2, 3. Veszprémi SE 3:30.6.

LÁNYOK

100 m: 1. Molnár E. (Bp. Spartacus) 12.28, 2. Kósa (Bács) 12.85, 3. Beregi (Videoton) 12.86. **200 m:** 1. Molnár E. 25.1, 2. Végh (VSE) 25.4, 3. Frank (Haladás VSE) 25.5. **400 m:** 1. Végh 57.79, 2. Albert (VSE) 58.28, 3. Kovács J. (DVTK) 59.80. **800 m:** 1. Földi (Csepel) 2:15.8, 2. Barta (DVTK) 2:16.0, 3. Bangó (VSE) 2:18.5. **1500 m:** 1. Dóczy (VSE) 4:35.70, 2. Barta 4:38.74, 3. Tóth M. (Csepel) 4:44.84. **3000 m:** 1. Dóczy 10:02, 2. Tóth M. 10:21.4, 3. Stiglic (VSE) 10:26.4. **100 gát (84 cm):** 1. Bruckner (Bp. Spartacus) 14.60, 2. Kovács Zs. (DVTK) és Erős (Csepel) 15.45-15.45. **400 gát:** 1. Bruckner 66.0, 2. Számadó (DVTK) 66.2, 3. Soós (Haladás VSE) 69.0. **Magas:** 1. Fazekas (VSE) 170, 2. Mihályi (Csepel) 164, 3. Szabó Zs. (Csepel) és Lukács (VSE) 155-155. **Távol:** 1. Juhász (Csepel) 580, 2. Dobai (DVTK) 577, 3. Badari (Csepel) 546. **Súly:** 1. Horváth G. (BEAC-MAFC) 11.76, 2. Uzoni (Bp. Spartacus) 10.85, 3. Jelentsik (Bp. Spartacus) 9.95. **Diszkosz:** 1. Divós (Haladás VSE) 43.84, 2. Horváth G. 36.76, 3. Dabronaki (VSE) 34.08. **Gerely:** 1. Oláh (Csepel) 37.86, 2. Bangó (VSE) 37.84, 3. Homor (BEAC-MAFC) 35.84. **3 km gyaloglás:** 1. Nagy E. (DVTK) 15:38.1, 2. Rakits (BEAC-MAFC) 15:51.2, 3. Zsoffay (BEAC-MAFC) 16:05.5. **4x100 m:** 1. Bp. Spartacus 49.58, 2. DVTK 50.12, 3. Csepel 50.40. **4x400 m:** 1. Veszprémi SE 3:56.4, 2. DVTK 3:57.6, 3. Csepel 4:06.8.

Az NB II végeredménye: 1. Veszprémi SE 733,5, 2. DVTK 715, 3. Videoton 584,5, 4. Csepel 575,5, 5. Bp. Spartacus 551, 6. Haladás VSE 506, 7. BEAC-MAFC 470,5, 8. Bács 354 pont.

Országos kismaraton bajnokság

Folytatódtak a veszprémi sikerek

Székesfehérvár, 1989. október 7.

Az év utolsó országos futóbajnokságát Székesfehérvárott rendezték meg, immár sorrendben harmadszor és ezúttal is kitűnően. Ez a verseny is bebizonyította, hogy érdemes vidéki városokra bízni országos atlétikai bajnokságok megrendezését, mert ezeket a versenyeket a helybeliek komoly társadalmi eseményként fogadják és nagy lelkesedéssel, hozzáértéssel, zökkenőmentesen, sok vállalat támogatásával bonyolítják le. A székesfehérvári, közel 800 futót rajthoz állító tömegversenyt támogatók sorában a MASZ-on kívül olyan vállalatokat találunk, mint pl. a Videoton, az Ikarus, a Fejér Megyei Építőipari Vállalat, a Kéményseprő és Tüzeléstechnikai Vállalat, a Tejipari Vállalat, a székesfehérvári Városgazdálkodási és Ingatlankezelő Vállalat, a Korona Áruház, a Mach Finomtechnikai Művek, a Könnyűfémmű, valamint a Bakony Fűszért. A régi

bajnokokon és a MASZ-on kívül tiszteletdíjakat ajánlott fel a Fejér megyei Sporthivatal, a Honvéd kollégium, a Centrum Áruház, az Állami Biztosító, a székesfehérvári VGV, a Bp. Honvéd és a Bp. VII. ker. TSF.

Az ötórás verseny sportbelileg is jól sikerült, s az idén is a veszprémi futók szerepeltek a legjobban. Tavaly hét győzelmet arattak, míg az idén öt első, öt második, két harmadik hellyel folytatódta a veszprémi sikerek és megnyerték a bajnokság számaira kiírt Videoton Kupát is. A legjobb eredményt is veszprémi futónő érte el. Az idén sokáig sérült, 19 éves Dóczi Éva több mint egy perccel javította meg a hat éve fennálló legjobb magyar ifjúsági eredményt és főként védte meg bajnokságát. Rajta kívül Pintér István, Tringer Vince és Csoszánky Szilvia ismételte meg múlt évi győzelmét. A 24 egyéni és csapatbajnokságon a rajthoz állt 74 szakosztályból 13 nyert bajnoki aranyat, 30 szakosztály szerzett dobogós helyezést. A fővárosi szakosztályok közül az újpésteiek voltak a legeredményesebbek, annak ellenére, hogy egyéni győzelemre is esélyes két utánpótláskorú felnőtt bajnokukat, Káldy Zoltánt és Banai Róbertet az idény zsúfoltsága miatt pihentették. A csapatot ugyan nélkülük is megnyerték, de az egyénit az utolsó körben (egy kör 2435 méter) Barcza Sándor a diósgyőrieknek biztosította, ekkor húzott el a két újpésti futótól, akik közül Sági Ferenc görcsöt kapott a lábába.

FERFIK

Utánpótláskorúak (30 km) Bajnok: Barcza Sándor (DVTK, edző: Babinyecz József) 1:36:32, 2. Holba Zoltán (Ú. Dózsa) 1:36:50, 3. Sági Ferenc (Ú. Dózsa) 1:37:45, 4. Gergely (Kap. Építők) 1:38:15, 5. Bárdos (Ú. Dózsa) 1:39:16, 6. Szemán (Veszprémi SE) 1:41:36. **Csapatbajnok:** Ú. Dózsa (Holba, Sági, Bárdos) 4:53:51, 2. Kaposvári Építők 5:10:57, 3. Békéscsabai Előre Spartacus 5:22:36. **Ifjúságiak** (20 km) Bajnok: Pintér István (Ú. Dózsa, edző: Csoma Ferenc) 1:04:31, 2. Vörös László (Ú. Dózsa) 1:05:05, 3. Lisztóczy Attila (DVTK) 1:05:23, 4. Kliszek (Gyulai SE) 1:06:51, 5. Imre (Csepel) 1:07:03, 6. Talabér (BVSC) 1:07:17. **Csapatbajnok:** Veszprémi SE (Kasza, Pálffy, Horváth Cs., Vörös R.) 4:46:55, 2. Csepel 5:01:56, 3. Dunakeszi VSE 5:03:04, 4. PVSK 5:27:45. **Serdülő A-korcsoport** (15 km) Bajnok: Bánki Zoltán (Ajakai Hungalu, edző: Sóvegjáró Attila) 49:35, 2. Pocsai Zoltán (GEAC) 49:38, 3. Hoffer István (Sz. MÁV-MTE) 49:43, 4. Tóth G. (Postás) 50:16, 5. Bartyik (B.csabai Előre Sp.) 50:18, 6. Asztalos (Kiskunhalasi AC) 51:01. **Csapatbajnok:** Videoton (Baksa, Tölgyesi, Bese, Jakab) 3:31:27, 2. Békéscsabai Előre Spartacus 3:32:58, 3. Kiskunhalasi AC 3:34:51, 4. GEAC 3:36:10, 5. PVSK 3:36:30, 6. Postás SE 3:38:45. **Serdülő B-korcsoport**, 15 évesek (10 km) Bajnok: Tringer Vince (Csepel, edző: Madaras István) 34:21, 2. Szigeti András (Dombóvár) 34:24, 3. Bohus János (B.csabai Előre Sp.) 34:33. **Csapatbajnok:** Békéscsabai Előre Spartacus (Bohus, Ferenczi, Malatyinszki, Vozár) 2:22:19, 2. Veszprémi SE 2:23:33, 3. Dombóvár 2:25:54. **Serdülő B-korcsoport 14 évesek** (10 km) Bajnok: Nagy László (Építők, edző: Mácsár József) 34:07, 2. Imre Péter (MVSC) 34:15, 3. Tóke Tamás (KSC) 34:35. **Csapatbajnok:** NYVSSC (Bácskai, Kalinkai, Tóth, Kiss) 2:23:45, 2. Veszprémi SE 2:26:20, 3. KSI 2:30:35. **Serdülő B-korcsoport**, 13 évesek (6 km) Bajnok: Simon Csaba (Videoton, edző: Halász Géza) 20:39, 2. Hortobágyi Péter (KSI) 20:48, 3. Márta Tibor (V. Ikarus) 21:02. **Csapatbajnok:** KSI (Hortobágyi, Takács, Simon G., Juhász) 1:26:13, 2. TBSC 1:29:35, 3. Pécsi TÁSI 1:30:28.

NŐK

Utánpótláskorúak (20 km) Bajnok: Gombos Márta (Ú. Dózsa, edző: Csoma Ferenc) 1:14:25, 2. Simkó Gabriella (Építők) 1:15:10, 3. Horváth Marianna (Veszprémi SE) 1:15:17, 4. Lefler (Vasas) 1:17:14, 5. Hédai (Építők) 1:17:35, 6. Fried (Építők) 1:19:05. **Csapatbajnok:** Építők SC (Simkó, Hédai, Fried) 3:51:50, 2. Szombathelyi Universitas 4:41:48. **Ifjúságiak** (15 km) Bajnok: Dóczi Éva (Veszprémi SE, edző: Koós László) 53:46, legjobb ifjúsági eredmény (rég): 54:47, Ágoston Zita, 1983), 2. Javos Anikó (DAC) 54:42, 3. Harci Karmen (PVSK) 57:23, 4. Stiglicz (Veszprémi SE) 58:03, 5. Dinka (Ú. Dózsa) 59:45, 6. Dér (PVSK) 59:46. **Csapatbajnok:** PVSK (Harci, Dér, Laczovics, Szabó M.) 4:12:28, 2. Veszprémi SE 4:22:23. **Serdülő A-korcsoport** (10 km) Bajnok: Behán Anikó (Salgótarjáni

Öblös SC, edző: Telek András) 37:06, 2. Simon Lilla (SKSE) 37:22, 3. Kovács Gyöngyi (NYVSSC) 37:54, 4. Pásztor (Debreceni SI) 37:57, 5. Solymosi (Veszprémi SE) 38:03, 6. Pessek (Bp. Honvéd) 38:17. **Csapatbajnok:** Veszprémi SE (Solymosi, Sarkadi, Demán, Bangó) 2:37:07, 2. Videoton 2:46:09, 3. Bp. Spartacus 2:49:23, 4. Békéscsabai Előre Spartacus 2:52:30, 5. Győri Dózsa 2:52:45, 6. Bp. Honvéd 2:55:53. **Serdülő B-korcsoport**, 15 évesek (8 km) Bajnok: Denczinger Beáta (Kiskunhalasi AC, edző: Zag László) 30:25, 2. Fülöp Renáta (Veszprémi SE) 30:33, 3. Timer Hajnalka (Veszprémi SE) 30:53. **Csapatbajnok:** Veszprémi SE (Fülöp, Timer, Végh, Vörös) 2:08:18, 2. Csepel 2:09:23, 3. Békéscsabai Előre Spartacus 2:15:58. **Serdülő B-korcsoport**, 14 évesek (8 km). Bajnok: Csoszánky Szilvia (Csepel, edző: Árvai József) 29:30, 2. Mórocz Katalin (Pápai SE) 29:48, 3. Vass Zsuzsa (Szekezdí AC) 30:57. **Csapatbajnok:** Csepel (Csoszánky, Rieger, Kátai, Szabó Zs.) 2:04:18, 2. Veszprémi SE 2:07:37, 3. Bp. Honvéd 2:16:03. **Serdülő B-korcsoport**, 13 évesek (6 km) Bajnok: Tóth Mariann (Ajakai Hungalu, edző: Papp Oszkár) 23:09, 2. Csupor Krisztina (Pécsi Bázis) 23:18, 3. Radics Zsuzsanna (KSI) 23:35. **Csapatbajnok:** Veszprémi SE (Györkös, Kovács É., Stupián, Kasza) 1:38:05, 2. KSI 1:38:18, 3. Ajakai Hungalu 1:40:13.

Videoton Kupa végeredménye: 1. Veszprémi SE (5 első, 5 második, 2 harmadik hely) 66 pont, 2. Ú. Dózsa (3-2-1) 55 pont, 3. Csepel (3-2-0) 37 pont.

Az idei utolsó országos bajnokság

Vidékiek az élen

Fiatalokorúak országos gyalogló csapatbajnoksága.
Komlói, 1989. október 14.,

Az idei utolsó OB-pontokért, Komlón, a fiatalokorú gyaloglók álltak rajt. Az előző évi kép általánosságban nem változott, de részleteiben igen. A vidéki csapatok végeztek most is az élen és akárcsak tavaly, a fővárosiak közül egyedül a Bp. Honvéd győzött, az ifjúsági lányok között csak egy helyen megváltozott összeállítású csapatukkal védtek meg tavaly kivívott elsőségüket. Ami viszont feltűnt a részletekben: az előző két évben öt bajnoksággal eredményes helybéli gyaloglók hiánya, helyükre a múlt évben felzárkózott szegediek mellett újabb vidéki szakosztályok léptek és szereztek győzelmet.

FIÚK

Ifjúságiak (10 km) Csapatbajnok: Dunakeszi VSE (Bánfalvi 61:25, Gyepesi 61:25, Botyán, Kocsis) 4:22:36. **Serdülő A-korcsoport** (10 km) Csapatbajnok: Szeged SC (Csobán 49:33, Ozsváth, Hajdú, Bozsó) 3:43:47, 2. Dunakeszi VSE 4:10:14, 3. Balassagyarmat 4:10:14. **Serdülő B-korcsoport**, 15 évesek (8 km). Csapatbajnok: Szeged SC (Menyhárt 41:22, Szvoboda, Ördög, Kiri) 3:00:32, 2. Békéscsabai Előre Spartacus 3:09:42. 14 évesek (8 km) Csapatbajnok: TBSC (Keresztes 42:22, Tóth, Sorbán, Wensdorfer) 3:08:50, 2. Balassagyarmat 3:20:14, 3. NYVSSC 3:20:27. 13 évesek (5 km) Csapatbajnok: SZVSE (Ésik 28:02, Bardón, Lehotai, Tagai) 1:55:47, 2. NYVSSC 1:59:41, 3. TBSC 2:01:20.

LÁNYOK

Ifjúságiak (5 km) Csapatbajnok: Bp. Honvéd (Ligeti 27:00, Ficiz, Horváth, Ambrózi) 1:55:29, 2. BEAC-MAFC 1:58:05, 3. Békéscsabai Előre Spartacus 2:05:12. **Serdülő A-korcsoport** (5 km) Csapatbajnok: Békéscsabai Előre Spartacus (Szabó A. 25:58, Molnár, Lukovics, Krajcsó) 1:49:33, 2. DVTK 1:58:20, 3. BEAC-MAFC 1:59:47. **Serdülő B-korcsoport**, 15 évesek (5 km) Csapatbajnok: Székesfehérvári Ikarus (Lencsés, Szabó É., Lasch, Horváth) 2:05:41, 2. Bp. Honvéd 2:05:52, 3. Szeged SC 2:08:40. Egyénileg legjobb: Kiss (Dunakeszi VSE) 28:49. 14 évesek (3 km) Csapatbajnok: TBSC (Árvai, Tóth, Molnár, Tamás) 1:09:28, 2. Szeged SC 1:11:28, 3. Bázis SC 1:12:51. Egyénileg legjobb: Ilyés (B.csabai Előre Sp.) 16:19. 13 évesek (3 km) Csapatbajnok: Bázis SC (Balogh 17:49, Sonkoly, Bárdosi, Rákosi) 1:23:51, 2. Székesfehérvári Ikarus 1:28:18.

A serdülő „B” bajnoki versenyek néhány tapasztalata

(a megszerzett bajnoki pontok tükrében)

A szakosztályok sorrendje:

1.	Veszprémi SE	605 pont
2.	Ú. Dózsa	586 pont
3.	KSI	503 pont
4.	B.csabai Előre Sp.	442,5 pont
5.	Debreceni SI	407 pont
6.	Csepel	401 pont
7.	Tatabánya	364 pont
8.	Pécsi Bázis	333 pont
9.	Bp. Honvéd	278 pont
10.	Dunaújváros	274 pont
11.	Diósgyőr	260 pont
12.	Törökszentmiklós	221 pont
13.	VOSE	211 pont
14.	Kecskemét	187 pont
15.	H. Kun Béla	173 pont
16.	BEAC-MAFC	171 pont
17.	Sz. MÁV-MTE	169 pont
18.	Kap. Építők	165 pont
19.	Videoton	162 pont
20.	NYVSSC	160 pont
21.	Vasas	150,5 pont
22.	Haladás	130 pont
23.	Pécsi TÁSI	129 pont
24.	Szekszárd	129 pont
25.	Szeged	121 pont
26.	Sopron	121 pont
27.	Vasas Ikarus	109 pont
28.	Dombóvári SI	98 pont
29.	Salgótarjáni KSE	97 pont
30.	Szegedi VSE	97 pont

Érdeklődésre tarthat számot az egyes bajnoki versenyeken szerzett pontok száma és az így elért helyezések:

Mezei OB

1.	KSI	123 pont
2.	Veszprém	122 pont
3.	Békéscsaba	51 pont
4.	P.TÁSI	48 pont
5.	Dombóvár	37 pont

Pontot szerzett: 27 szo.

Váltó OB

1.	Veszprém	104 pont
2.	KSI	90 pont
3.	Kecskemét	64 pont
4.	DSI	
5.	Békéscsaba	60 pont

Pontot szerzett: 33 szo.

Többpróba OB

1.	Ú. Dózsa	173 pont
2.	Törökszentmiklós	162 pont
3.	Tatabánya	152 pont
4.	VOSE	
5.	KSI	116 pont

Pontot szerzett: 43 szo.

Egyéni pályabajnokság

1.	Ú. Dózsa	173 pont
2.	Veszprém	148 pont
3.	KSI	110 pont
4.	Csepel	105 pont
5.	DSI	91,5 pont

Pontot szerzett: 77 (!) szo.

Úgyességi CsB.

1.	Ú. Dózsa	174 pont
2.	DSI	174 pont
3.	Bázis	86 pont
4.	Csepel	80 pont
5-6.	Veszprém	
	Bp. Honvéd	78 pont

Pontot szerzett: 34. szo.

Kismaraton OB

1.	Veszprém	115 pont
2.	KSI	58 pont
3.	Csepel	57 pont
4.	Békéscsaba	52 pont
5.	P.TÁSI	37 pont

Pontot szerzett: 25 szo.

Gyalogló OB (csapat)

1.	TBSC	66 pont
2.	Szeged SC	56 pont
3.	Békéscsaba	48 pont
4.	Szf. Ikarus	40 pont
5.	Bázis	38 pont

Pontot szerzett: 12 szo.

Ismét lezártunk egy bajnoki évet. Olyan évet, amelyben sok és alapvető változás történt. Ez különösen a serdülő „B”-korosztályra vonatkozik.

Néhány fontosabb változás:

1. Az eddigi 2 évfolyam (13–14 évesek) helyett a korcsoporthoz 3 évfolyam versenyzői tartoznak (13–14–15 évesek).

2. A bajnoki versenyeken kiemelt szerepet kapott az összetett versenyzés, és az eredményes csapatok/váltók kialakítása.

3. A 13 éveseknél megszüntettük az egyéni versenyszámokban elérhető minősítést (csak összetett versenyeken szerezhettek minősítést).

4. A bajnoki pontok szerzésének lehetőségét is nagymértékben megváltoztattuk. A bajnoki pontszerzés lehetősége főleg az összetett és csapatversenyeken volt lehetséges. Egyéni pályabajnokságon a 13 évesek egyáltalán, a 14–15 évesek csak egy versenyszámban (tavaly naponta egy számban) szerezhettek bajnoki pontot, és csak naponta egy versenyszámban indulhattak.

Ezek a felsorolt legfontosabb változások komoly vitákat váltottak ki a szakosztályok és szakemberek körében. A vita ellenére, úgy érzem, ezek a legfontosabb változások pozitív hatással voltak az utánpótlás nevelésére. A fentiekből egyértelműen következik, hogy a szakosztályokban az eredményesség érdekében *előtérbe kellett állítani* az összetett felkészítést, és az egy ügyes gyerekekkel való foglalkozás mellett a csapatok kialakítását.

Nincs szándékomban az 1989-es évet részletesen elemezni, csupán „kissé eljátszani” a bajnoki pontszerzés lehetőségei alapján meglévő pontszámokkal és néhány sorrend és tabella összeállításával bizonyos kézenfekvő tényekre ráirányítani a figyelmet.

A pontok számában lehetnek apróbb tévedések, hiszen a cikk megírásakor még nem állt rendelkezésre a kétoldalúan ellenőrzött és pontosan kiszámított pontszám. Úgy gondolom, hogy az írás „frissessége” és aktualitása kiegyenlíti néhány pontszámnyi különbséget.

Ezek előrebocsátásával, nézzük a 13–15 éves korosztályban szerzett pontok alapján kialakult sorrendet. *85 szakosztály szerzett pontot* (volt 1–8. helyezett versenyzője valamelyik bajnoki versenyen). Ezt nagyon komoly számnak tartom. Ennyi szakosztályban folyt-folyik tervszerű kiválasztó-nevelő munka.

A megyék által szerzett pontok és az így kialakult rangsor

	Pont	Szako. száma	Összpont %-ban
Budapest	2516	16	29,4
Veszprém	693	5	8,1
Baranya	571	4	6,7
Fejér	503	3	5,9
Békés	467,5	3	5,5
Szolnok	452	5	5,3
Borsod-Abaúj-Zemplén	434	10	5,1
Bács-Kiskun	408	4	4,8
Hajdú-Bihar	405	1 (!)	4,8
Komárom	383	3	4,5
Csongrád	286	5	3,3
Tolna	266	5	3,1
Nógrád	176	3	2,1
Pest	222	7	2,9
Győr-Sopron	186	2	2,2
Somogy	165	1 (!)	2,0
Szabolcs-Szatmár	160 (!)	1	1,9
Vas	153	3	1,8
Zala	83	2	1,0
Heves	26	2	0,3

A táblázatok önmagukban is tanulságosak. Tanulmányozásuk során jól kivehető, hogy az illető milyen utánpótlás-nevelés folyik, mely szakágakkal foglalkoznak intenzíven. Mégis szeretnék néhány olyan észrevételt kiemelni, amely az érinteteket el kell hogy gondolkodtassa.

1. Öröndetes, hogy Veszprémben kiváló nevelőmunka folyik. Igaz, hogy az a vád érheti őket, hogy kissé egyoldalú a munkájuk (zömmel futás), ez azonban inkább dicsőretné, mint elmarasztalásra méltó, hiszen a szakosztály lehetőségeit használják ki.

2. Nagyon jó utánpótlásgárdával rendelkezik az Újpesti Dózsa. Nagy fölénnyel nyeri az ideai szakosztályok közötti pontversenyt, és *emellett* (!) az utánpótlás különböző korosztályos versenyein is az élvonalban végeznek. Elért teljesítményük értékét külön dicséri, hogy a többpróba és csapatversenyeken szerepeltek kiemelkedően a serdülő „B”-korcsoportban.

3. Külön ki kell emelni a KSI, a Békéscsaba, a Debreceni Sportiskola és a Csepel jó nevelőmunkáját.

4. Külön fejezetet érdemel a Pécsi Bázis, amely évekig csak a P.TÁSI-n keresztül kaphatott utánpótlást (mint PMSC). Az ilyen értelmű szerződés felbontása után szó szerint a nulláról indultak, több évjárat teljesen kimaradt. Így helyezésük és megszerzett pontjaik dicsőretnesek, és az elkövetkező évekre nézve biztatóak.

5. Jó néhány szakosztály szűkös anyagi helyzetük miatt egy vagy két edzővel, azok

lelkes munkájának köszönhetően értek el szép eredményeket. Ide sorolhatjuk a dunajvárosiak és a törökszentmiklósiakat, illetve a VOSE és a Honvéd Kun Béla SE teljesítményét. Ezeknél a szakosztályoknál egy sokszor visszatérő kérdőjel mutatkozik. A sok és jó munkával felszínre hozott biztató jövőjű gyerekeket hogyan sikerül a sportágban tartani. Fontos lenne, hogy ezek a szakosztályok le tudják vetkőzni kizárólagosan helyi érdekeltségű szemléletüket, és az illető megyék legnagyobb szakosztályai, hogyan tudnak ezekkel a szakosztályokkal megfelelő kapcsolatot kialakítani a tehetséges gyerekek foglalkoztatása érdekében. Ennek a kérdésnek igen sok vetülete van, amelyre most nem térnek ki.

6. Három szakosztály, amely híres nevelőmunkájáról, most csak a középmezőben „kullog” (NYVSSC, Haladás, Szolnoki MÁV-MTE). Különösen meglepő az NYVSSC teljesítménye, hiszen lehetőségeit messze „alulmúlta” ebben az évben. Pedig létesítményhelyzete, edzőgárdája (létszám, felkészültség) és kapcsolata a hatalmas megyével, óriási lehetőséget rejt magában.

7. Végül négy olyan szakosztályt említenék meg, amelyeknek pontszáma a lehetőségekhez viszonyítva rendkívül alacsony: Építők, ZTE, MTK-VM, BVSC.

Néhány gondolat erejéig a megyei táblánál is érdemes elidőzni. A megyék helyét és eredményeit a területükön lévő „vezető szakosztályok” munkája határozza meg. Figyelemre méltó Budapest helye a százalé-

kos kimutatásban. Évekig az volt a vád a fővárossal szemben, hogy éppen ebben a korosztályban nem képes a vidéki szakosztályokkal felvenni a versenyt. Nemcsak a tabella, hanem az idei különböző bajnoki versenyek is azt bizonyítják, hogy Budapest felzárkózott. Vagy a vidék esett vissza...? A megyéknél az elért eredmények és a lakosság száma nem áll egyenes arányban. Főleg Heves, Zala, Vas és Szabolcs-Szatmár megyék teljesítményét tartom gyengének, figyelembe véve népességüket és lehetőségeiket. Heves megye helyezése nagyon elszomorító, pedig régi, nagy hagyományú városok vannak ebben a megyében, ahonnan az elmúlt néhány évben is válogatott atléták egész sora került ki (Heves, Hatvan, Gyöngyös, Eger).

E rövid összefoglaló olvasásakor sokan legyinteni fognak! Szinte hallom a sokszor használt szavakat: nem ez a korosztály a fontos, hanem a felnőttkori teljesítmény. Felhozható ellenérvként az is, hogy a pontversenynek vannak különböző hiányosságai és hibái. Ez igaz! Viszont az is igaz, hogy minden mérce, ami egyformán mér, alkalmas valamilyen összehasonlításra és bizonyos következtetések levonására. Nem néhány szakosztály kiemelése, vagy mások „piszkálása” volt a célom e kis írással, csak az, hogy gondolkodjunk és változtassunk, ha sikerült munkánkban hibát felfedezni.

Kovács Sándor
szakfelügyelő

Sikeres év után az NYVSSC

Nagyszerű évet zártak a Nyíregyházi VSSC atlétái, például az országos pályabajnokság éremtáblázatán 5 arany és 1 ezüstremmel a második helyen végeztek, és számos versenyzőt adtak a felnőtt és a korosztályos válogatottaknak egyaránt.

– *Mi újság Nyíregyházán?* – kérdeztem **Orendi Mihályt**, az atlétikai szakosztály vezetőjét.

– Örömmel mondhatom, hogy mindenki egészséges, nincsenek sérültjeink, valamennyi atlétánk megkezdte az alapozást – válaszolta a sportvezető.

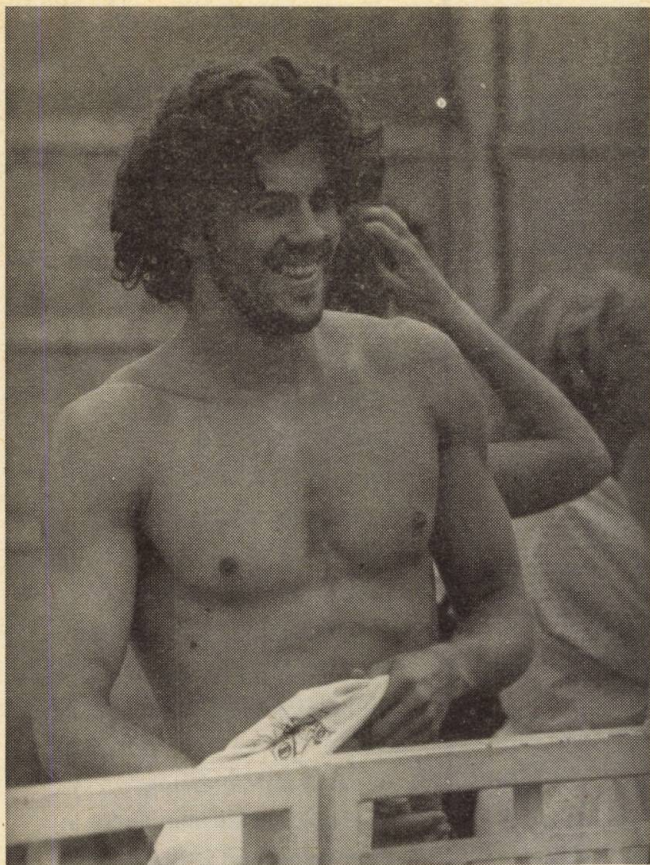
– *Személyekre lebontva, hogyan készülnek a klub legjobb atlétái? Kezdjük talán a sort a nyáron Önökhöz igazolt gerelyhajító bajnoknő, Malovecz Zsuzsával, hiszen ő az év női atlétája cím egyik birtokosa is.*

– Zsuzsának sikerült teljesen beilleszkednie, megszoknia az új környezetet, úgy tűnik, jól érzi magát nálunk. Valkusz Tamás irányításával nagy lendülettel kezdte meg az alapozást. Tamásnak egyébként nagyon jó kis csoportja van, talán elég, ha csak az ifjúsági csúcstartó Szabó József nevét említem. De az egész, hat-hét fős csoport munkáját élmény nézni, olyan lelkesen dolgoznak.

– *Ficsor József tavaly nemzetközileg is figyelemre méltó 65.00*

Kerekes László

Molnár Tamás

méret dobott diszkosszal. Utána azonban behívták katonának, ráadásul edzőváltás is kereszttülmént. Mi a helyzet most vele?

– Új edzője korábbi edzőpartnere, Kerekes László. Fejér Géza és tanítványai között nagyon megromlott a kapcsolat, és sajnos óhatatlanul szakításra került sor. Jóska már egy évvel ezelőtt sokszor „problémázott”, de akkor valósággal köteleztem arra, hogy Fejér Géza szaktanácsait kövesse, mondván: „te akartad őt edzőnek”. Hiába jöttek azonban az eredmények, a problémák – amelyek nem annyira szakmaiak, mint inkább emberiek voltak – egyre erősödtek, elveszett a bizalom, és így került sor a szakításra. Most edz, és bár katona, szerencsére parancsnokai jóvoltából naponta kétszer is tud edzeni.

– Kerekes most igazi „mély vízbe” került...

– Igen, de már évek óta készül arra, hogy edző legyen, középfokú edzői képesítése van. Mivel Ficsor az egész magyar atlétika számára érték, számítunk a válogatott szakembereinek segítségére is, akár közvetlenül, akár Kerekes Lacin keresztül. Most elszántan, keményen edzenek. Gond, hogy a katonaság Jóska számára természetesen nagy anyagi kiesést jelent, hiszen a kalóriapénzen kívül nem tudunk számára pénzt fizetni. Így szűnik viszont különféle kedvezményeket biztosítani számára.

– A fiatal vágótáncos reménység, a többszörös magyar bajnok Molnár Tamás immár az Egyesült Államokban készül, lévén ösztöndíjjal a Nebraska állambeli Lincoln Egyetemen tanul. Van-e róla valami hír?

– Levelezés útján tartjuk a kapcsolatot. Jól érzi magát, bár honvágya van. Beszámolójából kiderült, hogy nagyon nagy intenzitással edzenek, reméljük tovább tud fejlődni. Előtte nagyon nagy jövő állhat, azt hiszem, szinte bármire képes lehet, amit e sportágban fehér ember elérhet. És az biztosan hasznára válik, hogy most jó partnerek között készülhet.

– Hazajön a fedettpályás idényre?

– Az ottani kötelezettségei miatt maximum a fedettpályás Európa-bajnokságon tud indulni. A nyáron egyébként június 4-én jön haza, és a magyar válogatott, valamint az NYVSSC ren-

delkezésére áll. Van egyébként egy nagyon jó hírem, aminek, azt hiszem, örülni fognak az atlétabarátok.

– Éspedig?

– Félévnyi pihenés után ismét edzésbe állt Bakosi Béla. Fedettpályán természetesen még nem áll rajthoz, de teljes lendülettel készül, és ami nála különösen örömteli: ezúttal súlyproblémákkal sem küzd. Reméljük, semmi nem jön közbe, és akkor még újabb EB-részvételre is pályázhat a kitűnő hármassugró.

– Hány edzőt foglalkoztat a Nyíregyházi VSSC atlétikai szakosztálya?

– Jelen pillanatban 5 fő- és 15 mellékfoglalkozású edzőnk van. Gondunk, hogy Kiss Tamás csak mellékfoglalkozásban vállalta az edzősködést, mert főállásban egy vendéglátó gmk-ban dolgozik. Ha azonban az bizonyosodik be, hogy munkájával összeegyeztethetetlen lesz az edzősködés, akkor – megfelelő szakember hiányában – átmenetileg nem tudunk foglalkozni az ugró szakággal. Legjobb ugrónk a magasugró Viroszt Beáta, akinek egyéni csúcsa 1.84 m. A fiatalabbak között is lennének tehetségesek, ám az ő lehetőségeik attól is függenek, hogy Tamás mennyi időt tud rájuk fordítani.

– Manapság alapfeltétel a sportban a megfelelő anyagi háttér. E téren mi a helyzet az NYVSSC-nél?

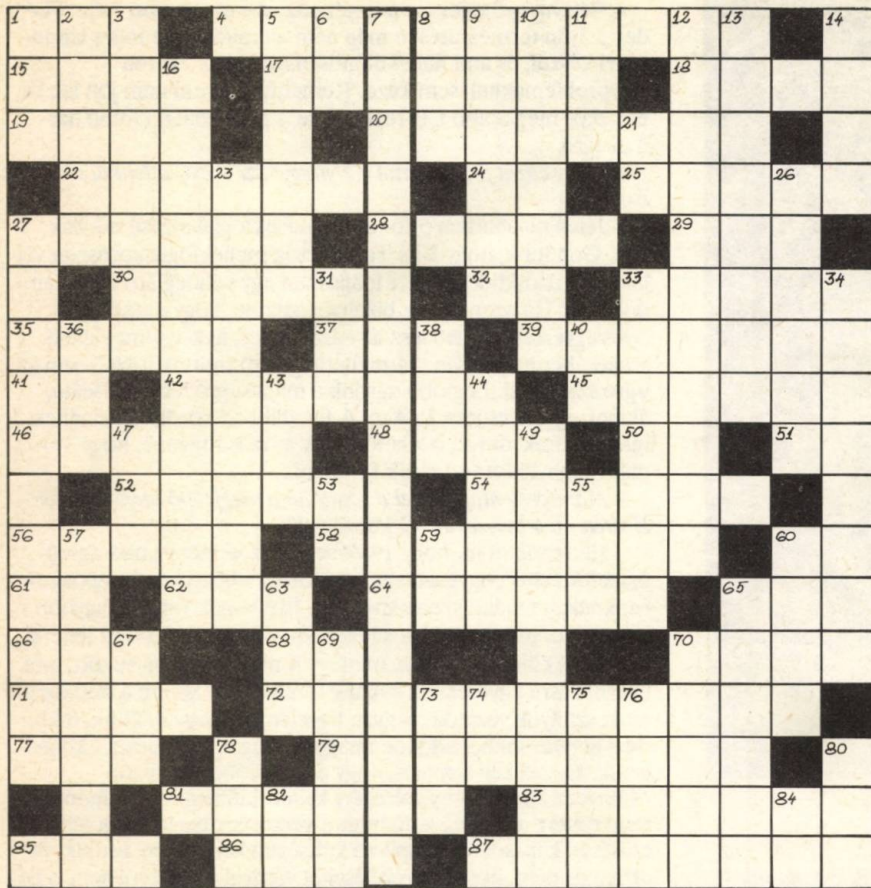
– Elmondhatom, hogy 1989-ben, igaz kemény „nadrágszű-összehúzással”, egyensúlyba kerültünk. Ebben két fő szponzorunknak, a tanácsi szervezetnek és a MÁV-nak van legnagyobb szerepe, döntően ők biztosítják a szakosztály működési feltételeit. Éves költségvetésünk mintegy 4 millió forintba rúgott, ami első hallásra egyeseknek soknak tűnhet. Ám kérem a budapesti szakosztályok vezetőit, vegyék figyelembe, hogy nekünk, földrajzi helyzetünkben adódóan nagyon magasak az utazási költségeink. Hozzá kell tennem, hogy a 4 millióból 500 ezret Malovecz Zsuzsa átigazolásáért kellett kifizetnünk. A fennmaradó összeg arra elég volt, hogy a versenyeztetéssel és a felkészüléssel kapcsolatos alapvető költségeinket fedezni tudjuk, de arra már nem, hogy új szereléseket vásároljunk, arról nem is beszélve, hogy a nemzetközi kapcsolatok ápolására, külföldi utazásokra szinte semmi nem jutott.

– Nem sokat szóltunk még a fiatal nyíregyházi atlétákról. Kik a legtehetségesebbek?

– Az ifjúsági csúcstartó gerelyhajító Szabó József nevét már említettem. Ő az új környezetet, az új edzőt most szokja, az első időszak tapasztalatai igen kedvezőek. Sokat várunk az 1971-es születésű 400-as Fogarasy Katalintól, ő 1989-ben 54.38-at futott. Úgy érzem, hogy Fábián János irányításával biztos tagja lehet a felnőtt női 4x400-as válogatott váltónak, amellyel véleményem szerint Európában „labdába lehet rúgni”. És aki már sokat bizonyított, de még mindig nagyon fiatal: a középtávfutó Todorán Erzsébet, akinek felkészülését Gyenes József irányítja. És szerencsénkre a még fiatalabbak között is vannak tehetségeink. Ezt bizonyítja, hogy mi nyertük az első ízben kiírt ifi NB I-es csapatbajnokságot. Ezzel kapcsolatban azonban van egy kis gond. A kiírás értelmében a győztes szakosztály indulhat az ifjúsági BEK-ben, amit a fiúknál idén a KSI nyert. Gondolom, ők a védő jogán 1990-ben is indulhatnak. Mi pedig egyértelműen jogot formálunk arra, hogy mind a lányoknál, mind a fiúknál minket nevezzen a MASZ. Ugyanakkor hallani olyan hangokat is, hogy az induljon, aki a fiúknál, illetve a lányoknál külön-külön első lett. Nos, a fiúknál mi győztünk, míg a lányoknál néhány ponttal Hajdú-Bihar megye, tehát nem egy szakosztály, hanem egy megye mögött végeztünk. Márpedig, gondolom, egy megye nem indíthat csapatot a klubok részére kiírt BEK-ben. És lenne egy kérésem a MASZ felé. Kondor Imre az Atlétikában leírta, hogy a rendezők a nevezéseket beérkezési sorrendben fogadják el, mert korlátozzák a résztvevők számát. Így arra kérem a szövetséget, hogy amint lehetséges, azonnal küldje el a nevezést. Természetesen az utazásra elő kell teremtenünk a pénzt, de véleményem szerint a fiataloknak „bármilyen áron” meg kell adni e nagy élmény lehetőségét. Hiszen ők jelentik a jövőt...

Spiriev Attila

REJTVÉNY

Az utóbbi két számban megismert rejtveny mintájára e fejtörőben is – ezúttal a függőleges 7. sz. alatt – egy nevet rejtettünk el, amelynek viselője mindmáig a kubai atlétika legnagyobb sztárja. Az oszlop rubrikái úgy tölthetők ki, hogy a kapcsolódó vízszintes sorok megfejtéseikhez hozzáírnak egyetlen betűt, méghozzá oly módon, hogy ezáltal a szavak változatlanul értelmesek maradjanak! (Egy példa: ha a vízszintes sorban mondjuk az szerepelne, hogy KACAG, s ebbe kellene egy plusz betűt betoldani, akkor a lehetséges megoldás a KARCAG volna, s ebben az esetben a függőleges oszlopba az R kerülne.) Beküldendő az atléta neve, 1990. február 10-ig, erre a címre:
1364 Budapest, Váci u. 62–64. Pf. 29. Atlétika '90.
A megfejtők között három darab adidas pólóinget sorsolunk ki.

Meghatározások:

VÍZSZINTES: 1. Kornél párosai. 4. Összenyomás. 15. Hüllőféle. 17. Szorosa húz. 18. Babonás tilalom. 19. Gyermekeváros jelzője. 20. Korral járó hajszínváltozás. 22. Egy és még annak az ötven százaléka. 24. Római pénz. 25. Vasúti szolgálati épület. 27. Szerencsés... (filmcím). 28. A bérek rendje megkés-ve követik. 29. Hajórész. 30. Váddal és kézzel is teheti. 32. Usztics Mátyás. 33. Félelem. 35. Átnyújt. 37. Tova. 39. Pénzzel önzetlenül segítő. 41. Személynévmas. 42. Tüzetes. 45. Elcsen. 46. Elviselő. 48. Leveses edény. 50. Talmi. 51. Tartalmatlan lét! 52. Élőlény alkotórésze, de állami intézmény is. 54. Nótára gyűjt. 56. Szomszédos nép. 58. Zsinórozott férfikabátok (voltak). 60. Ásítva „élvez”. 61. Ideggyógydés. 62. Presser Gábor együtte-se. 64. Irodalmi előadások. 65. Kevert eke! 66. Kond és Huba fogja közre. 68. Rangjelző,

hadnagy, ezredes és tábornagy elé biggyeszthető. 70. Fotós filmmárka. 71. ...a gyümölcs (Steinbeck). 72. Tág női lábravaló (2 szó). 77. Lapos. 79. Európa legnagyobb állóvíze. 81. Bosszús indulat. 83. Háborgatás. 85. A magyar vívósport nagy öregje (Béla). 86. Részesül. 87. Orvosság jelzője.

FÜGGŐLEGES: 1. Összevissza fog! 2. Szorítá. 3. Unalmas felsorolás. 5. Ilyenfajta. 6. Vége vége! 7. A BEKÜLDENDŐ NÉV. 8. Fejetlenül első! 9. Nagysikerű francia film. 10. Hálórúha. 11. Visszaüti!! 12. Megváltoztatják értékét. 13. A XVI. kerület része. 14. Jármű. 16. Akadozva kibetűz. 21. Puskát használ. 23. Felrémlik. 26. Gyorsan átrepül. 27. Házat vehet körül. 31. Angol nemzeti ital. 33. Deszkából készült ruhatárolók. 34. Zoli. 36. Római 502. 38. Néma lett! 40. Azonban. 43. Minden horrorfilm így kezdődik! 44. Sivatagi paradicsom. 47. Bőr és számárium. 49. Leltári kimutatást készítő. 53. -ve párja. 55. Menlevél része! 57. Fúvós hangszer égetett agyagból. 59. Magad. 60. Európai fociszervezet. 63. Somogyi falu. 65. Hatvan perc. 67. Magyar külügyminiszter volt 1958 és 1961 között (Endre). 69. Céllövők eredményjegyzéke. 70. Népszerű tévés személyiség (Imre). 73. Különböző zenei hangok. 74. Juttat. 75. Fejér megyei község. 75. ...- bors. 78. Pakol. 80. Nemzetközi Korcsolyázó Szövetség. 82. -re párja. 84. ÁÁÁÁ.

J.K.

A novemberi számban megjelent rejtveny helyes megfejtése: Dieudonne Kwizera. A helyes megfejtők között kisorsolt adidas pólóinget nyert olvasóink: Bokor Edina (Budapest XII.), Forgách Balázs (Gyula), Szalay Miklós (Gyöngyös). Nyereményüket postán küldjük el. Gratulálunk!

Z. Halász Zoltán:

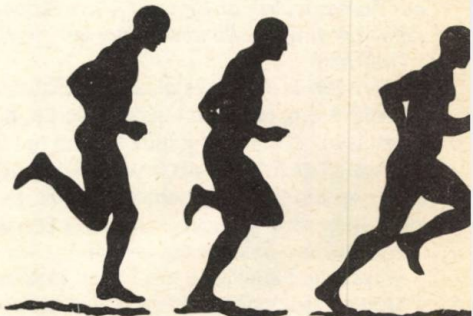
REMÉNY

Ha azt hallod atlétika, a sportágak királynője mi jut eszedbe róla, szépség – könnyedség kitartás – erő?

Igen mindezt képviseli Ő ősidők óta létezik mióta ember lélegzik, s küzd a fennmaradásért valamikor nem volt ilyen előkelő csak szükségszerű, az évszázadok széppé tették ma már látványa igen felemelő olimpiák sztárja, mindennemű sport alapja

de most féltem, beteg az erkölce már nem a régi de remélem ezt is túléli és továbbra is a szépség – könnyedség kitartás – erő ez lesz rá jellemző mert Ő a királynő!

u.i.: Január 1-én a XX. század utolsó évtizedét kezdtük, reménykedjünk!

ÖNÉSZÓ

Tisztelt Főszerkesztő úr!

Már évek óta előfizetője vagyok az „Atlétikának”, mert érdekelnek a magyar vonatkozásai ennek a szép sportnak (amit még gyerekkoromban szerettem meg, és egy ideig űztem is, elég gyenge eredményekkel egy-két jó öreg salakpályán, Pesten is és a soproni Anger-réten).

Szeretnék gratulálni az Atlétikához Önnek és munkatársainak. Szép, érdekes forma, kitűnő cikkek, az utolsó pár szám versenyképes, mondhatnám majdnem dobogós munka – összehasonlítva a nagyágyúkkal, mint Track and Field News, Leichtathletik stb. Mivel ismerem ezeknek az anyagbázisát, merem állítani, hogy önök kevés kerettel, de odaadással, tudással és szeretettel az élvonalban vannak.

Az emberi természet olyan, hogy könnyen kritizálunk vagy panaszkodunk. Engedjék meg, hogy dicsérjek és biztassak, és további jó munkát kívánjak. Ha forgalmas munkatempóm megengedi, a jövőben esetleg fordítást, cikket vagy leírást is küldök. Bár mint tudós dolgozom főhivatásban a környezettudomány területén, de mint egyetemi edző, régebben mint bíró, szervező és adminisztrátor közel maradtam a sportághoz. (És 44 éves koromban a legjobb 5000 m-es időm 16:10 volt, de ez már szintén régmúlt.)

Még egyszer kívánok jó munkát és sok sikert.

Nov. 10, 1989.

Üdvözléssel: Dr. Miklós Grátzer
Box 6046
Syracuse, N.Y. 13217
U.S.A.

Tisztelt Főszerkesztő Úr!

Először is gratulálok lapjuknak!

Röviden magamról: huszonöt éve annak, hogy szerelmes lettem.

Mondhatná, hogy ez magánügy, de a szerelmem egy szeretett sportág, az atlétika.

A legnagyobb akartam én is lenni, csúcsokat futni (középtávon), bajnokságokat nyerni. Mindez nekem nem adatott meg, maradtam másodosztályú atléta. Huszonkét éves voltam, amikor búcsút mondtam a versenyeknek, de megfogadtam, ha egyszer az életem úgy hozza, edző leszek, és addig nem hagyom abba az edzősködést, míg bajnok és válogatott tanítványom nem lesz.

Hosszú évek teltek el, míg egyszer a sors úgy akarta, hogy edző legyek. Rövid vesztprémi edzősködésem alatt (3 év) óhajom teljesült, rátaláltam egy jó képességű fiatalemberre (Reichnach Ferenc), s kezdtem hinni, álmaim valóra válnak.

A sportágtól már rég eltávolodtam, de a szerelmem megmaradt, nyomon kísérem volt tanítványom pályafutását, aki ma már jó barátom, s nagyszerű ember is.

1989. november 19., Veszprém

Sporttársi tisztelettel:
Halász Zoltán

Tisztelt Spiriev Úr!

Gergely László udvarhelyi gyári dolgozó, atlétikát kedvelő fiatal vagyok.

Örömmel vettem kezembe az ATLÉTIKA júliusi számát, nagyon boldog voltam, hogy a többi elterjedt lap – Labdarúgás,

Tenisz magazin, stb. – után megfelelő formában jelenik meg az ATLÉTIKA is.

Egy javaslatom lenne, ha lehet: közöljék néha az atlétikai szövetségek jelvényeinek rajzát, európai, világversenyek szimbólumait. Én ilyen jelvényeket gyűjtök, de elég nehezen lehet hozzájuk jutni.

A Hírek, információk rovatot 3-4 oldalra lehetne méretezni.

1989. november 28.

További sok sikert kívánok, tisztelettel:

Gergely László
Odorhei, Románia

T. Szerkesztőség!

Önök biztatták az Atlétika újság olvasóit, hogy tegyék meg észrevételeiket, és írják meg, miről kívánnak olvasni a lapban.

Én, veterán atléta lévén, e versenyekről olvasnék beszámolókat és eredményeket szívesen, különös tekintettel arra, hogy ebben az évben volt világ bajnokság és olimpia. A Népsport, amely kifejezetten nem atlétabarát, nagyon kevés eredményt – azt is sokszor késve – közöl, a veteránokról teljesen megelégedezik.

Atlétikában minden évben készül ranglista – ifjúsági, junior, felnőtt. A veteránokról itt is megelégedeznek. Miért?

Remélem nem fárasztottam magam feleslegesen a levélírással, és kérésem meghallgatásra talál Önöknél.

Az újság formája egyébként megnyerte a tetszésemet.

Köszönöm!

1989. XII. 4.

Füzesy Jenő
1145 Budapest
Erzsébet királyné u. 18. III/2.

Nagyon köszönjük olvasóink leveleit, amiket továbbra is várunk. Az igazat megvallva, természetesen nagyon jólesik mindannyiunknak, akik részt veszünk az ATLÉTIKA készítésében a dicséret, és szívesen vesszük a jogos bírálatokat, esetleges kritikai észrevételeket, illetve kéréseket is.

Külön köszönjük dr. Grátzer Miklós ránk nézve igen hízelgő sorait, ám természetesen nem bízunk el magunkat és pontosan tudjuk, hogy az említett szaklapok, vagy ahogyan ő írja: „nagyágyúk” jóval előttünk járnak, de hát elsősorban az anyagi lehetőségeink között több nagyságrendnyi a differencia. Sőt, a jelenlegi formátum megtartása sem kis nehézségbe ütközik.

Viszont az olyan jókívánságok, amelyeket Grátzer úrtól kaptunk, mindannyiunk szívét felmelengetik és további lelkesedésre ösztönöznek.

Nem kevésbé lelkesítők az olyan levelek, amilyen Halász Zoltáné, és nemcsak az ATLÉTIKA szerkesztőségének nevében, hanem az egész magyar atlétatársadalom nevében kérem őt és valamennyi hasonló „szerelme”, hogy ahol és amiben tud, aktívan segítse a magyar atlétikát, mert erre most különösen nagy szüksége van a sportágnak. Gergely László és Füzesy Jenő kéréseit igyekszünk teljesíteni, gondolataikat köszönjük. Sőt, Füzesy úr remélem örömmel tapasztalja, hogy már e számban is teret szenteltünk a veterán atlétika egy nagy eseményének. Az alkalmat megragadva pedig ez úton kérem a veterán, de nemcsak a veterán, hanem valamennyi atlétikai verseny szervezőit, hogy rendezvényük tájékoztató anyagait – figyelembe véve, hogy a lapzártá általában a megjelenés előtti hónap 10. napja –, valamint a verseny jegyzőkönyvét küldjék el az ATLÉTIKA szerkesztőségének címére (ATLÉTIKA '90, 1364, Budapest, V. ker., Váci u. 62–64.).

Továbbra is érdeklődéssel várjuk Kedves Olvasóink leveleit. Mindnyájuknak eredményekben és sikerekben gazdag, nagyon boldog Új esztendőt kíván

a Főszerkesztő

ÖTEZER VETERÁN ATLÉTA AMERIKÁBAN

Magyar sikerek –

Érdekességek a vb-ről – 1990-ben Budapesten lesz az EB

VIII. Veterán Atlétikai Világbajnokság

(Eugene-Springfield, 1989. július 17. – augusztus 6.)

Szerte a világon egyre jobban terjed a veterán atléták mozgalm. A sorrendben nyolcadik világbajnokságot 1989 nyarán az Egyesült Államokban, az Oregon állambeli, 150 000 lakosú Eugene-Springfieldben rendezték meg. A nagyszabású versenyen 58 országból közel ötezer sportoló, szám szerint 4925 fő vett részt, köztük 42 magyar. A házigazdák 2288 fős létszáma, továbbá a 371 fős ausztrál, a 342 tagból álló nyugatnémet és a 257 veterán atlétát felsorakoztató brit csapat mögött a mieink – a szocialista országok közül a legnagyobb létszámmal – a 16. helyet foglalták el a résztvevők rangsorában.

A magyar küldöttség tagja volt dr. Buzási Szvetlána, a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem 51 éves matematikus docense is, aki – mint írja – őszintén lelkesedik a veterán atlétika fejlesztésének ügyéért. Az általa hozott anyagokból, eredménylistákból, az újságok első oldalas cikkeiből és színes fotóiból bontakozik ki, hogy milyen nagy szerepet játszik a világon az atlétikai veteránmozgalom és milyen nagyra értékelik azt a sajtóban is.

Ebben a nemes vetélkedésben, amelyben a nők 35 éves, a férfiak 40 éves kortól felfelé, ötvenkénti korcsoportokban küzdenek a világbajnoki címekért és érmekért, szép magyar sikerek is születtek. Különösen kitűnt a diósgyőriek még ma is fáradhatatlanul rendszeresen versenyző dobónője, a 41 éves Pallay Sándorné, aki kiemelkedő eredményekkel két aranyat is nyert. Harmadik világbajnoki címünket a legnehezebb atlétikai számban, a tízpróbában, a 70 évesek kategóriájában Hankisz Károly szerezte meg. Veteránjaink helytállását még 6 ezüst- és 2 bronzérem, valamint két 4. és egy 6. hely is dicséri. A helyezést elért magyarok eredményei:

I. hely:	40. Súly:	Pallay Sándorné	14.26
	40. Diszkosz:	Pallay Sándorné	55.46
	70. Tízpróba:	Hankisz Károly	6927
II. hely:	35. Magas:	Lencsésné Szalai Erzsébet	160
	50. Távol:	dr. Buzási Szvetlána	425
	55. Súly:	Wissinger Lászlóné	11.18
	55. Diszkosz:	Wissinger Lászlóné	38.86
	70. Diszkosz:	dr. Sik Józsefné	17.68
	55. Kalapács:	dr. Trényi Imre	45.56
III. hely:	50. 80 gát:	Várkonyi Zsuzsa	14.34
	70. Súly:	dr. Sik Józsefné	6.92
IV. hely:	50. Magas:	dr. Buzási Szvetlána	133
	50. Súly:	dr. Buzási Szvetlána	11.48
VI. hely:	45. Súly:	dr. Lengyel Gáspár	12.28

*

Az eredménylisták és a cikkek böngészése közben sok érdekes találat érhető a világbajnokságról. Ezek közül néhány mutatónk:

A megnyitó ünnepségen a fáklyát az a kenyai Kipchoke Keino vitte, aki az 1968-as olimpián 1500 m-en első, 5000 m-en második volt, Münchenben akadályon első, 1500 m-en pedig második volt.

Térdfájdalmi miatt most nem indulhatott a jelenleg 49 éves futó, de majd két év múlva a IX. világbajnokságon a finnországi Turku-ban, amikor már magasabb korcsoportban futhat, rajthoz áll, nyilatkozta, miközben honfitársának, Silson Waigwának a 40-45 éves korcsoportban elért 1500 m-es rekordját (3:49.47) méltatta.

Dobókörbe lépett viszont Alfred Oerter, aki 1956-tól kezdve 1968-ig megszakítás nélkül, sorrendben négy olimpián nyerte meg a

diszkoszvetést, mindig olimpiai rekorddal (56.36, 59.18, 61.00, 64.78). Természetesen most is győzött a jelenleg 53 éves amerikai dobó és nem is akármilyen, 62.74 méteres eredménnyel.

A 41 éves Eddie Hart személyében olimpiai bajnok vágázott 100 méteren (10.87) és 200 méteren (21.174) is, aki az 1972. évi müncheni olimpián az Egyesült Államok 38.19 másodperces világcúscsal győztes 4x100 méteres váltójában szerzett aranyérmet.

Elindult az amerikai Bob Richards is, a „repülő káplán”, aki 1948-ban egy bronzot, majd 1952-ben és 1956-ban olimpiai aranyérmet nyert rúdugrásban. Most, 63 éves korában is átjutott még a 320 cm-es magasságon, de ezzel csak második lett, mert a brit Alfred Woods 10 cm-rel megelőzte.

Kitűntek egyes tengerentúli hosszútávfutók. A férfiaknál Új-Zélandnak a 45-ös korcsoportban Ron Robertson három, a 60-as csoportban Derek Turnbull hat, az ausztráloknak a 70-es csoportban John Gilmour öt világbajnokságot nyert.

A legidősebbek, a 90 év feletti férfiak csoportjában a 94 éves tajvani Wang Ching-Chang háromszor győzött (100 m: 23.14, 200 m: 52.21, súly: 4.30) és csak diszkosszal (8.80) szorult a második helyre a finn Mikko Salonen (9.08) mögé.

És még egy érdekesség. A nők hármassugrásban és rúdugrásban is versenyeztek. Igaz, hogy az utóbbi számban a 45 éves nők között az amerikai Barbara Stewartnak 160 cm, az 50 évesek között a belga Agnes Sergers Strecknek 140 cm is elég volt a győzelemhez, de a lényeg, hogy versenyeztek.

*

Dr. Buzási Szvetlána többek között még a következőkre hívta fel a figyelmet:

– Állami támogatást tudtommal senki sem kapott az útra. Aki tudott, a munkahelyétől vagy sportkörétől szerzett kisebb-nagyobb támogatást. Jómagam az utazásomat, amelyhez némi segítséget nyújtott a Bolyai János Matematikai Társulat, a debreceni művelődési, ifjúsági és sportosztály, csak úgy tudtam megvalósítani, hogy összekapcsoltam a vb-t követő New York-i szakmai konferenciával, amelyre hivatalos voltam. Így is nagyon költséges volt az utazás, a Penta Tours iroda 110 ezer forintot kért érte. Nehezen szántam rá magam, de megérte. Véleményem szerint a veterán atlétika vonzó lehet a jó erőnlétüket megőrző idősebb nők és férfiak részére, mert sokak megfigyelése szerint az erőviszonyok az idők folyamán megváltoznak. A veterán versenyeken a régi híres sportolók mellett, a korábbiakban „nyugodtam sportolató” emberek is jó eredményeket érhetnek el.

A debreceni sportolónő tehát a veterán atlétika lelkes apostola, amint ezt a MASZ október 21-ei közgyűlésén is bebizonyította, amikor felszólalt és javaslatokat tett a veterán atlétika fejlesztése, elismerése érdekében. Ekkor beszélt a közgyűlésen vendégként jelen lévő olasz Cesare Beccalival, a WAVA (Veterán Atlétikai Világszövetség) elnökével, aki a következőket mondta:

– Nagyon lényeges, hogy az 1990. évi atlétikai veterán Európa-bajnokság Budapesten jól sikerüljön. Ezt már csak azért is hangsúlyozom, mert a magyar főváros most olyan fontos hely lett, ahova szívesen és könnyen jönnek mind a nyugati, mind a keleti országok versenyzői, így népes mezőnyökre lehet számítani.

Összeállította:
Istenes Vilmos

euro indoor circuit

big ten

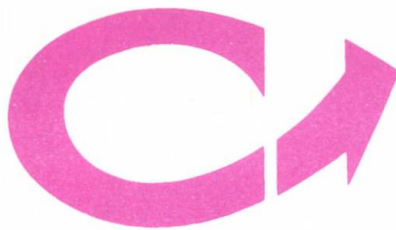
active bodies by adidas

ATLÉTIKA

1 9 9 0

A MAGYAR ATLÉTIKAI SZÖVETSÉG LAPJA • FEBRUÁR

calderoni

Várja Önt a CALDERONI bemutatóterem

Kínálatunk:

- legújabb bútoraink kiállítása, minta utáni megrendelés
- részletes szakmai információ egyéb termékeinkről
- iskolák, művelődési intézmények, könyvtárak bebútorozásának komplett berendezési javaslata, számítógépes berendező programmal
- az általunk forgalmazott TELEVIDEO filmek megtekintése, nagy vetítőfelületre projektálva

Ajánlatunk:

- vetítéssel egybekötött tanácskozások, értekezletek lebonyolítása
- hozott szakmai anyagok időszakos kiállítása

CALDERONI MŰSZER-, TANESZKÖZGYÁRTÓ ÉS FORGALMAZÓ VÁLLALAT

Bemutatótermünk címe: Budapest, VIII., Szentkirályi u. 8.

Telefon: 138-3744/106

Nyitva: naponta 10–16 óráig

VIVICITA

KONTRAX

**VÁROSVÉDŐ FUTÁS '90.
ÁPRILIS 1.**

TARTALOM

Hírek, információk	1
Futónőink ismét Japánba készülnek	3
Mi pótolhatná a doppingot?	3
Az Európa-bajnok, aki a magasat is távolba ugrotta ..	4
Magyar örökranglisták	6
Ifjúsági Panoráma	
Fedettpályás idénynyitó	8
Tájékoztató ifjúsági VB és IBV-szintek	9
Fiatalok szabadtéri versenynaptára	9
Szaksarok	
A gyorsaság és a technika elsődlegessége az ugrások felkészülésében	10
Meddig tart a második hely?	12
Guy Drut, az álomgátfutó	14
Hírek, információk	15
Árt-e a sex?	17
Egy magyar Nebraskában	18
Abdi Bile az ellenfeleiről	19
Öné a szó	19
Keresztretjtvény	20
Eredmények a nagyvilágból	20

ATLÉTIKA '90

A Magyar Atlétikai Szövetség lapja.
Megjelenik havonta.
Kiadja a Budapest Sportiroda.
A szerkesztőség címe:
ATLÉTIKA '90
1364 Budapest V. ker., Váci u. 62-64.
Felelős kiadó: Kaszás Ferenc
Főszerkesztő: Spiriev Attila
Olvasószerkesztő: Krasovec Ferenc
Fotó: Zádor Péter
Szerkesztés: Ciceró kft
A MASZ címe:
1143 Budapest, Dózsa György út 1-2.
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető
bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál,
a Posta hírlapüzleteiben és a
Hírlapelőfizetési és Lapellátási Irodánál
(HELIR) (Budapest XIII., Lehet u. 10/a
1900.) közvetlenül vagy postautalvá-
nyon, valamint átutalással.
Számonként kapható a hírlapárusoknál,
a Magyar Atlétikai Szövetségben és a
HungáriaSport nyomtatványboltjában
(Bp. VI., Népköztársaság u. 5.)
Ára: számonként 29.- Ft
Előfizetési díj: egy évre 288.- Ft
ISSN 0571-799

HÍREK

INFORMÁCIÓK

Januárra elnökségi ülés összehívását tervezte a MASZ. Végül azonban csak az **ügyvezető elnökség** tárgyalt. Ennek az volt az oka, hogy az elnökségnek a jövő évi költségvetést kellett volna megvitatnia, ám még mindig nem tisztázódott, hogy az OSH mennyivel járul hozzá az elmúlt év kiadásaihoz. Enélkül pedig az új év költségvetését sem lehet elkészíteni.

Így az ülésen az Atlétika folyóirat jövőjének megvitatása mellett, a legfontosabb téma a MASZ Iroda felépítésének ismertetése volt. Mint dr. Facskó István főtárgy elmondta, az eddig mellékfoglalkozású állásokat megszüntették. A MASZ Iroda alkalmazottai: **dr. Facskó István** főtárgy, **Mérei László** szövetségi kapitány, **Kovács Sándor** szakfelügyelő, **Söjtör József** szakfelügyelő (nyugdíj mellett), **Verb Mihály** marketing vezető, **dr. Erdélyi Péter** menedzser, **Baráth Béla** szervezési főelőadó, **Bárány Erika** titkárnő. Az Iroda két új alkalmazottat is foglalkoztat: **Gremán Csillát** irodavezetőként és **Szlovák Gábort** szoftverfejlesztőként. Ez utóbbi azt jelenti, hogy ezentúl az Iroda költségeitől a pontversenyig, minden adatot számítógépre visznek. Ez lehetővé teszi, hogy a MASZ a devizagazdálkodás és az útlevelügyek kivételével minden egyebet ezentúl maga intézzon, ami a költségeket csökkenti.

A szövetség továbbra is alkalmaz gyúrókat a válogatott mellett; **Schmutz Istvánt**. A keret orvosa **dr. Ékes Erzsébet**.

Primo Nebiolo, a Nemzetközi Amatőr Atlétikai Szövetség (IAAF) elnöke nagyobb szigor alkalmazására szólította föl doppingkérdésben a többi sportág vezetőit.

– *Mi kétéves vagy életre szóló eltiltással büntetjük doppingvétség esetén az atlétákat, ugyanakkor vannak sportágak, amelyekben a doppingosok megússzák olykor egy három hónapos eltiltással, vagy egy nevésségesen csekély, például 100 dolláros büntetéssel. Ha valóban komolyan akarjuk venni a dopping elleni harcot, akkor a többieknek is legalább olyan büntetéseket kellene a vétkekre kiszabniuk, mint nekünk.*

Nebiolo elnök ugyanakkor kijelentette, hogy a két év múlva esedékes Ázsia-bajnokságnak **Malaysia** ad otthont.

Gál László, a MASZ elnökségi tagja a fővárosi versenybírók évzáró értekezletén történt felszólalásában bejelentette, hogy feladatául kapta a fővárosi és vidéki versenybírók problémáinak az összehangolását. Egyben, mint a nagyobb szövetségi versenyek versenyigazgatója, felhívta a figyelmét az év egyik jelentős eseményére, a június 30-július 7 között Budapesten lebonyolításra kerülő veterán EB minél sikeresebb megrendezésére.

Óriási sikere volt **Kubában** a szeptemberi barcelonai Világ Kupának. Ez persze nem is csoda, hiszen a kubai atléták az Amerika-válogatott színeiben nagyszerűen szerepeltek. Talán ezért is döntött úgy a Kubai Atlétikai Szövetség, hogy megpályázzák a következő, 1993-ban esedékes Világ Kupa megrendezését. Kuba mellett eddig Szingapur jelentette be a rendezési szándékát.

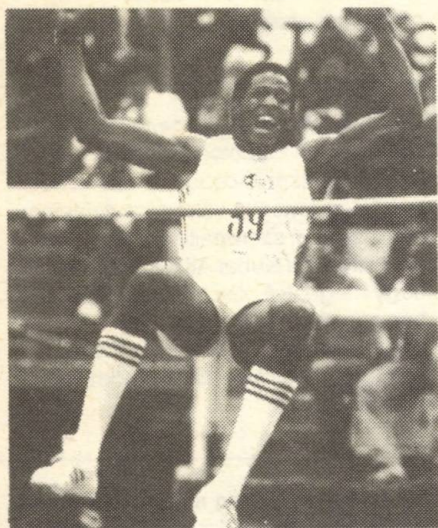
Nagy-Britanniában megváltoztatták a sokak által bírált válogatási rendszert. Az eddigi szisztéma szerint az olimpiai, Európa-, illetve világ bajnoki válogatóverseny első két-két helyezettje automatikusan csapattag lett, míg a számonkénti harmadik indulókat az egész évben nyújtott teljesítmény alapján jelölték ki a szövetség szakemberei. Így aztán előfordult, hogy a válogatóverseny időpontjában egyszerre több világklasszis is sérült vagy éppen beteg volt, és így valakit mindig ki kellett hagyni a csapatból, s helyette sokszor gyengébb, de a válogatón az első kettőbe került atlétát indították.

Ezen most annyiban változtattak, hogy a válogatóversenynek kizárólag a győztesei lesznek automatikusan csapattagok, a további helyeket az egész éves teljesítmények alapján töltik be.

Újra edzésben. A szolnokiak vágtabajnoknője, a 32 éves **Ecsekiné Juhász Erzsébet** második gyermekének a megszületése után ismét teljes intenzitású edzésekkel készül az idényre. Nemcsak váltótag, hanem ismét a legjobb szeretne lenni – közölte edzője, Balasi Péter

SZÖVETSÉGI NAP! Minden kedden 8.00-tól 18.30-ig szövetségi napot tartanak a MASZ munkatársai. Ekkor várják problémáikkal az edzőket és versenyzőket, s amiben tudnak, segítenek.

Nem indul idén fedettpályás versenyeken a világ jelenlegi legjobb magasugrója, a kubai **Javier Sotomayor**. A 22 éves világklasszis a téli szezont térd sérülésének teljes gyógyulása érdekében hagyja ki.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem az ATLÉTIKA c. lapot példányban, az alábbi

címre:

Megrendelő neve:

címe:

Irányítószám:

Az előfizetési díjat a részemre küldendő átutalási postautalványon egyenlítem ki.

.....
aláírás

A megrendelőlapot borítékban, bérmentesítve az alábbi címre kérjük feladni

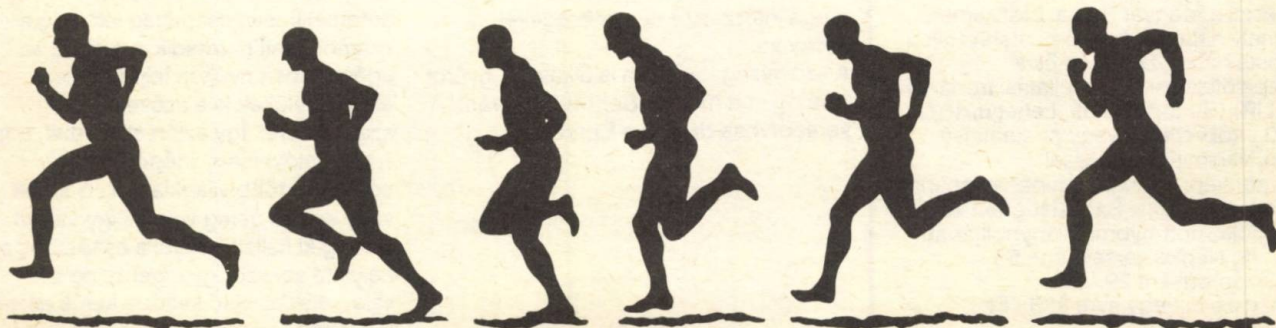
Hírlapelőfizetési és Lapellátási Iroda
BUDAPEST 1900

A fontosabb haza fedettpályás versenyek februári műsora:

3-4. Ifjúsági Budapest-bajnokság	Olimpiai Csarnok
4. BEAC-MAFC dr. Majzik László emléktversenye	Olimpiai Csarnok
7-8. Felnőtt Budapest-bajnokság	Olimpiai Csarnok
10-11. Ifjúsági OB	Olimpiai Csarnok
13. A MASZ meghívásos versenye	Budapest Sportcsarnok
18. Tricotex-Kupa az IAAF nemzetközi meghívásos versenysorozata keretében	Budapest Sportcsarnok
24. Felnőtt OB	Budapest Sportcsarnok

Atlétáink nemzetközi műsora:

- Február 10. Görög-csehszlovák-jugoszláv-magyar fedettpályás férfi és női válogatott viadal (1 fő részvételével) Athén
- Március 3-4. Fedettpályás Európa-bajnokság Glasgow,
továbbá részt vesznek egyéb nemzetközi meghívásos fedettpályás versenyeken is.

Futónőink ismét Japánba készülnek

Hat évvel ezelőtt, pontosabban 1984. február 26-án

Jokohamában futónőink rajthoz álltak a japán Ekiden maratoni váltóban. Tíz országos válogatott, hét japán klub és három nemzetközi vegyes csapat között a Szalai Katalin, Jankó Ilona, Ágoston Zita, Szabó Karolina, Petrik Éva és Vastag Erika összeállítású váltónk végeredményben a brit, ausztrál, szovjet, nyugatnémet és kínai futónők után 2 óra 27 perc 34 másodperces eredménnyel a hatodik helyen ért a célba.

Nyilván ez a helyezés vezette a japán rendezőket, hogy az idei február 25-ei tokiói maratoni ismét meghívták a magyar női váltót, azzal, hogy a költségeket a meghívók fedezik. A táv változatlan, a verseny résztávjai most is: 5 km, 10 km, 5 km, 10 km, 7195 méter és végül a hatodik futónőnek ismét 5 km. A szövetség élve a meghívással és azzal, hogy tisztességes helytállást biztosító csapat most is összeállítható, a hat váltótág és egy tartalék kijelölésére két tájékoztató jellegű válogatóversenyt tűzött ki.

Nyomatékosan hangsúlyozták, hogy a két versenyt nem azonos súllyal kezelik, a válogatásnál súlyozottabban veszik figyelembe a második versenyt, azzal, hogy vitás esetekben a szövetségi kapitány dönt. Ilyen előzmények után került sor 1989. december 22-én a Népstadion 600-as pályáján az első felmérésre, amelyen a felnőttek 8 km-t, az ifjúságiak pedig 4 km-t futottak. Az enyhén tavaszi idő, no meg a szép út reménye, a futónőket szép számban csalogatta a rajthoz, számbajöhető versenyzőnőink – kevés kivételtől eltekintve –

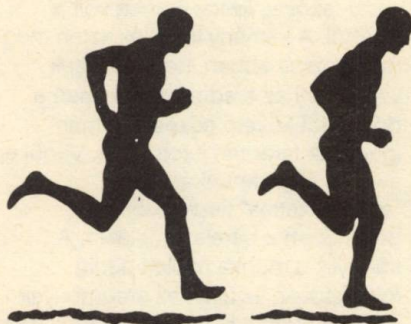
csaknem valamennyien elindultak. Visnyei Márta biztató futással nyerte a felnőttek versenyét. Az ifjúsági lányok 22 fős mezőnyét sokáig a veszprémi Solymosi Ildikó vezette, ám a végére elfáradt. **A MASZ tájékoztató jellegű női válogatóversenye. Népstadion 600-as pálya. (1989. december 22.)**

Felnőttek

1. Visnyei Márta (SZVSE) 27:08,
2. Földingné Nagy Judit (Győri Dózsa) 27:19,
3. Ágoston Zita (Bp. Honvéd) 27:31,
4. Dóczi Éva (Veszprémi SE) 27:47,
5. Rácz Katalin (Ú. Dózsa) 28:07,
6. Javos Anikó (Videoton) 28:12

Ifjúságiak

1. Pintér Kitty (KSI) 14:14,
2. Tóth Mónika (Csepel) 14:17,
3. Bartha Viktória (DVTK) 14:19,
4. Solymosi Ildikó (Veszprémi SE) 14:23,
5. Csoszánsszky Szilvia (Csepel) 14:27,
6. Behán Anikó (Salgótarjáni Öblös) 14:31

A második válogatóversenyt 1990. január 23-i időpontra (február havi számunk január 10-i lapzártája után) ugyancsak a Népstadion 600-as pályájára tűzték ki, így annak eredményeit csak következő számunkban közölhetjük.

Mi pótolhatná a doppingot?

Az atléták a gyógyszerek helyett diétát alkalmaznak, hogy új lehetőségeket találjanak teljesítményük növelésére – jelentette ki egy amerikai tudós. Meloin Williams, a norfolki Old Dominion Egyetem (Virginia állam) "Emberi teljesítmények" nevű laboratóriumának vezetője közölte, hogy a szöuli olimpia óta nagyon megnőtt az érdeklődés a táplálkozás iránt a sportban.

A sportolók mindig keresnek valamit. Ha tudunk kínálni nekik olyat, ami legális és nem ártalmas az egészségükre, az olyan utat mutathat számukra, ahol nem kell tiltott szereket, "kokszt" használniuk – mondta egy interjúban. Williams reméli, hogy a következő hónapban elkezdhet egy tanulmányt a tiltott anabolikus szteroidok lehetséges alternatíváiról. Kölcsönért folyamodott az Egyesült Államok egyetemi sportszövetségéhez (NCAA), hogy tesztelje az *amino-sav pótlást*, amelyet úgy hírdetnek, hogy hasonlóan izomépítő hatása van, mint a szteroidoknak. – Annak ellenére, hogy kétlem az aminosavak hatásosságát, és úgy látunk neki a hipotézisnek, hogy számolunk a negatív eredménnyel – mégis jó lenne az ellenkezőjét tapasztalni – mondta Williams.

Az e területen kutatók eddig – annak ellenére, hogy néhány területen érdekes felfedezéseket tettek – nem találtak biztos teljesítménynövelőket. – A közelmúltban folytatott néhány amerikai kísérlet azt mutatta, hogy a szódabikarbóna, amit a sütőporban használnak, csökkenti az izomfáradtságot és segít a 400 és 800 m-es futóknak – így Williams. Ugyanakkor a kísérletben részt vevő sportolóknak gyomorproblémáik támadtak, és ahogy az egyik kutató fogalmazott: "kirobbanó hasmenésük" volt. Sokan gondolták, hogy a méh pollen segít regenerálódni edzés után, de Williams szerint nincs olyan bizonyíték, ami ezt teljesen alátámasztaná. Azok a tesztek, amelyek jónéhány olyan természetes terméket vizsgáltak, melyeket azért árultak, hogy növeljék az állóképességet, szintén nem támasztották alá az elképzeléseket.

– Az ezeket gyártó cégek elméletek és nem kutatások alapján állítják elő termékeiket – véli Meloin Williams. Sajnos, általában az történik, hogy gyártanak egy terméket egy, vagy két évig. Akkor aztán azokat valakik alaposan megvizsgálják és megállapítják, hogy nem hatásosak. Akkor újabb termékkel állnak elő...

Az EURÓPA-BAJNOK, aki a magasat is távolba ugrotta...

A Galamb utcai lakás háziura természetesen abba a szobába invitál, amelynek falát az "azonosító ereklyék" díszítik. Az egyik képen markáns arcú, fekete hajú fiatalember, a másikon ugyanő két fekete bőrű legény társaságában: az ifjú Földessy Ödön atlétapályafutásának fotópapírba örökített emlékei. Köztük az Európa-banoki győzelemé, s a legbecsesebb, a legidőtállóbb siker: a két amerikai távolugró mögött megszerzett olimpiai bronzérem, az ünnepélyes eredményhirdetés utáni percek fényképdokumentuma Helsinkiből. A felvételekkel szemközt pedig az elmaradhatatlan vitrin a szó szerint is kézzel fogható relikviák számára.

– Ezt a szekrényt néhány hónapja kaptam a feleségemtől, 60. születésnapomra – mondja kérdő tekintetűre a rendőr-alezredesi rangban nyugdíjba ment Földessy Ödön, akit atlétaberkekben mindenki Dönci bácsiként ismer. – Már ne bírta nézni, hogy szanaszét hevernek az érmeim, a plakettjeim, a kupák, az oklevelek...

Amikből jócskán "termett", az elmúlt néhány évtizedben – vetem közbe.

– Nem panaszkodhatom, valóban adtam is, és jócskán kaptam is az atlétikától, azt hiszem, tartalmas sportkarriert zárhattam le, ha jól emlékszem, éppen harminc esztendeje. *Ne siessünk annyira, sőt, stílusos javaslaton éppen az, hogy ugorjunk vissza a kezdetekre, a messzi távolba!*

– Békésen születtem, aztán következtek a sportágválasztás miatt is meghatározó iskolák: a kunszentmiklósi, majd az első négy év után, a háborút követően a győniki református gimnázium. Itt érettségiztem 1948-ban. Mindkét iskolával szerencsém volt, mert olyan jó testnevelő tanárokkal találkoztam, akik nem egyszerűen szerették, hanem egyenesen imádták az atlétikát. Amellett nagyszerűen ki tudták választani a tehetségeket, jó szemű, remekül képzett, univerzális szakemberek lévén valamennyien. Végül is Győnkön kezdtem el, úgy hatodikos, vagy inkább hetedikos lehettem, a magasugró technika, a guruló stílus elsajátítását, merthogy nem távol-, hanem magasugrónak indultam. Előszörre a középiskolások országos bajnokságán a második voltam, aztán a következő

esztendőben, 1948-ban már én nyertem, ha igaz, 180, de lehet, hogy 181 centiméterrel.

Mennyit edzett ehhez?

– Egy héten kétszer, a gimnázium udvarán tartottuk a tréninget, ami egy kis futásból, gimnasztikából és ugrásból állt.

Mit mondjak, nem tűnik éppenséggel félelmetes adagnak...

– Mert nem is volt az! Eredményeimet sokkal inkább annak köszönhettem kezdetben, hogy tehetséget örököltem apámtól. Mert ő is próbálkozott annak idején a magasugrással. A minap a családi iratokat nézegetve rábukkantam egy oklevelére, amelyen az állt, hogy Földessy István mint tanítóképzős diák "magasugrásban első díjat nyert, s öt korona jutalmat kapott".

Ő akarta, hogy Ön szintén az atlétikának kötelezze el magát?

– Nem, a szülőik ilyesmibe nem szóltak bele, ez spontánul jött, az iskolában, önként csöppentem bele a sportba, a sportolásba.

És hogyan lett a délvidéki kezdetekből budapesti folytatás?

– Úgy kerültem fel a fővárosba, hogy az országos középiskolás bajnokságok egyikén "kiszúrtak", felfigyeltek rám. Akkoriban még az egyesületeknek voltak megfigyelő emberei, engem Sugár Pista bácsi fedezett fel, s vitt el Újpestre, az UTE-be. Ő szerzett nekem albérletet, a Egyesült Izzóban pedig munkát. Bár érettségim volt, segéd munkásként foglalkoztattak, napi nyolc órában hordtam a ballonokat, a vasat, szóval, fizikai munka volt a javából. A kemény terhelés aztán meg is mutatkozott abban, hogy kezdtek visszaesni az eredményeim, mert a dologidőt követő edzésekre már igencsak fáradtan jutottam el. Végül egy év után segéd munkásból "átminősítettek" tisztviselőnek, bekerültem a bérelszámolásra. A könnyebb munka mellett pedig fokozatosan javultak az eredményeim is. 1948 nyarán második voltam a hazai ranglistán, ekkoriban 182 centit tudtam. Aztán a következő évben eljutottam a 188-ig, a legjobbam pedig 190 centiméter volt.

Mit ért ez akkoriban?

– Nemzetközileg jó közepesnek felelt meg, pontosabban, ilyen produkcióval Európában még a nagyobb versenyeken is fel lehetett állni a

dobogóra. Idehaza az elsők közé tartoztam, de hiába végeztem nem egy viadalon az élen, magyar bajnok sose lettem. Második annál többször, de a legnagyobb siker valahogy sose jött össze...

Magasugrásban. Távolugrásban viszont igen. De hogyan történt a váltás? Végül is nem túlságosan szokványos, hogy valaki – akit ráadásul tényleg magasán jegyeznek – ripsz-ropsz módosítson, s a függőleges helyett a vízszintes repülést válassza...

– Ami az irányt, mondjuk úgy: a stílust illeti, őszintén szólva egyáltalán nem volt maga a tökély. Azt is mondhatnám, hogy magasugróként távolt ugrottam, mert a gurulótechnikával végrehajtott ugrásaimnál az elrugaszkodás és a leérkezés között volt vagy öt méter! Nem tudtam megoldani a fölfelé való emelkedést, s ez komoly technikai hiba volt. A ruganyosságomat sem sikerült maximálisan kihasználni. Annál inkább megvalósult ez a távolugrásban, amibe szinte belecsöppentem, még ha nem is volt teljesen idegen terület, hiszen a magasedzések részeként a fűből a homokba, a Csányi Gyuri tanácsolta módon ollózó technikával távolba is ugrálgattam, de csak játékos jelleggel. És akkor jött az az 1950-es pécsi csapatbajnoki, ahol elindítottak távolban is. Életem első versenye volt ez, s azonnal 731-et értem el. Hát, az akkor nagyon nagy szenzáció volt, közel húsz éve nem ugrott ekkorát magyar atléta. Bizony, én magam sem akartam elhinni, de a versenybírák sem, akik nem kevesebb, mint háromszor fogtak neki a távolság leméréséhez, mert nem akartak hinni a szemüknek. De végül is nem volt mese, az az ugrás bizony feketén-fehéren, 731 centi volt.

Ezzel el is dőlt a sorsa...

– El. Elsődlegessé vált a távolugrásra készülés, bár egy darabig még magasat is ugrottam, s egy ideig mindkettőben válogatott voltam. 1951-ben, a berlini Világifjúsági Találkozóra viszont már mint fősztáros távolugró utaztam ki.

Ekkor az UTE-utód Újpesti Dózsa atlétájaként versenyzett, s ez már az az időszak, amikor nagyon is "vastagon" benne volt a politika a sportban. Az egyén, tehát személyesen Ön ezt hogy élte meg? Van-e ilyen jellegű élménye?

– Az NDK-beli VIT ebből a szempontból is tanulságosnak bizonyult. Az atlétikai versenyek sorában a távolugrók is

rekord volt. S az már az újságíró igazán szubjektív megjegyzése, hogy ez a 776 még több, mint harminc esztendő után, napjainkban sem lebecsülendő eredmény...

– Hát ha még nem lépek be az 1955-ös budapesti francia-magyarok! Mert?...

Nagyon jó formában voltam ezen a nemzetek közötti vetélkedőn, aminek akkoriban óriási vonzereje, hatalmas közönsége volt. Ezen a párviadalon is tízezrek ültek-álltak a Népstadionban, s bizony, a távolugrásnál is háttorzongatóan jóleső buzdítás segítette a versenyeket. Persze engem is. Az egyik kísérletemnél éreztem, hogy rettentően messzire repülök, le se akartam esni a gödörbe. De beléptem! A tömeg azonban kórusban skandálta: lemérni-lemérni-lemérni! Ez ugyan a szabályok szerint tilos volt, de a hangerő nem csökkent, s végül a "népi követelés" győzött: lemérték, sőt, a hangosbeszélőn is bemondták: 797 centiméter! Milyen kár, hogy érvénytelen volt...

Érvényes volt azonban, nagyon is, az az ugrása, amely az ötkarikás bronzérmet eredményezte!

– Szó se róla, életem legnagyobb sikerének ezt az olimpiai harmadik helyet tartom, minden mást megelőző Helsinki. Dobogóra senki sem számított a verseny előtt, én sem! De ott összejött minden. Nagyon jó versenyzőtípus voltam, tudtam alkalmazkodni az időjáráshoz, mindenhez, s erre a tulajdonságomra az olimpián igazán szükségem is volt. El tudtam viselni a nehézségeket, amiket a rettentően pocskék idő okozott a finn fővárosban. Hűvös volt, szitált az eső, ellenszél fúj, mindaz, ami az ugróatléta legnagyobb ellensége, ott egyidőben volt jelen. A szerencse is mellém szegődött, mert az akkori világelső, az aranyérem-várományos amerikai Brown, aki 8 méteren felül tudott, háromszor is belépett, kiesett a versenyből, s tulajdonképpen így lehettem harmadik Brown két honfitársa mögött 730-cal. Más kérdés, hogy az olimpia utáni két esztendőben a világranglista második helyére ugrottam fel magam, s ki tudja, mi lett-lehetett volna, ha 1953-ban vagy 1954-ben van az olimpia. Sajnos, az amerikaiakkal, tehát a legnagyobb ellenfelekkel ritkán, mondhatni, alig találkoztam, egyszerűen nem volt rá módom. Pedig még az Egyesült

Államokba is meghívtak versenyezni, csak éppen idehaza mondtak nemet, nem engedtek ki. A politika ekkor is közbeszólt...

Harminc éve hagyott fel az aktív versenyzéssel. Tudom, hogy utána az edzősködésbe is belekóstolt, volt az

MTK-nál, azután a MAFC-nál is tevékenykedett. Válogatottakat nevelt ki távol- és hármasugrásban is, mégsem tudott hosszútávú, "házasságot" kötni a klubokkal, az ottani vezetőkkel...

– Mivel rendőrtiszt voltam, csak munkaidő után, másodállásban tudtam vállalni az edzősködést, vagyis arra nem maradt időm, hogy a tehetségek felkutatásába is bekapcsolódjak. Vagyis gyerekeket kértem, akikből viszont a maximumot már én hozom ki. Hét-nyolc fős csoportokat kaptam, s mondhatom, produkáltam is velük. De rendre visszatért a kifogás: nincs embered, csak néhány gyerek. A mennyiséget nézték, nem a minőséget. A szakmai tudás nem volt érdekes, nem juthatott érvényre. Így aztán befejeztem, a marakodás nem az én világom. 1978-ban köszöntem el az edzősködéstől, de végleg nem tudtam, nem is akartam szakítani az atlétikával. Már csak azért sem, mert a saját gyerekeim is ezt a csodálatos sportot űzik, őket is atlétának neveltem. Lányom, Csilla, másodosztályú távolugró, fiam pedig most már inkább a hármasugrást műveli.

Mennyire örökölte a fiú az apai adottságokat?

– Csaba 1988-ban országos ranglistavezető volt, a tavalyi idény viszont gyengére sikeredett, zűrös esztendőt tudtunk magunk mögött. Magánjellegű egyesületi gondok, edzőváltások, sérülés, betegség követték egymást, maga az atlétika háttérbe szorult. A múlt év októberében aztán én magam vette át Csaba edzését, elkezdtük a közös munkát, s lekopogom, becsületesen, biztatóan dolgozik. Fizikailag annyi van benne, ha nem több, mint bennem. Tehetségesnek tartom, de nem azért, mert a fiam, hanem mert tényleg szorult belé талант. Akarat, küzdőképesség dolgában viszont van, lenne mit javulnia. Én nagyon remélem, hogy ebben az évben, már nyáron, olyan 16.60 körüli eredményre lesz képes. Ha ez sikerül, akkor rádolgozunk, hogy eljuthasson a 17 méterig, ami benne van, csak ki kell hozni belőle. Boldog lennék, ha a jövő évben ilyenfajta közös sikerről eshetne szó, s nem a múlttól, az én multamról csupán...

összemérték képességeiket. Én akkor seregnyi hazai és nemzetközi viadal győzteseként, esélyesként indultam Berlinben is. Aztán végül második lettem, 731-gyel, de hogyan!? Abban az időben nagyon nyomták, támogatták a szovjet versenyzőket, s én is két képviselőjük között kényszerültem a dobogónak csak a második fokára felállni. Pedig sokáig nem úgy tűnt, hogy veszíthetek. Talán négy sorozaton lehettünk túl, s magasan vezettem, valamennyi ugrásom hét méter feletti volt, míg a rivális szovjet, aki mögöttem állt, másodikként egyszer sem került hét fölé. Jött a vége, azaz jött volna, mert nagy szélvihar támadt, s bezavarták a versenyzőket az öltözőbe. A szovjet edző azonban ott szívóskodott, hogy az ő versenyzője még hadd ugorja le a sorozatot. Nos, végül a célmérőkkel együtt kinnmaradtak, én másokkal bevonultam, mígnem jöttek a szovjetek is, és mondják, hogy a vetélytársam túlugrott, 732-t ért el, pontosan egy centivel nagyobb, mint én... A folytatásban még 727-re képes voltam, de hát maradtam második. Sovány vígasz volt, hogy a többiek sorra mind hozzám jöttek gratulálni, tudták, hogy mi a helyzet. És hogy teljes legyen a csalódás: az eredményhirdetésnél nemhogy az első helyezettnek járó tangóharmonikát nem kaptam meg, de még a másodiknak dukáló gyönyörű kristályvázát sem. Utóbbi valami módon a bronzérmes szovjeté lett, míg jómagam egy kombájnost munka közben ábrázoló szocialista realista képpel gazdagodtam, ami eredetileg a harmadik helyezettet illetet volna...

Ha a statisztikám nem csal, e versenyen kívül 1950 és 1955 között – egy kivétellel – az összes többi távolugró versenyén diadalmaskodott, ami nem kis bravur! Nyert például a bukaresti és a varsói VIT-en, a főiskolai világbajnokságon, van angol bajnoki címe, kilencszeres egyéni, illetve a csapat- és futóváltó-aranyakkal együtt tizenhátszeres magyar bajnok. 751-gyel felnőtt Európa-bajnok volt Bernben, 1954-ben. És a kivétel, mint szabályerősítő: harmadik helyezés az 1952-es helsinki nyári olimpián. Pazar lista! De tegyük még hozzá, hogy

Földessy Ödön ebben a fél évtizedben előbb 763-ra, majd 766-ra, végül 776-ra javította az országos csúcst, utóbbi csaknem tíz évig megdönthetetlen

MAGYAR ÖRÖKRAGLISTÁK

Kedves olvasóink! Új sorozatunkban két lelkes atlétikai statisztikus magyar örökranglistáit tesszük közzé. A versenyszámonként legjobb 50-50 – sőt néha több – magyar eredményt **Remecz Zoltán**, a korosztályos tízes ranglistákat **Szabó Gábor** állította össze. Reméljük érdeklődéssel böngészik az ilyen mélységben eddig még sehol sem közölt örökranglistákat. (Az 1989. évi ranglisták a MASZ évkönyvében jelennek meg, amelyek megrendelőlapját e lapszámban is megtalálhatják, csakúgy, mint az ATLETIKA '90 előfizetési lapját.)

Ma már ugyan nem szerepelnek kézi mérésű eredmények a sprintszámok nemzetközi ranglistáin, illetve azok közül a legjobbakat az elektromos időmérésű lista után szokás feltüntetni. Mégis úgy gondolom, hogy az ötvenes magyar örökranglista összeállításánál nem szabad figyelmen kívül hagyni ezeket a korábban született kézi mérésű eredményeket, hiszen számos nagyszerű rövidtávfutó akkor versenyzett és érte el élete legjobb teljesítményét, amikor még egyáltalán nem, vagy csak ritkán rendeztek versenyt elektromos időméréssel. Egyéni csúcsaik jogán a legjobb ötven magyar eredmény közé. Rangsorolásuknál a korábban – az IAAF által – hivatalosan elfogadott 0.24 mp (100 m, 200 m, 100 gát, 110 gát), illetve 0.14 mp (400 m, 400 gát) időtöbbletet alkalmaztam. Több éves kutatómunkám ideje alatt mindvégig a tökéletességre törekedtem, de bizonyos számokban a legnagyobb igyekeztem ellenére néhány adat (születési év, dátum) ismeretlen maradt előttem. Ezúton szeretném kérni mindazok segítségét, akik birtokában vannak olyan adatnak, ami hiányzik az örökranglistáról, kérem szíveskedjenek azokat címemre elküldeni:

Remecz Zoltán, 1192 Bp. Mészáros Lőrincz u. 30.

FÉRFI 100 m

10.09	Kovács Attila	60	87.08.20	Miskolc
10.25	Tatár István	58	85.08.20	Bydgoszcz
10.26	Kiss Ferenc	55	83.07.02	Budapest
10.26	Nagy István	59	87.08.20	Miskolc
10.1.	Gresa Lajos	48	75.06.25	Budapest
10.35	Havas Endre	66	85.08.22	Cottbus
10.41	Lépold Endre	55	77.08.19	Szofia
10.42	Karaffa László	64	87.09.15	Budapest
10.2	Farkas Tibor	48	70.05.09	Budapest
10.44	Babály László	57	83.07.02	Budapest

10.44	Bakos György	60	88.09.03	Budapest
10.49	Lindák László	59	85.09.26	Miskolc
10.49	Fetter György	63	88.06.04	Athén
10.53	Heinrich Viktor	57	80.05.10	Budapest
10.3	Csutorás Csaba	37	64.09.05	Budapest
10.3	Mihályfi László	47	72.06.23	Odessza
10.3	Bátori István	47	72.06.23	Budapest
10.54	Szalma László	57	85.05.19	Budapest
10.57	Menczer Gusztáv	59	84.07.03.	Budapest
10.59	Daragó László	66	84.08.14	Budapest

10.59	Utasi Sándor	67	86.07.26	Miskolc
10.59	Karliik Pál	63	87.06.06	Budapest
10.60	Lukács László	53	77.05.15	Budapest
10.60	Molnár Pál	66	86.09.10	Debrecen
10.60	Rezák Pál	66	86.09.10	Budapest
10.61	Zajovics Csaba	69	89.07.29	Budapest
10.4	Sír József	12	34.07.01	Berlin
10.4	Gyenes Gyula		37.08.08	Budapest
10.4	Kiss László	32	56.08.19	Budapest
10.4	Jakabfy Sándor	31	57.08.19	Budapest

10.4	Rozsnyai Huba	42	64.07.03	Budapest
10.4	Hajdú Lajos	46	65.06.26	Budapest
10.4	Babos Imre	39	67.09.02	Budapest
10.4	Rábal Gyula	42	67.09.02	Budapest
10.4	Korona László	50	74.06.15	Budapest
10.4	Pintér József	56	75.08.02	Budapest
10.64	Tremmel László	58	84.07.03	Budapest
10.64	Gelencsér András	61	84.07.03	Budapest
10.65	Lángi László	68	85.09.26	Miskolc
10.67	Szabó Zsolt	64	85.	

10.70	Szoré Endre	62	83.07.02	Budapest
10.71	Szalai Csaba	61	86.06	Budapest
10.72	Molnár Tamás	68	85.07.30	Budapest
10.73	Simon-Balla István	58	88.	
10.5	Gerő Ferenc		28.08.19	Kassel
10.5	Forgács László		33.09.03	Újpest
10.5	Kovács József		34.08.12	Budapest
10.5	Csányi György	22	52.08.16	Budapest
10.5	Goldoványi Béla	25	54.09.17	Budapest
10.5	Tóth Béla	37	58.09.14	Tatabánya

10.5	Gyulai István	43	65.05.23	Gyula
10.5	Istóczy József	44	66.07.09	Ólstyn
10.5	Kalocsai Henrik	40	67.04.29	Budapest
10.5	Bánhidai Béla	45	69.11.02	Eger
10.5	Sille József	42	70.07.05	Budapest
10.5	Fügedi József	46	70.07.05	Budapest
10.5	Rózsa István	44	71.09.04	Budapest
10.5	Laurencsik László	46	72.08.22	Budapest
10.5	Petőházi Tibor	54	74.05.25	Budapest
10.5	Galántai Sándor	54	74.09.07	Budapest

10.5	Novák István	56	75.08.02	Budapest
10.5	Németh Gyula	50	75.10.04	Budapest
10.5	Mészáros László	55	77.05.14	Gödöllő
10.5	Balogh László	62	79.05.31	Székesfehérvár
10.5	Fodor Tamás	61	80.08.16	Székesfehérvár
10.5	Bagyura József	59	81.09.06	Karlovy Vary
10.5	Kassai Lajos	62	83.09.04	Jászberény

10.74	Böde József	63	81.06.05	Budapest
10.74	Gaszner József	71	88.	
(10.52)	Gresa Lajos	48	77.05.21	Innsbruck)

A megengedettnél erősebb hátszéllal elért eredmények:

10.1	Lépold Endre	55	76.06.03	Budapest
10.37	Karaffa László	64	87.08.05	Budapest
10.41	Molnár Tamás	68	89.06.24	Budapest
10.43	Fetter György	63	88.05.21	Budapest
10.2	Kiss László	32	60.	
10.44	Szalma László	57	87.05.30	Budapest
10.47	Menczer Gusztáv	59	84.	
10.47	Zajovics Csaba	59	88.04.18	Budapest
10.3	Csiszár István	69	60.	
10.3	Korona László	50	74.07.19	Budapest
10.58	Kassai Lajos	62	83.	
10.60	Tremmel László	58	85.	
10.62	Tóth Sándor	68	88.06.18	Budapest

KOROSZTÁLYOS TÍZES ÖRÖKRAGLISTÁK

UTÁNPÓTLÁS

10.29	Nagy István	59	81.06.17	Budapest
10.37	Havas Endre	66	86.06.25	Budapest
10.40	Tatár István	58	80.07.17	Budapest
110.41	Kovács Attila	60	81.05.09	Budapest
10.52	Karaffa László	64	86.08.11	Budapest
10.60	Molnár Péter	66	86.06.28	Debrecen
10.60	Rezák Pál	66	86.09.10	Budapest
10.60	Utasi Sándor	67	87.07.02	Miskolc
10.62	Lindák László	59	80.06.13	Budapest
10.63	Karliik Pál	63	84.07.10	Budapest

IFJÚSÁGI

10.35	Havas Endre	66	85.08.22	Cottbus
10.2	Lépold Endre	55	73.96.16	Budapest
10.59	Tatár István	58	77.97.91	Budapest
10.59	Daragó László	66	84.08.11	Budapest
10.59	Utasi Sándor	67	86.07.26	Miskolc
10.62	Rezák Pál	66	84.08.11	Budapest
10.4	Hajdú Lajos	46	65.06.26	Budapest
10.4	Pintér József	56	75.08.02	Budapest
10.69	Zajovics Csaba	69	88.07.27	Sudbury
10.70	Karliik Pál	63	82.08.17	Budapest

SERDÜLŐ/A

10.53	Havas Endre	66	82.06.24	Budapest
10.3	Lépold Endre	55	71.10.16	Budapest
10.4	Tatár István	58	75.08.02	Budapest
10.65	Lángi László	68	85.09.26	Miskolc
10.72	Molnár Tamás	68	85.07.25	Budapest
10.74	Gaszner József	71	88.06.21	Budapest
10.5	Bátori István	47	64.09.05	Budapest
10.5	Nagy István	59	76.06.23	Budapest
10.5	Balogh László	62	79.05.31	Székesfehérvár
10.77	Böde József	63	80.08.07	Budapest

SERDÜLŐ/B

10.75	Havas Endre	66	81.05.28	Budapest
11.04	Kelemen Sándor	63	78.06.22	Varsó
10.9	Mészáros László	55	70.06.17	Budapest
11.0	Tatár István	58	73.05.12	Budapest
11.0	Ujhelyi Sándor	61	76.09.18	Budapest
11.0	Zándoki Géza	61	76.09.18	Budapest
11.0	Daragó László	66	81.09.20	Budapest

11.24	Gaszner József	71	86.09.21	Jászberény
11.24	Asztalos Csaba	74	88.09.24	Miskolc
11.1	További 5 versenyző			

NŐI 100 m

11.45	Orosz Irén	51	81.06.30.	Budapest
11.53	Ecsekiné Juhász Erzsébet	58	87.08.20.	Miskolc
11.3	Balogh Györgyi	48	71.05.30.	Győr
11.57	Nagy Radka	59	87.08.20.	Miskolc
11.60	Siska Xénia	57	84.05.05.	Budapest
11.60	Könye Irma	54	87.08.20.	Miskolc
11.4	Nemesháziné Markó Margit	43	64.09.06.	Budapest
11.4	Erdélyiné Szabó Ildikó	55	74.07.20.	Budapest
11.66	Törösné Daku Mónika	66	87.07.02.	Miskolc
11.66	Kozáry Ágnes	66	89.07.29.	Budapest
11.68	Hargitai Éva	63	87.08.20.	Miskolc
11.73	Vassné Hrács Piroska	58	80.05.24.	Budapest
11.5	Neszmélyi Veronika	39	55.08.04.	Varsó
11.5	Tóthné Kovács Annamária	45	67.06.17.	Budapest
11.5	Szabóné Havas Judit	48	70.08.06.	Budapest
11.5	Kiss Mária	49	72.07.01.	Budapest
11.5	Károly Zsuzsa	55	73.07.20.	Budapest
11.5	Gresáné Bruzsenyák Ilona	50	74.07.20.	Budapest
11.5	Mádai Mónika	68	84.05.30.	Miskolc
11.74	Ács Judit	66	87.08.20.	Ebensee
11.77	Petrika Erzsébet dr.	58	84.08.12.	Budapest
11.6	Tóth Zsuzsanna	63	83.06.18.	Debrecen
11.6	Molnár Edit	65	84.06.07.	Miskolc
11.86	Horváthné Németh Ilona	56	82.08.05.	Budapest
11.86	Barati Éva	68	89.07.29.	Budapest
11.93	Szabó Éva	60	86.07.06.	Budapest
11.7	Bartosné Heldt Erzsébet	41	60.07.29.	Budapest
11.7	Halmosiné Séfer Rozália	51	76.07.22.	Gyula
11.7	Páldiné Pál Ilona	54	77.07.26.	Budapest
11.7	File Krisztina	67	84.05.30.	Miskolc
11.95	Forgács Judit	59	83.06.06.	Budapest
11.95	Kovács Mónika	69	86.08.03.	Neubrandenburg
11.95	Szabó Gabriella	72	89.06.17.	Miskolc
11.96	Hidvéginé Lukács Ildikó	55	77.05.25.	Budapest
11.96	Molics Györgyi	67	84.08.12.	Budapest
11.96	Palombi Margit	61	85.07.06.	Budapest
11.97	Petróczi Ágnes	62	77.09.25.	Trostberg
11.98	Kósa Erika	57	80.05.24.	Budapest
11.98	Barna Krisztina	72	89.07.29.	Budapest
11.99	Göröcsös Barbara	69	88.06.26.	Zalaegerszeg
12.00	Kuris Judit	64	79.05.30.	Budapest
12.01	Novobáczkyné Lájér Klára	58	83.07.02.	Budapest
12.01	Kovács Ágnes	60	86.06.14.	Miskolc
11.8	Bata Teréz	38	57.09.28.	Budapest
11.8	Munkácsi Antónia	38	60.07.29.	Budapest
11.8	Such Ida	40	64.07.03.	Budapest
11.8	Kispálné Skultéti Etelka	41	67.06.17.	Budapest
11.8	Lázár Éva	46	68.10.05.	Varsó
11.8	Pappné Papp Katalin	48	72.06.10.	Budapest
11.8	Balogh Katalin	50	72.07.15.	Keszthely
11.8	Balaton Anna	53	74.07.20.	Budapest
11.8	Bottyán Katalin	53	75.06.14.	Budapest
11.8	Milasinné Ziegner Anikó	54	75.08.30.	Budapest
11.8	Bartha Angéla	59	75.10.05.	Budapest
11.8	Kissné Petrika Ibolya	57	84.08.05.	Debrecen
12.06	Drommer Helga	67	89.06.24.	Budapest
12.07	Elek Edit	63	80.08.07.	Budapest
12.07	Kozmeth Éva	67	87.07.02.	Miskolc
11.68	Erdélyiné Szabó Ildikó	55	78.06.06.	Budapest
11.83	Mádai Mónika	68	85.06.29.	Budapest
11.86	Molnár Edit	65	87.08.20.	Miskolc
11.92	Károly Zsuzsanna	55	73.08.24.	Duisburg
11.97	Tóth Zsuzsanna	63	84.06.23.	Budapest

A megengedettnél erősebb hátszéllel elért eredmények:

11.33	Orosz Irén	51	81.06.23.	Prága
11.2	Balogh Györgyi	48	71.06.11.	Budapest
11.3	Könye Irma	54	76.08.21.	Budapest
11.4	Gresáné Bruzsenyák Ilona	50	74.07.19.	Budapest
11.4	Szabóné Havas Judit	48	74.08.11.	Linz
11.64	Vassné Hrács Piroska	58	81.06.23.	Prága
11.72	Ács Judit	66	87.05.30.	Budapest
11.5	Bartha Angéla	59	76.08.21.	Budapest
11.80	Horváthné Németh Ilona	56	82.	
11.82	Kovács Mónika	69	86.06.15.	Miskolc
11.6	Milasinné Ziegner Anikó	54	76.08.21.	Budapest
11.84	Páldiné Pál Ilona	54	80.05.25.	Schwechat
11.85	Barati Éva	68	88.08.05.	Budapest
11.86	Forgács Judit	59	87.	
11.7	Such Ida	40	62.08.18.	Tatabánya
11.7	Balaton Anna	53	74.06.04.	Budapest
11.94	Hidvéginé Lukács Ildikó	55	77.06.16.	Budapest
11.7	Gyöngy Ibolya	57	77.06.17.	Szolnok
11.96	Sehr Erika	65	88.06.18.	Budapest
11.97	Drommer Helga	67	89.06.24.	Budapest
11.98	Kozmeth Éva	67	84.	
12.00	Gazdag Zsuzsa	64	87.07.06.	Budapest
12.01	Mihalkó Anna	64	82.	
12.02	Tézsia Tünde	72	89.06.19.	Budapest
12.03	Mándliné Göcze Andrea	61	82.	
11.8	Neducsán Mira	53	70.	
11.8	Pusztai Éva	48	74.09.07.	
11.8	Baumann Gizella	56	76.08.21.	Budapest
11.8	Szabó Erzsébet	63	81.08.17.	Zenta
12.05	Hoffer Julianna	67	84.	

KOROSZTÁLYOS TIZES ÖRÖKRANGLISTÁK

UTÁNPÓTLÁS

11.4	Markó Margit	43	64.09.06.	Budapest
11.4	Balogh Györgyi	48	70.06.29.	Varsó
11.66	Daku Mónika	66	87.07.02.	Miskolc
11.5	Kovács Annamária	45	67.06.17.	Budapest
11.5	Havas Judit	48	70.08.06.	Budapest
11.5	Szabó Ildikó	55	76.06.23.	Budapest
11.73	Hrács Piroska	58	80.05.24.	Budapest
11.74	Ács Judit	66	87.08.23.	Ebensee
11.81	Juhász Erzsébet	58	79.07.27.	Budapest
11.6	További 9 versenyző			

IFJÚSÁGI

11.4	Szabó Ildikó	55	74.07.20.	Budapest
11.5	Károly Zsuzsanna	55	73.07.20.	Budapest
11.6	Siska Xénia	57	78.06.17.	Budapest
11.6	Molnár Edit	65	84.06.07.	Miskolc
11.7	Heldt Erzsébet	41	60.07.29.	Budapest
11.7	Markó Margit	43	62.09.08.	Budapest
11.7	Balogh Györgyi	48	67.06.27.	Budapest
11.7	Könye Irma	54	72.07.08.	Bukarest
11.7	Németh Ilona	56	74.07.20.	Budapest
11.99	Mádai Mónika	68	86.08.02.	Budapest

SERDÜLŐ/A

11.5	Neszmélyi Veronika	39	55.08.04.	Varsó
11.5	Mádai Mónika	68	84.05.30.	Miskolc
11.6	Károly Zsuzsanna	55	72.10.07.	Miskolc
11.7	File Krisztina	67	84.05.30.	Miskolc
11.8	Könye Irma	54	71.05.30.	Győr
11.8	Szabó Ildikó	55	72.08.26.	Debrecen
11.8	Bartha Angéla	59	75.10.05.	Budapest
11.8	Daku Mónika	66	83.05.11.	Budapest
11.95	Kovács Mónika	69	86.08.03.	Neubrandenburg
11.96	Molics Györgyi	67	84.08.12.	Budapest

SERDÜLŐ/B

11.6	Mádai Mónika	68	83.06.18.	Debrecen
11.97	Petróczi Ágnes	62	77.09.25.	Trostberg
12.00	Kuris Judit	64	79.05.30.	Budapest
11.8	Neszmélyi Veronika	39	54.07.03.	Budapest
11.9	Gáspár Katalin	70	84.06.15.	Zalaegerszeg
11.9	Molnár Emese	73	88.05.14.	Budapest
12.18	Kovács Mónika	69	84.07.21.	Budapest
12.21	Daku Mónika	66	81.07.25.	Budapest
12.2	További 9 versenyző			

I f j ú s á g i P A N O R Á M A

Rovatvezető: ISTENES VILMOS

Fedettpályás idénynyitó Huszonnyolc vidéki szakosztály indította fiataljait

A KSI országos ifjúsági és serdülő versenyé.
Olimpiai Csarnok, 1990. január 13.

Úgy látszik, hogy a fiatalok már nagyon várták a versenyzést. Erre vall az, hogy a 19. életévébe lépő Olimpiai Csarnokban a fővárosi szakosztályok és a vendégként nálunk edzőtáborozó olaszok mellett az ország minden részéből huszonnyolc vidéki szakosztály indította fiatal atlétáit az 1990. évi fedettpályás idénynyitón. Összesen 377-en álltak rajthoz, 252 fiú és 125 lány, csak gáton és hármassugrásban indultak kevesen.

A kiírás értelmében az 1975-ben született serdülő B-korcsoportos aranyjelvényes versenyzők is részt vehettek a versenyen. Közülük kitűnt a szolnoki Molnár Mónika, aki a vágtadöntőben a két számban is győztes 19 éves olasz lány mögött, a hazaiak előtt a második helyen futott a célba. Balasi Péter, a szolnokiak vezető edzője adott tájékoztatást a 168 cm magas, első osztályos középiskolás lányról:

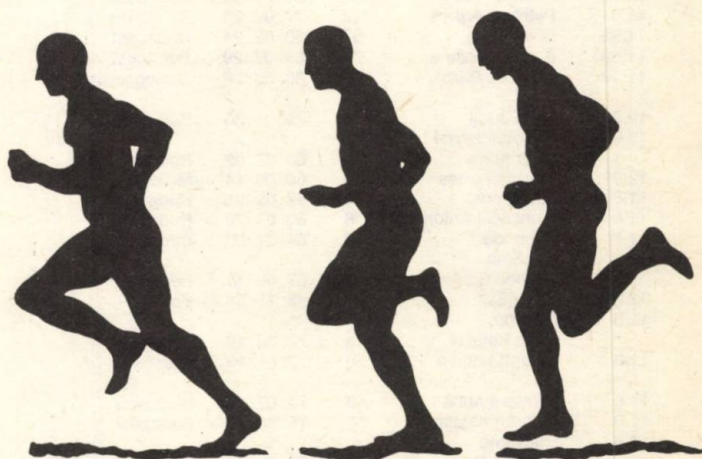
– *Mónika, már a múlt évben megnyerte Ecseki Tibor tanítványaként a 14 éves lányok 100 méteres országos bajnokságát, hátszéllel 12.2-t futott. Testnevelés tagozatos általános iskolába járt, ahol sokoldalú képzést kapott, összetett versenyeken indult, nagyon szorgalmas. Jó körülmények között, a 102 méter hosszú, 12 méter széles futófolyosónkon tudott az újra edzésbe állt Ecsekinével együtt felkészülni, de azért élete első fedettpályás versenyén még nagyon izgult. Ha így folytatja, reméljük, hogy bekerülhet esetleg az IBV-váltóba.*

Az utánpótlás program szerint az ifjúsági vb-re és az IBV-re kijelölt kerettagok részére a fedettpályás versenyzés ellenőrző jelleggel ajánlott. Közülük többen is éltek a versenyzési lehetőséggel. A futók közül Gaszner, Lakatos és Bartha győzött, magasugrásban Bakler és az idén a Csepelbe került, a fedettpályás egyéni csúcsát most beállító Ecseri vívott színvonalas párharcot. Még öten indultak, egyelőre mérsékelttel teljesítménnyel, közülük csak Barna szerzett dobogós helyezést. Figyelmet érdemelt a nem kerettag orosz lányi Polák István eredménye, a 19 éves súlylökő 17.77 méteres dobásával az öt éve fennálló ifjúsági csúcsot 37 cm-re megközelítette.

Még egy megjegyzés a versenyről. Az alma nem esik messze a fájától, ezt több fiatal is igazolta, hogy követi bajnok és sportvezető szülője példáját. A 15 éves Németh Réka (Németh Gyula távolugróbajnok lánya) és a 18 éves Spiegl Gábor (dr. Spiegl József sportvezető fia) bronzérmes mellett a 15 éves Nemesházi Anita (Nemesháziné Markó Margit vágtabajnoknő lánya) 8.25-tel előfutamat nyert.

Fiúk

60 m (14 előfutam után): 1. Gaszner (Ú. Dózsa) 7.03, 2. Lakatos (KSC) 7.13, 3. Bedenek (Kaposvári Építők) 7.15. **200 m** (14 előfutam): 1. Lakatos 22.8, 2. Maklári (Ajka) 23.3, 3. Kuhinka (Bp. Honvéd) 23.7. **800 m** (6 időfutam): 1. Árpási (KSI) 1:59.6, 2. Nyilasi (Ú. Dózsa) 2:01.2, 3. Spiegl (KSI) 2:03.3. **3000 m** (3 időfutam): 1. Pocsai (GEAC) 8:58.5, 2. Kovács (KSI) 9:06.0, 3. Asztalos (Kiskunhalas) 9:10.9. **60 gát** (99 cm): 1. Tamásovics (Építők SC) 8.32, 2. Hobinka (KSI) 8.37, 3. Winter (BMTE) 8.40. **4x1 körös váltó**: 1. Bp. Honvéd (Antal, Mészáros, Kuhinka, Bathó) 1:26.7, 2. KSC 1:28.6. **Magas**: 1. Bakler (Veszprémi SE) 212, 2. Ecseri (Csepel) 212, 3. Somogyi (Ú. Dózsa) 208, 4. Hossala (Csepel) 200, 5. Kovács I. (Sz.MÁV-MTE) 200. **Hármas**: 1. Bagi (Ú. Dózsa) 14.10, 2. Pinner (Ú. Dózsa) 13.43, 3. Verebélyi (Jászberény) 12.35. **Súly** (6 kg): 1. Polák (OBSK) 17.77, 2. Dörner (OBSK) 16.18, 3. Bodnár (Debreceni SI) 15.98. **Súly serdülő** (5 kg): 1. Bodnár 17.16, 2. Erdei (DSI) 16.37, 3. Pfreifenroth (Bp. Spartacus) 15.58

Lányok

60 m (8 előfutam): 1. Ifeoma Ozoeze (olasz) 7.75, 2. Molnár M. (Sz.MÁV-MTE) 7.90, 3. Barna (Szeged SC) 7.93. **400 m** (8 időfutam): 1. Végh (Ajka) 58.4, 2. Hanácsék (Ú. Dózsa) 59.0, 3. Jassó (Olajbányász) 59.4. **1500 m** (2 időfutam): 1. Bartha (DVTK) 4:52.0, 2. Pintér (KSI) 4:52.1, 3. Tóth M. (Csepel) 4:52.2. **Távol**: 1. Ifeoma Ozoeze 583, 2. Szála (Sopron) 573, 3. Németh R. (Sopron) 561, 4. Szabó Zs. (OBSK) 561.

Tájékoztató szintek az ifjúsági vb-re és az IBV-re

Idén fiatal atlétáink két főversenye az ifjúsági vb (19 éves felső korhatárral) augusztus 8-12-én Plovdivban, az Ifjúsági Barátság Verseny (18 éves felső korhatárral) augusztus 24-26-án a Szovjetunióban lesz. A Magyar Atlétikai Szövetség a két főversenyre az alábbi tájékoztató szinteket tűzte ki, azzal, hogy a szintek teljesítése nem jelent automatikus csapattagságot, mert az utazó csapatot a MASZ elnöksége hagyja jóvá.

	IFJÚSÁGI VB		IBV	
	Férfiak	Nők	Férfiak	Nők
100 m	10.60	11.80	10.80	12.00
200 m	21.40	24.00	21.80	24.40
400 m	47.50	54.00	48.50	55.00
800 m	1:49.50	2:04.50	1:51.00	2:06.00
1500 m	3:46.50	4:19.00	3:51.50	4:23.00
3000 m	–	9:20.00	8:25.00	9:35.00
5000 m	14:15.00	–	14:45.00	–
10 000 m	29:55.00	35:15.00	–	–
100 gát	–	13.80	–	14.10
110 gát	14.30	–	14.60	–
400 gát	52.00	59.00	53.00	61.00
2000 akadály	–	–	5:50.00	–
3000 akadály	8:55.00	–	–	–
5 km gyaloglás	–	23:15.00	–	24:30.00
10 km gyaloglás	42:00.00	–	45:30.00	–
20 km gyaloglás	1:03:30.00	–	–	–
4x100 m	40.60	45.50	41.00	46.50
4x400 m	3:10.00	3:38.00	3:13.00	3:41.00
Magas	2.16	1.82	2.12	1.80
Rúd	5.10	–	4.90	–
Távol	7.60	6.25	7.35	6.05
Hármas	15.70	–	15.50	–
Súly	16.90	15.90	16.00	15.00
Diszkosz	53.00	51.00	51.50	49.00
Gerely	70.00	52.00	66.00	48.00
Kalapács	65.00	–	62.00	–
Hétpróba	–	5600	–	5400
Tízpróba	7150	–	6600	–

Fiatalok szabadtéri versenynaptára 1990-ben

A fedettpályás idény befejezése után a szabadtéren is gazdag program várja 1990-ben fiatal atlétáinkat. A szövetség versenynaptárából kiemelten közöljük a fiatalok legfontosabb versenyait. Összeállításunkban felsoroljuk a nemzetközi viadalok, a korcsoportos bajnokságok időpontjait és helyszíneit, azzal a megjegyzéssel, hogy ezen túlmenően az egyes versenykiírások értelmében az előírt szintet teljesítő legjobbak a felnőttek egyéb versenyein, így például az OB-n is indulhatnak.

Március

10. Az Építők SC ifjúsági és serdülő mezei versenye	Budapest
10. Középiskolás mezei Budapest-bajnokság	Budapest
24. Ifjúsági és serdülő mezei Budapest-bajnokság	Budapest
25. Junior mezei világbajnokság	Franciaország
30. Az MTK-VM nemzetközi utcai futóversenye	Komárom

Április

7. Mezei OB-n ifjúsági és serdülő mezei bajnokság	Dunakeszi
21. Kismaraton Budapest-bajnokság	Budapest
29. Ifjúsági és serdülő A-korcsoportos hosszútávú gyalogló OB	Miskolc

Május

5. Junior és ifjúsági 10.000 m-es OB	Budapest
19-20. Finn-csehszlovák-lengyel-magyar ifjúsági többpróba válogatott viadal	Finnország
19-20. Egyetemi és főiskolai OB	Budapest
26-27. Váltó OB-n ifjúsági és serdülő váltóbajnokság	Budapest

Június

1-3. Középiskolai országos diákolimpiai döntő (IV-V. korcsoport)	Budapest
9. Fiaalkorúak gyalogló Budapest-bajnokság	Budapest
9-10. Junior egyéni és többpróba Budapest-bajnokság	Budapest
9-10. Ifjúsági országos ügyességi és gátfutó CSB	Budapest
10-12. Középiskolai országos diákolimpiai döntő (III. korcsoport)	Tata
16-17. Ifjúsági egyéni Budapest-bajnokság	Budapest
23-24. Junior egyéni OB	Budapest
30. Budapest nemzetközi ifjúsági versenye	Budapest

Július

3-6. Serdülő B-korcsoportos többpróba OB	Budapest
7. Junior gyalogló OB	Szeged
7-8. NDK-csehszlovák-görög-magyar ifjúsági válogatott viadal	Budapest
17-19. Ifjúsági és serdülő A-korcsoportos egyéni OB	Budapest
21-22. Junior többpróba OB	Budapest
28-30. Ifjúsági és serdülő A-korcsoportos többpróba Budapest-bajnokság	Budapest

Augusztus

2. Jugoszláv-magyar ifjúsági válogatott viadal	Budapest
8-12. Ifjúsági világbajnokság	Plovdiv
24-26. Ifjúsági Barátság Verseny	Szovjetunió

Szeptember

21-22. Serdülő B-korcsoportos egyéni OB	Budapest
21-23. Ifjúsági és serdülő A-korcsoportos többpróba OB	Budapest
29-30. Serdülő B-korcsoportos országos ügyességi és gátfutó CSB	Budapest
29-30. Fiaalkorú gyalogló CSB	Szolnok

Október

6. Junior 35 km-es gyalogló OB és Budapest-bajnokság	Budapest
6-7. Országos Ifjúsági csapatbajnokság NB I	Nyíregyháza
NB II	Későbbi kijelölés
13. Kismaraton OB	Székesfehérvár
20. OTP Kupa általános iskolai mezei bajnokság	Budapest

A gyorsaság és a technika elsődlegessége az ugrások felkészülésében

között. (Optimális sebességnek azt a legnagyobb sebességet értjük, amiből az ugró az elugrást a legeredményesebben tudja végrehajtani.)

Itt vetődik fel a kérdés, hogy mitől tudnak az ugrók ma nagyobb

sebességgel elugrani mint korábban? Ez három pontban fogalmazható meg:

- A gyorsaság fejlődése.
- Magasabb technikai szint. (Új technika is.)
- A pálya, illetve a rúd anyagának javulása.

Molnár Gábor

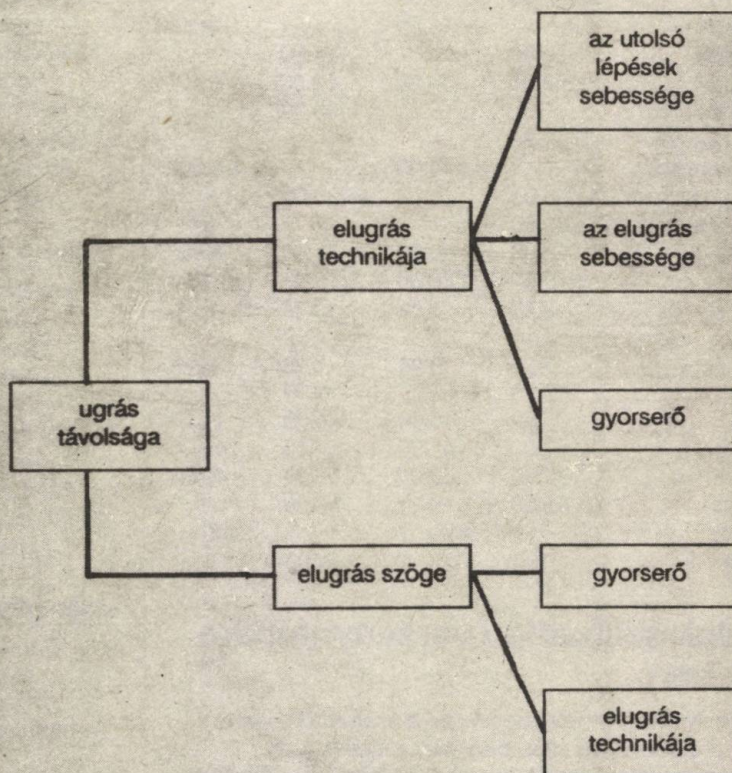
Az ugrószámok eredményei óriásit fejlődtek az elmúlt évtizedekben. Felvetődik a kérdés, hogy a teljesítményjavulás különböző összetevői közül melyek azok, amelyek a fő szerepet játszották az eredményjavulásban?

Számos tény bizonyítja, hogy elsősorban a **gyorsaság-gyorsaság**, és a **technikai** javulás hozta a jelenlegi fejlődést. Ha megnézzük egy ábrát, melyen az eredmény összetevőit tüntetjük fel, jól látjuk, hogy a gyorsasági és technikai mutatók szerepelnek túlsúlyban. (1. táblázat) Ha összevetjük a korábbi évek világnagyságainak sebességadatait a mai legjobbakkal, szembejövő, korábban elképzelhetetlen javulást látunk. (2. táblázat)

Egyszerűbbé tenné a helyzetet, ha "csupán" a futósebesség fokozása lenne az egyetlen feladat. Régen az ugrók maximális sebessége és az elugrás előtti végsebessége között lényegesen nagyobb különbség volt, mint a mai élvonalbeli ugróknál. Ma, az abszolút sebesség növekedése mellett is kisebb a differencia az ún. maximális sebesség és az optimális sebesség

1. táblázat

Végeredmény és elérésének összetevői (Ter-Ovaneszjan)

A **gyorsaság** fejlesztésének fontossága ismert, a mindennapi edzéseken egyre jobban előtérbe kerül. A korábbi évek nagy ismétlésszámú szökdeléseit a gyors növekedések, a mélybeugrás hangsúlyozása vette át. Mindebben az intenzitás nőtt. A monoton, nagy volumenű súlyemelést a gyors, robbanékony súlyemelő edzések váltották fel. Nőtt azoknak a gyakorlatoknak a száma egy-egy edzés keretén belül, melyeknél a végrehajtás időtartama közelebb van az elugrás, a kitérőmozgás időtartamához. (3. táblázat) Már a kiválasztásnál is a robbanékony,

gyors mozgásvégrehajtású (több gyors izomrosttal rendelkező) ugrók jutnak előnyhöz. Ismert Ter-Ovaneszjan távolugró tehetség kiválasztási rendszere, melyben az elugrás időtartama, gyorsasága abszolút elsőbbséget élvez. Egyértelmű, hogy a gyors izomrostok nagyobb arányú terhelése azok hatékonyságát a lassú rostoké fölé viszi. Így a születési rost-arányszám megváltoztatás nélkül is kedvező irányba terelhető a mozgásvégrehajtás oly fontos sebességi tényezője. Különösen fontos, hogy a születési adottságok miatt

lassúbb ugrók munkájában a gyors mozgásvégrehajtás domináljon. (Sajnos az edzői munkában mégis igen sokan a mennyiség és a terhelés növekedésében látják a fejlődést.)

2. táblázat

Rúdugrók maximális sebessége (Jagodin)

1940: 8,8 m/s
1948: 9,15 m/s
1964: 9,34 m/s
1969: 9,5 m/s
1983: 9,62 m/s
1987: 10 m/s

A technikai szint emelése döntő fontosságú, mégis sokan kevés figyelmet fordítanak rá. Főként az utolsó lépések ritmusa, ami felé kevés figyelem fordul, pedig döntően befolyásolja az elugrást, ezzel az egész ugrás eredményességét. A jó ritmus teszi lehetővé a nekifutás sebességének töretlen átvitelét az elugrásba. A versenyzők sebességének mérésénél a legjobban az utolsó 5 méter sebességére, az ún. *végsebességre* koncentrálnunk. (Ezt viszonylag könnyű mérni.) Számunkra, illetve az eredményességre a *kirepülés sebessége és szöge* a legfontosabb. Arra kell tehát törekedni, hogy a kitámasztás alatt minél kisebb sebességvesztés legyen, a kedvező kirepülési szög elérése mellett. Igen sok

fázisú elugrás a hatékonyabb. Ideális arányt az 1:2-ben állapították meg. (Lásd: Szécsényi J.: Izommechanikai elvek érvényesülése a sportmozgásokban. 1978.)

Tapasztalataim szerint a túl hosszú elugrási idő elsősorban az utolsó lépések alatt elkövetett hibák, a *rossz ritmus* eredménye.

Nézzük a jellegzetes hibákat, amikkel az utolsó lépések alatt találkozunk:

Nem megfelelő lépésfrekvencia. Úgy a túl nagy, mint a túl alacsony frekvencia káros. A túl nagy frekvenciából nem tud az ugró előkészülni az elugrásra, a túl kis frekvencia sebességcsökkenést, lassú elugrást eredményez.

A törzs túlzott előre vagy hátradőlése.

Az előre dőlés káros forgást eredményez, a hátradőlés túlzottan lelassuló támaszt.

A súlypont túlzott, vagy túl kicsi süllyesztése. Mindkét hiba károsan befolyásolja a kitámasztást, illetve a kirepülés szögét.

Rossz ritmusszerkezet az utolsó lépések alatt. Ez a leggyakrabban előforduló hiba, és valamennyi ugrószámán igen káros. A jó ritmust mindig a *"puha" utolsó előtti lépés biztosítja*. Ennek ellenkezője, a túlzottan aktív utolsó előtti lépés a következő hibákat okozza:

- károsan előredönti a felső testet, ezzel fölösleges forgást hoz létre;
- túlzott terhet ró az egyébként is erősen leterhelt ugrólábra, ezzel lelassítja az elugrást;
- megváltoztatja a támaszláb és a súlypont egymáshoz viszonyított helyzetét, ezzel a kirepülés szögét negatívan befolyásolja;

4. táblázat

Fedettpályás Európa -bajnokság (Budapest, 1988.)

Távolugrás férfi (Bajrics)

Név	Eredmény	Hely	Sebesség	Fékezés	Gyorsítás
Mass	8,06 m	I.	10,75 m/s	50 ms	90 ms
Szalma	8,03 m	II.	10,67 m/s	70 ms	60 ms
Evangelisti	8,00 m	III.	10,58 m/s	60 ms	60 ms
Becker	7,66 m	IX.		100 ms	40 ms
Steinmayr	7,37 m	XV.		70 ms	40 ms

- nem lesz szinkron az elrugaskodó és lendítő láb között, mert késni fog a lendítő láb;
- megtöri a súlypont útját.

Látható, hogy egy aprónak tűnő hiba, hibák sorozatát okozhatja. Ezért igen fontos, hogy a technikai, illetve az azt előkészítő edzéseket szinte egész éven át végeztessünk. Ma már idejémult az a még sok helyen élő gyakorlat, hogy az ún. tiszta felkészülés időszakában csak a fizikális képességfejlesztéssel foglalkozunk. A technikai szint ekkor túlzottan visszaesik, aminek káros hatását érezzük a formábahozó és versenyzési szakaszban, az úgynevezett "tiszta felkészülési időszak" ma már elsősorban a versenynélküliséget jelzi, nem az edzések összetételét. Az Európában és az Egyesült Államokban is egyre népszerűbb fedettpályás versenyzéssel a versenyidőszak igen meghosszabbodott, nem is szabad engedni a technikai szint túlzott visszaesését. A januártól szeptemberig tartó versenyidény, amit számos ugrónál megtalálunk, újszerű felkészülést is igényel. Kétségtelen, hogy a több gyorsasági, technikai munka nagyobb feladatot ró versenyzőre, edzőre, hiszen pl. a súlyemelés egyszerű fokozása, – ami

nagyon sok edzőnél a vélt javulás kulcsa – egyszerűbb, könnyebb. A sok szökdelés, mélybeugrás, intenzív súlyemelés, rendszeres regeneráció igényel. Ennek elhanyagolása sérüléshez vezethet. Mégis meggyőződésem, hogy az igényes minőségi munka fokozását kell előtérbe helyezni, az egyoldalú, mennyiségi munkanövelés helyett.

Schulek Ágoston

3. táblázat

Ugrógyakorlatok (Tihanyi)

1. Helyből felugrás	0,30 – 0,40 s
2. Helyből felugrás súlyzóval	0,40 – 0,50 s
3. Mélybeugrás páros lábról	0,20 – 0,30 s
4. Felugrás egy-két lépés után	0,15 – 0,24 s

ugró itt veszít túl sokat. Egyik legnehezebb edzői feladat, ennek a sebességvesztés okának megtalálása. A problémát sokan leegyszerűsítik, és a lassú elugrással magyarázzák. Meggyőződésem, hogy a hosszú elugrási idő is nagyrészt technikai hibák következménye. Ráadásul az elugrás időtartamának a vizsgálatán belül a kitámasztás két szakaszának, a fékező és gyorsító fázisnak az aránya is igen fontos. (4. táblázat) Vizsgálatok bebizonyították, hogy azonos időtartamú elugrásoknál a rövidebb fékező és hosszabb gyorsító

Pálóczi Gyula

Meddig tart a második hely?

Az Európa-válogatott Mariéta Ilcu vizsontagságos pályafutása

1962-ben született Darabani községben (Bostosáni megye), majd egyhónapos korában átkerült szüleivel Vajdahunyadra. Édesapja munkásként, édesanyja nővérként dolgozott egy ottani üzemben. Amikor az iskoláit elvégezte Vajdahunyadon és Déván, még nem gondolta, hogy valaha is világotutazó, országos csúcsatartó, Európa-válogatott, Universiade-győztes sportoló lesz. Pedig mindez bekövetkezett.

ILCU MARIÉTA többdioptriás szemüvegével könnyen felismerhető az atléta berkekben. Mint Románia leggyorsabb lánya (11,36), de főleg mint távolugró szeretné, hogy még jobban megismerje a világ. Mariétát 1975-ben Draghici Mariáná tanárnő fedezte fel, majd Niculescu Mihai ismertette meg a távolugrással. A 6 méteres határt (6,09) először 1979-ben ugrotta túl. Ifjúsági korában sokat versenyzett a Cusmir-Ionescu duóval. Miután Mariéta nem volt "cusmiri" tehetség, lassan egyedül maradt a pályán, edzője elhagyta és majdnem két évig a saját maga készítette edzéstervek szerint készült. Közben laboráns lett, Vajdahunyadon dolgozott, s továbbra is egyedül edzett. Látván, hogy a középtávfutók edzője mennyire lelkesen és szorgalmasan dolgozik, alkalmanként bekéredzkedett közéjük. Így teltek az esztendők különösebb fejlődés nélkül (1980: 6,34.; 1981: 6,32; 1982: 6,34; 1983: 6,30). Mariéta gondolt egyet s addig beszélt a közép-, hosszútávfutó specialista Beregszászy István edzőnek (aki nem sokat könyített a távolugráshoz), amíg az be nem vette a csoportjába. "Csak azért is megmutatjuk" – mondogatták és komoly munkához láttak. Az elején megmosolyogták a futóedző-ugró lány párost s nem vették őket komolyan. Pista nem szégyellte bevallani tudatlanságát és olvasni kezdte a szakirodalmat, minden ugrót és edzőt kikérdezett (sajnos kevés szakember mondta el neki amit tud). Ezek után volt bátorságuk kiállni olyanok ellen az

1983-as bajnokságon, mint Cusmir, Ionescu és Anton Doina (Mariéta végül is negyedik lett). 1984-ben megdöntötte egyéni csúcsait (11,97; 6,69) és a bajnokságon már bronzérmes volt! De még mindig a homályban tartózkodott, senki sem hitte, hogy "bajt hozhat" a két legnagyobbra. Dr. Simu Zina személyében olyan remek orvosnőt ismert meg, aki sokat segített neki a regenerálódásban és hasznos útmutatásokat adott egészségügyi problémái megoldásában. Mariéta nem szedett semmiféle anabolikát vagy bármiféle tiltott gyógyszert! (Sajnos ellenfelei – ahogy kezdte legyőzni őket – ilyesmiket híreszteltek róla. Rengeteg doppingvizsgálaton vett részt, de soha nem "akadt fenn"!). Ahogy "európai szintű" eredményeket kezdett elérni, úgy klubja (Metalul Vajdahunyad), mind a megyei szervek támogatni kezdték a Beregszászy-Ilcu kettőst. Több időt tölthettek az edzőtermekben és a pályákon, jutott pénz az edzőtáborokra is, sőt, a szövetség is kezdte őket "jegyezni". 1985. július 14-én sokan kimentek a stadionba, hogy megcsodálják Vali Ionescu bajnoki győzelmét. Volt is meglepetés: ILCU nyerte az országos bajnokságot 6,80-as ugrással (az évi legjobbja: 6,87 !). Beválogatták a Balkán-játékokra (Stara Zagora, Bulgária), ahol a második lett (6,67). Ezután Londonba viszik, ahol negyedik (6,57), s máris vége az évnék. Újabb nekirugaszkodás s már itt is van az 1986-os esztendő és 11,78-ra futja a 100 métert, egyre sokoldalúbbá válik, de "csak" 6,80 m-ig viszi távolban. Sajnos betegségek is közbejönnek s a bajnokságon el sem tud indulni. Megint egy tél, megint sok-sok izzadságcsepp folyik Mariéta homlokáról. De gyúrja és gyúrja. A bajnokságon kikap Ionescutól, de fejlődik és 6,93 méteres ugrással zárja az idényt. Sokat küldözgetik külföldre, de a nagy világversenyekre nem jut el. A pénzdíjas Grand Prix versenysorozaton el-el indul (de pénzt nem lát, az egész a szövetség

kasszájába vándorol) és negyedikként zárja a versenysorozatot (Ionescu nyeri). Edzőjét sohasem küldik vele, mindig egyedül kellett boldogulnia. Zágráb rendező az Universiádét s Mariéta nem került a csapatba, "véletlenül kifelejtették". Pista bácsi azonban nem nyugszik, felmegy a sportminiszterhez és írásban garantálja, hogy ha Mariétát kiküldik meg is nyeri a viadalt! Hisznek az edzőnek és nagy vizsontagságok után Mariéta ott van a zágrábi stadionban és 6,67 méteres ugrással övé az aranyérem! Itthon nagy ünneplés, óriási boldogság az Ilcu és a Beregszászy családban! Jönnek a nemzetközi versenyek, Mariétával madarat lehet fogatni: megveri a szovjet lányokat Szocsiban (6,84) és megjárja Kínát, ahol két versenyen is győz. Itthon is kezdik tisztelni, de az edzőjét továbbra sem küldik vele! Mindig egy-egy bukaresti kisérő tart vele, s ezek ügyet sem vetnek rá. Most már válogathat az edzéslehetőségekben, de szerényen megelégszik a hazai, esetleg a lengyel edzőtáborozásokkal (ide Pista bácsi is vele mehet). Szép esztendők jönnek... 1988-ban "bemelegítésképp" megdönti a 100 méteres csúcsot (11,36). Ostromolja a 7 métert, de "csak" 6,98-cal fejezi be az évet (Ionescu 7,04-gyel zárta az idényt). Mariéta mérges, érzi, hogy átéjtették, kéri, hogy csináljanak doppingkontrollt, de ez mindannyiszor elmarad! Szőulba nem küldik ki őket, pedig Pista esküszik, hogy a III-V. hely valamelyikén végzett volna (ilyen helyezésre nincs is szükség?). Télen részt vehetett a budapesti fedettpályás EB-n, ahol ezúttal tényleg semmi sem sikerül Mariétának és csak X. lett! A Balkán-játékokon 6,92-vel újból ezüstérmes, második a nemzetközi bajnokságon (6,87) – mindig Ionescu mögött. Pista bácsi kezd szívбайos lenni (ezt komolyan mondom és írom!). Újabb nekifutás. Van még erő és akarat bennük? Az olimpia kihagyása nagyon nyomja a lelküket, sőt, a szövetség,

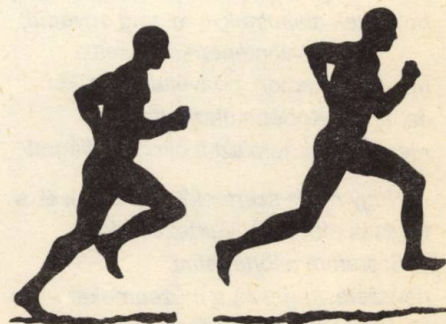
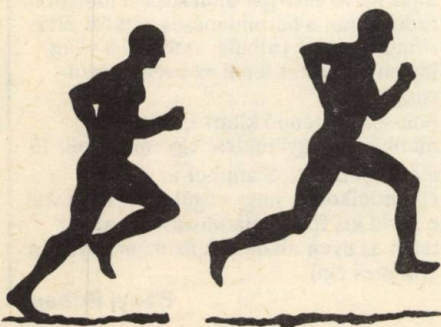
mivel nem vettek részt az olimpián, Mariétát három, Pista bácsit hat hónapra eltiltotta a külföldi szerepléstől!!! Nehéz volt újra csatasorba állnia. De megint elkezdtek! Egy évet okosodtak, s újabb lendülettel kezdték a felkészülést a fedettpályás vb-re és EB-re. A hágai kontinensbajnokságon Melinte, Ivan és Astafei nyert, Puica harmadik lett. Mariéta itthon (!) 6,92-t ugrik, amivel odakinn a legrosszabb esetben is második. A világbajnokságon részt vesz, jól ugrik (6,86) és a szovjet Csisztjakova mögött ezüstérmet nyer. Bacauban újból jól ugrik (6,95) és 1 cm-re megközelíti a román fedettpályás csúcsot. Megkezdte a felkészülést a szabadtéri versenyekre. Komolyabb tét nincs, csak a bűvös 7 méter. Nagyon

kell Mariéta lelkének, no meg Pista bácsi ambíciójának ez a hetes. Májusban (Pitesti) Ionescu nyer (6,74), Mariéta második (6,70). Bukarestben Mariéta nyer (6,85), Vali nem indul (külföldön versenyez). Június 6-án Pitestiben rendezik Románia nemzetközi bajnokságát. Nagy nap jön el Mariéta életében, két ugrása is 7 méter felett sikerül, az új egyéni csúcsa: 7.08 m. Bukarestben Ilcu 6,69 m-t, Vali 6,58-at ugrik. Úgy látszik, hogy valami készül, előtte is megnyílik a Grand Prix sorozat. Meg lehet pályázni az Európa-válogatottságot a Világ Kupára, közben arra is esély nyílik, hogy megvédje Universiadé bajnokságát. De vegyük sorjába.

Mariétát június 6-án edzőjével együtt Helsinkibe küldik a finn munkássportszövetség (TUL) versenyére (nem sok értelme volt, hogy jelen legyen az edző, hiszen ez egy tét nélküli viadal!). Mariéta legyőzte jónévű ellenfeleit, 6,74 métert ugrott, közben 100 méteren is elindult és második lett (11,75). S jött a Grand Prix-sorozat. Két versenyre nem küldték el, majd Lausanne-ban nagy esőben nyerni tudott (6,61) Ionescu (6,54) és az angol egykori ifjúsági világbajnok May (6,52) előtt. Egy újabb GP-versenyen (Edinburgh), nagy hidegben, végig vezetett s az utolsó sorozatban a keletnémet Radtke 1 cm-rel túlugrotta (6,95). Ezen a versenyen mindenki ott volt, aki számított (Ionescu 6,68-cal ötödik lett). Két GP versenyre megint nem küldték el Mariétát. Később elutazhatott Nizzába, ahol viszont nem volt női távolugrás. Az olaszországi Pescarában (továbbra is az edzője nélkül) Mariéta 6,78 m-es eredménnyel nyert éjszaka 2 órakor! Nehéz utakon tért haza, majd a snagovi edzőtáborban elkezdte felkészülését az Európa Kupa döntőjére. Pista barátom kinevezte magát "repülőtéren búcsúztató és fogadó edzőnek", hiszen mindig csak hozza és viszi tanítványát. Ilcu Mariéta bekerült az EK-csapatba és augusztus 5-6-án angol földön, Gatesheadban Csisztjakova (7,10), Radtke (6,89) és a hazai "szelek" előnyét élvező May (6,88) mögött végzett (6,87!). A román csapat remekül szerepelt, s ötödik lett. Mariéta Európa-válogatott lesz, s megy a Világ Kupára. A vereség ellenére, Mariéta és Pista bácsi (aki közben kórházban fekszik a szívével) maradéktalanul

boldog. Augusztus 16-án Zürichben Mariéta (6,86) legyőzi Csisztjakovát (6,80). Még lehetne pontokat gyűjteni a Grand Prix-re, de őneki Duisburgban a helye, az Universiadén. Újra egyedül, edző nélkül van, s az a szovjet Csen veri meg 1 cm-rel (6,72), akit minden versenyen 20-30 cm-rel megelőzött! Szép a második hely is...

A Grand Prix döntőre (Monaco, szept. 1.) kicsit fáradtan, letörve érkezett, s negyedik lett, de végeredményben övé az összetett második hely. A 10-én rendezett Világ Kupán Európát képviseli. Barcelona csodás város, tele virággal. Mindez lenyűgözi őt, de sajnos Csisztjakova jó napot fog ki és 7,10-zel nyeri a versenyt Mariéta előtt (6,71). Még hátra van egy nagy küzdelme az idényben, az országos bajnokság Bukarestben. Szeptember 15-én bajnokságot nyer 100 méteren (11,84). Egy nap pihenő következik, miközben Pista a szövetséghez fordul, hogy tartsanak doppingkontrollt, de kérését elutasítják. Nagy küzdelmet hoz a női távolugrás döntője. Mariéta vezet, majd Vali túlugorja. (A bukaresti versenyeken mindig úgy alakul, hogy Vali mindig utána s nem előtte ugrik. Ez is a véletlen műve?) Ilcu újít, 6,88-ra repül, s úgy tűnik, hogy nyerni fog. Pista nyugodtan ül a tribünön és biztos benne, hogy ez nem elég. Az események őt igazolják, Vali nagyot ugrik (6,94) s megnyeri a bajnokságot. Estére mindenki megnyugszik, Pista újból a szívével hadakozik és az éjszakai vonattal hazaviszi Mariétát, hadd szívjon egy kis otthoni levegőt... Mariéta tíz napra elutazik szülőfalujába, hogy még egy sportoló figurát se lásson. Aztán regeneráló edzőtáborba megy Eforiába, ahol már várja edzője, hogy "csak azért is" megmutassák, fog ez még jobban is menni!

– Mi nem tetszett az idén? – teszem fel a kérdést Mariétának.

– Nem tetszett például – válaszol –, hogy abból a pénzből, amit a GP-ken nyerünk, nem látunk semmit. Szerintem ez jár nekünk, hiszen keményen megdolgoztunk érte. Ahogy a focista megkapja, miért ne kapnánk meg mi is legalább a 30 %-át. Nem tetszett a Duisburgban megrendezett Universiádé. Ott ültem 10 napig s nem volt lehetőségem súlyzós edzéseket végezni (csapatársamat, Ghican Viorikát ültettem a nyakamba és úgy csináltam térdhajlításokat). A doppingvizsgálatok körüli, nálunk tapasztalható sok herce-hurca sem tetszett. Nincs is olyan berendezés, amely pontos, megbízható eredményeket tudna produkálni. Megtörtént, hogy csak úgy "falból" rásütötték valakire, hogy doppingolt, majd az ezt követő külföldi kontrollon kiderült, hogy az egész csak mese. Az idén itthon ötször, külföldön pedig háromszor vizsgáltak meg (az eredmény mindig negatív volt!), "jóakaróim" mégis puszognak a hátam mögött. Nem tetszett, hogy a legfontosabb versenyeimre sosem jöhetett velem az edzőm, jöttek helyette más szakágak trénerai, akik rám sem néztek, sőt többször otthagytak a stadionban s egyedül kellett visszajutnom a hotelig (volt mikor 60 km-re volt az). Nem tetszett az a sok-sok kapkodás. Az edzőmmel (a válogatott vezető edzőjével egyetértésben) elkészítjük az éves versenyprogramot, erre jön egy semmittudó, minden felborít, oda küld versenyezni, ahova neki tetszik, s nem oda, ahova terveztük. S még sorolhatnám reggelig...

– S mi tetszett, mi volt szép az elmúlt idényben – faggatom tovább.

– Tetszettek a győzelmeim, ilyenkor érzem magam igazán boldognak. Tetszettek a versenyek színhelyei, az a belső világ, amiben mozgunk. Mindig új helyzetek alakulnak, s mindig egyedül, csak én kell döntenem. Tetszett a Japánban, Kóbéba utazhattam, s megismerhettem azt a csodás világot!

– Hogy mit is szerettek? – mélázik el, s folytatja most már kérdezés nélkül.

– Szeretem a történelmi nevezetességeket, a múzeumokat – de mindezekre csak ritkán tudtam időt

szakítani. Talán több időm volt Athénben, Rómában, Kóbéban, Kínában, Izraelben, Duisburgban, de ezeken a helyeken is mindig a verseny izgalma fűtött, s a szórakozást mindig elodáztam. Szeretek sokat szaladni, csak úgy, könnyedén, imádom, ha szól a muzsika, legyen az könnyű- vagy komolyzene. Mindig szerettem volna Vivaldi zenére futni, de Mozart is nagyon megfelelne. Egy könnyűzenei koncertre is szívesen kilátogatnék, de eddig ez még nem sikerült. Van videom, s gyűjtöm az operakazettákat. Amikor abbahagyom a sportolást – folytatja monológját – a családalapításra is kell gondolnom... előbb-utóbb csak akad valaki, akivel minden tekintetben meg fogjuk érteni egymást!

– Szeretem, hogy az edzőm egyre híresebb, egyre többen keresik fel avval, hogy vele szeretnének edzeni. Engem ez nem zavar, csak őt sajnálom, mert olyan becsületes és mindenkinek a szívét adná oda. Hallottam, hogy egyes "sztárok" nem tűnnek meg maguk mellett mást s mindenkit kitűrnak. Én örülök, ha sokan vesznek körül. Nekem nincsenek titkaim, és a becsületes munkát szeretem s aki ebben velem tart, s bírja a tempót, az előtt "leveszem a kalapom".

Mariéta tartja az országos csúcspot teremben 50 méteren, 1 cm-re van Cusmir fedettpályás távolugró csúcspótól, szabadtéren 80 és 100 méteren is ő a rekorder. Mit tud még? Nos, a 100 métert 10,1-re futja repülőrajttal. Kilenc lépéses nekifutással 6,34-et ugrott. 30 méteren 3,8 mp a legjobbja, repülőrajttal 2,9 a csúcsa. 200 méteren 23,40 mp, 300 méteren 38,42 mp a legjobb versenyeredménye. Helyből távolban 2,87 m, helyből hármassugrásban 8,45 m, a váltott lábas helyből induló tízesugrásban 30,56 m a legjobbja. Ötösugrásban 14,60 körül tud egy, illetve váltott lábbal. Térdhajlítás közben már 220 kg is volt a vállán. Mindent leírnak. Beregszászy mester edzésfüzete modellértékű. Rengeteg füzettel jár-ke, s mint egy jó matekos, állandóan oszt, szoroz, összead és kivon... s eredményt hirdet. Ki hitte volna, hogy az egykori 800-as országos bajnok s egy kicsit rendetlen gyerek – ilyen komoly foglalkozás mestere lesz!

Nagy Péter
(Kolozsvár)

GUY DRUT, az álomgátfutó

Életem legnagyobb gátfutó élménye a franciák egykori olimpiai és Európa-bajnokáról, Guy Drut-ról készült rövidke kis film volt. Korom miatt sajnos nem láthattam versenyezni Drut-t. Láttam már sok nagy élményt jelentő gátfutást, de a művészvilágból ismert katarzist igazából csak e film láttán éreztem. Ez a röpke 10 perces film bemelegítés, edzés és verseny közben mutatta be őt.

Elsősorban a könnyed, harmonikus, egyszerű és ezek eredményeképpen tökéletes mozgása ragadott meg. Amit ő gátfutásként csinált, az olyan egyszerűnek tűnt, s ez volt benne a gyönyörű. Egy másodpercig sem volt erőlködés, görcs a mozgásában. Mindent olyan könnyedén csinált, mint mikor a nagy zenészek gyakorolnak. Csupa könnyed mozdulat, s mégis csodás "hangok" bujtak elő. S a verseny volt a koncert. Tökéletes összhangban történt minden, felemelő érzést nyújtott a harmónia.

A mozgás magasiskolája volt, amit előadott. Az ideális gáttechnika, amelyről oly sokat beszél az ember, talán nála jutott leginkább kifejezésre. Az ő mozgásában volt a legtöbb tökéletesnek nevezhető mozdulat. A lendítő láb szűken lendült fel, majd kinyúlt, s azonnal közelített a talajhoz. A gyors lelépés után csodálatosan ment át újból futásba a mozgás, s ez abból következhetett, hogy a leérkezésnél a sarka egy centit sem süllyedt, hanem egyből tovább gördült. Az ellépő lába a lehetséges utolsó pillanatilag tolt a talajt, s így egy tökéletes kinyúlás következett be, ami után úgy pattant mint az új húrja, s megkerülve a gátat jött egészen előre a mellig, s lépett előre a talajért, a felső teste szinte alig hajlott előre. Ezt a tökéletes átjutást a gát felett egy párdúc erejével és rugalmasságával tette. Mindehhez igen nagy izületi lazaságra és mozgáskoordinációra van szükség. A gátközi futás és a ráfutás egy nagyon magas súlypontú, gyors frekvenciájú futás volt, ami ebből az optimális gátról való leérkezésből következett.

Guy Drut magas (188 cm), de a magasságához képest rövid, illetve vékony lábú, nem "erőfutó" gátas volt. A nyolclépéses ráfutást választotta, annak ellenére, hogy a hét lépéshez is megvoltak az adottságai. Szerintem is helyes, hogy a ritmusosabb nyolc lépés mellett voksolt, mert így az első gát után sokkal jobban fel tudta venni a háromlépéses gátközi futás ritmusát, azt a ritmust, amellyel a világ legjobbja tudott lenni az évek hosszú során.

Sok-sok esztendő kitartó, céltudatos munkájának gyümölcse egy muzsikáló 13 másodperc lett. S amikor az ember elgondolkodik, hogy végül is mi célja van e rövid kis földi kalandozásnak, akkor talán az ilyen alkotások azok, amelyekért érdemes élni.

Bágyi Róbert

HÍREK

INFORMÁCIÓK

– Mátraházi Imre barátommal együtt mintegy húsz éve szerkesztjük az Atlétikai Szabálykönyvet, amely az olimpiai ciklusok elején négyévenként jelenik meg. A legutóbbi szabálykönyvet 1985-ben adta ki a szövetség, tehát 1989-ben lett volna esedékes az újabb szabálykönyv megjelenése. Mi el is készítettük a kéziratot, de meg kellett várni azokat a határozatokat, amelyeket a nemzetközi szövetség szeptemberi barcelonai kongresszusa hozott. Így most a szabálykönyv egységes szerkezetbe foglalja össze három, az 1984. évi Los Angeles-i, az 1987. évi római és az 1989. évi barcelonai nemzetközi szövetségi kongresszus által hozott technikai és általános szabálmódosításokat – adta a felvilágosítást Mindszenty János.

"Peresztrojkás" nyilatkozatot adott **Zoja Ivanova**, a szovjetek legismertebb maratoni futónője. A már nem éppen juniorkorú, 37 esztendőss hosszútávútó évek óta ott van a nagyversenyek élmezőnyében, 1989-ben megnyerte például az ömagának egyre nagyobb rangot kivívó Los Angeles-i maratont.

– A szovjet atléták a nyereségeiknek csak egy nagyon kis százalékát tarthatják meg, de legyen bármekkora is a kapott összeg, a sportolók legfeljebb 500 rubelt tarthatnak meg alkalmanként – jelentette ki Ivanova. – A többi, jóval nagyobb hányad a Szovjet Állami Sportbizottsághoz vándorol, ami nem teljesen fair. Úgyhogy a peresztrojka még közel sem teljes, bár azért már vannak biztató jelek. Hallani például tárgyalásokról, amik azt eredményezhetik, hogy az atléták legalább 30 százalékát megtarthatják a nyert összegeknek. Már ez is valami lenne...

Nagyon szeretem és élvezem a futást és valószínűleg még legalább három évig versenyezni fogok – jelentette ki az amerikai **Carl Lewis**, az atlétika történetének egyik legnagyobb szupersztárja. A 28 éves, hatszoros olimpiai és ötszörös világbajnok Lewis még hozzáfűzte:

– A futás, az atlétika életem szerves része. Hét éves voltam, amikor azzá vált, és azóta sem csökkent.

Rövidesen megjelenik az új Atlétikai Szabálykönyv. **Mindszenty János**, a MASZ alelnöke tájékoztatása szerint a kézirat már nyomdában van és a szabálykönyv a Medicina kiadásában előreláthatólag még az első negyedév folyamán meg fog jelenni.

Alekszandr Bagacs, akinek doppingvizsgálata az Európa Kupa "A" döntőjében pozitívnak bizonyult, egyfajta rekordot állított fel: tesztoszteron-szintje ugyanis százszorosa volt a normálisnak, s ilyet eddig még nem mértek!

Új vezető edző a DVTK-ban. Mivel az előző vezető edzőt Fazekas Miklóst a DVTK elnökhelyettesévé nevezték ki, helyébe a szakosztálynál Babinyecz József lépett.

Még csak 12 esztendőss, és máris nem kevesebb, mint öt maratoni verseny teljesítését tudhatja maga mögött a jugoszláv **Marijana Letica**. A potgorai kislány eddigi legjobb helyezését egy bécsi maratonin érte el, ahol a felnőttek között a 27. helyen futott célba.

Egyesületet váltott **Rolf Danneberg**, a nyugatnémetek olimpiai bajnok diszkoszvetője. A 37 éves Danneberg, akinek az 1984. évi Los Angeles-i olimpián akasztották nyakába az aranyérmet, eddig az LG Wedel Pinneberg nevű kisegyesület színeit viselte, idén azonban már a tavalyi nyugatnémet csapatbajnokot, az LG Bayer Leverkusent erősíti.

A férfi 1 mérföld fedettpályás világrekordere (3:49.78), az ír **Eamonn Coghlan** (37) úgy döntött, hogy ismét indul "csarnoki" versenyeken, Az ír klasszis, aki 1983-ban a helsinki

világbajnokságon aranyérmet nyert 5000 m-en, legutóbb az 1987-es idényben állt rajthoz fedettpályán, azóta elsősorban utcai versenyeken kamatoztatta még mindig kivételes képességeit. Coghlan úgy tervezi, hogy részt vesz az észak-amerikai fedettpályás sorozaton.

Marokkóban megválasztották az évtized legjobb sportolóját. Amint az várható volt, a szavazás szerint a "csodafutó" **Said Aouita** lett az észak-afrikai ország legjobbja 56 ponttal, nagy fölényrel megelőzve a labdarúgó Abdelmajid

Dolmit (21 pont). A harmadik és ötödik helyet is atléta érdemelte ki. Az olimpiai bajnok 400-as gátfutónő (1984, Los Angeles), Nawal el Moutawakil lett a harmadik, a szöuli olimpia 10.000 m-es bajnokát, Brahim Boutayebet pedig az ötödik helyre rangsorolták.

A Világ Kupa-győztes súlylökőt, **Huang Zhihongot** választották Kína legjobb atlétájává. A Barcelonában 20.73 m-rel győztes 24 éves dobónő a VK-győzelem mellett még egy Budapesten nyert fedettpályás világbajnoki ezüstéremmel is büszkélkedhet, valamint győzni tudott Indiában az Ázsia-bajnokságon. A választás érdekessége, hogy az első tíz helyezett közül kilencen a "gyengébb" nemet képviselik. Huang mögött egy hosszútávútfutónő, **Wang Xiuting**, míg a harmadik helyen a diszkoszvető **Hou Xuemei** végzett. A "Top-10"-be bejutott egyetlen férfi atlétát, a 21 éves kalapácsvető **Bi**

Zhongot, aki 77.04-re javította az idény során az Ázsia-rekordot, a nyolcadik helyre rangsorolták.

Az újjáalakult Budapesti Atlétikai Szövetség felállása:

Elnök: dr. Gregor Gábor

Alelnök: Burján Attila

Elnökségi tagok:

Bartyik László, Deutsch György,
dr. Eckschmiedt Sándor, Jeszenszky
László, Korompay Péter, dr. Magyar
Károly, Szabó János, Vargáné
Paulányi Magda

Főtitkár:

Vekerdyné Szabó Mária

Versenyszervezési bizottság vezető:

Jeszenszky László

– versenybíró albizottság vezető:

Horváth István

– oktatási albizottság vezető:

Jeszenszky Lászlóné

– technikai albizottság vezető:

Soltész Zoltán

Minősítő és nyilvántartó bizottság

vezető: Főző János

Két atléta lett az NDK-ban az év sportolója. A Deutsches Sportecho című lap szavazásán a férfiaknál a súlylökő **Ulf Timmermann**, a nőknél a 100 m gátas **Cornelia Oschkenat** érdemelte ki a megtisztelő címet.

Jon Edwards brit hármasugró kihagyta az Európa Kupát – és más versenyeket – mert vallásos meggyőződés miatt vasárnap nem áll rajthoz. A Világ Kupán azonban indulhatott, mert azon szombaton rendezték versenyszámát.

Lehet, hogy az 1995. évi világbajnokságot **Nyugat- és Kelet-Berlin** közösen rendezi? **Primo Nebiolo**, az IAAF olasz elnöke szerint, talán igen.

A Nemzetközi Amatőr Atlétikai Szövetség elnöke ugyanis egy nyilatkozatában kifejtette abbéli véleményét, hogy a kelet-németországi politikai változások következményeképpen a két Berlin közösen rendezhetné a vb-t.

– *Technikai akadályokat nem látok* – mondta Nebiolo. – *Berlin mindkét része rendszeresen rendez magas színvonalú atlétikai versenyt, és egyéb adottságai is megvannak ahhoz, hogy otthont adjanak a több mint 150 nemzet részvételével megrendezendő eseménynek.*

HÍREK

INFORMÁCIÓK

Visszatér a versenyletbe a 35 esztendőes **Hartwig Gauder**. A kelet-német gyalogló az 50 km-es távon 1980-ban olimpiai, 1986-ban Európa-

bajnoki, egy évvel később pedig világbajnoki aranyérmet nyert. Gauder a szöuli olimpián gyűjteményét még egy bronzszal is kiegészítette, majd visszavonult. Az 1990-es szezonra azonban visszatér és kijelentette: *"Úgy érzem, mindmáig nem értem el legjobb formámat..."*

A fedettpályás idény idei legjelentősebb versenye a **Tricotex Kupa** lesz. Az hogy a versenyen milyen szintű atléták vesznek részt, nemcsak szervezés, hanem – elsősorban – pénzkérdés. Mint dr. Erdélyi Péter a MASZ menedzsere elmondta, sokan jelezték részvételi szándékukat, de hogy sikerül-e megállapodni velük, az kérdéses. A lista mindenesetre hízog: Jackie Joyner, Renaldo Nehemiah, Andre Phillips, Danny Harris, Larry Myricks, Mike Conley, Calvin Smith, Andre Cason, Dennis Mitchell, Jaime Jefferson, Merlene Ottey, Ray Stewart, Paul Ereng, Peter Rono, Julius Kariuki, Chidi Imoh, Gabriel Tiacoh, Andreas Berger, Vlagyimir Poljakov, Marisz Bruziksz, Olga Nazarova. Hogy végül kiket láthatunk a Budapest Sportcsarnokban, azt február 18-án megtudjuk.

Az IAAF két évre eltiltotta a versenyzéstől **Katerina Kofa** görög sprinternőt. Az atlétanőnél a tavalyi edinburghi versenyen elvégzett doppingvizsgálat tiltott szer használatát mutatta ki.

A gerelyhajtó olimpiai bajnok, **Tapio Korjus** térd sérülése miatt kénytelen volt visszavonulni. Azóta edzőként dolgozik hazájában, Finnországban.

Az Egyesült Államokban a minnesotai egyetemen tanuló, idén az utánpótlás korcsoportba lépő középtávfutónő, **Bálint Mónika** sikeresen, három jeles és egy jó eredménnyel vizsgázott a félévben. A felnőtt válogatottban is már debütált atlétanő a téli szünetre nem tudott hazautazni. Edzője, Tomhauser István szerint részt vesz az egyetemi versenyeken és előreláthatólag május végén vagy június elején érkezik vissza a nyári idényre.

A Brit Sporttanács 300 ezer fonttal (csaknem félmillió dollár, azaz mintegy 30 millió forintnak megfelelő összeg)

támogatja atlétáik olimpiai felkészülését. A pénz elosztásával, felhasználásával Frank Dicket, az edzők igazgatóját bízták meg.

Dick elmondta, hogy szándékában áll egy mintegy 100 fős "elit csapat" összeállítása, amelynek tagjai közvetlenül is részesednének a pénzből. Hogy milyen mértékben, az elsősorban az eredményességtől és az életviteltől függ. Dick ezenkívül azt is tervezi, hogy Barcelona mellett állandó edzéslehetőséget biztosítanak a brit atlétáknak.

Az említett 300 ezer fontos támogatás egyébként csak töredéke annak a 25 millió fontnak, amellyel a Brit Sporttanács összesen támogatja a brit sportot az olimpiai felkészülés során.

Helyesbítés. Lapunk decemberi számában az 1989. évi csúcstermes című cikkünkben a 400 méteren ifjúsági csúcsot javító Bátor Noémi egyesületének az MTK-VM helyett régi egyesületét, a KSI-t jelöltük meg. Az elírásért elnézést kérünk. A szerkesztőség.

MEGRENDELŐ

Megrendelem a MASZ évkönyvet példányban a MASZ kézikönyvet példányban, az alábbi címre utánvétellel.

Megrendelő neve:

címe:

A könyv árát átutalással, csekkkel vagy készpénzben egyenlítem ki.

..... 19 hó nap

aláírás

A megrendelést borítékban, bérmentesítve az alábbi címre kérjük feladni:
1143 Budapest, Dózsa György út 1-2.

ART-E A SEX?

- Azoknak az atlétáknak, akik versenyre készülnek, nem kell napokra, vagy hetekre lemondaniuk a sexről attól való félelmükben, hogy teljesítményük csökken – így foglalhatók össze egy új tudományos tanulmány megállapításai. Tíz órai megtartóztatásnak elégnék kell lennie ahhoz, hogy ne legyen probléma – mondja Jukn Sztajzel, a genfi Egyetemi Kórház orvosa. Az is bizonyítottnak látszik, hogy a teljes megtartóztatás egy idő után pszichológiailag zavaró lehet. Sztajzel és négy kollégája szerint tanulmányuk, amelyet 16 atlétának kiadott teljesítménytesztetek alapján készítettek, először ad összefoglaló tudományos kutatást a témában.
- Az edzők hagyományosan azt ajánlották az atlétáknak, hogy a versenyek előtt – sokszor hetekig – ne éljenek nemi életet, hogy megőrizték energiájukat és koncentrációképességüket.
- Sztajzel tanulmánya, amelyet az Európai Kardiológiai Társaság éves kongresszusán Nizzában mutatott be, összehasonlít két atléta csoportot.
- Az egyik csoport tagjai két órával, a másik csoport tagjai tíz vagy több órával azelőtt szeretkeztek, hogy egy órán át kerékpároztak. Azoknak, akik két órával a gyakorlat előtti szeretkeztek 6-10-zel volt magasabb a pulzusuk, mint a másik csoportnak.
- A pulzusszám csökkenésének mértékét öt és tíz perccel a gyakorlat után mérték.
- Közismert, hogy a magasabb pulzusszám hatással van az állóképességre. Így például a hosszútávutóknak nem célszerű két órával a verseny előtt szeretkezni, mert azzal csökkenti teljesítőkéességét – mondja Sztajzel.
- A tudományos felfedezések nem támasztják alá azt a nézetet, hogy a sportolóknak hosszú ideig tartózkodniuk kell a sextól – kerékpározóknak a körversenyek hetei alatt, atlétáknak az olimpiai játékok ideje alatt, vagy focistáknak a világbajnokság alatt. Sztajzel szerint a tanulmányhoz az 1986-os mexikói labdarugó világbajnokság szolgáltatta az ötletet, amin a németeknek megtiltották, hogy feleségeikkel legyenek, de a franciáknak nem. A német csapat vezetőit megkérdezték, hogy miért, de senki sem tudott pontos választ adni.
- Sztajzel következtetéseit egy kétnapos kísérlet alapján hozta. Hét atléta szeretkezett állandó partnerével az első napon, a másik kilenc a második napon. Mindkét csoport tagjaival elvégeztettek stresszgyakorlat-teszteteket, koncentrációs-teszteteket – random számokat kellett növekvő sorrendbe tenni –, és volt EKG vizsgálat is. Vérmintákat is vettek a tesztoszteron férfi nemi hormon vizsgálatára – e hormonnak tulajdonítják az agresszivitás mértékének meghatározását.
- A pulzusszámot kivéve a kutatók nem találtak lényeges különbségeket a két csoport között.

EGY MAGYAR NEBRASKÁBAN

Hazai beszélgetés Molnár Tamással

Az 1968-as születésű, tehát még idén is utánpótláskorú nyíregyházi **Molnár Tamás** atlétikánk egyik nagy ígérete. Pályafutása egyenletesen ível felfelé. 1987-től már ifjúsági csúcsatartó 200 és 400 méteren, a következő évben utóbbi távon megjavítja az utánpótlás-csúcsot is. 1989, a további sikerek éve. Őt utánpótlás bajnoki cím után Debrecenben 200 méteren kitűnő egyéni rekordot (20.83) fut, majd – újabb utánpótlás-csúccsal (45.97) – sorrendben harmadszor is megnyeri a felnőtt 400 méteres bajnokságot és ezt Kovács Attila legyőzésével 200 méteren még meg is duplázza. Mindkét távon nemcsak bajnok, hanem ranglistavezető is. Szeptember elején Nyíregyházán a Hungária Biztosító Kupa döntőjében már nem indulhat. Repülőgépe ekkor érkezik meg az Egyesült Államokba, ahol ösztöndíjjal megkezdí egyetemi tanulmányait. Most újév után a téli szünetben újra itthon, az Olimpiai Csarnokban folyó felmérés közben ültünk le beszélgetni a szemmel láthatóan erőteljesen duzzadó fiatal nyíregyházi futóbajnokkal.

Mennyi ideig tart a szünet?

– Az ünnepek előtt érkeztem haza és január 17-én kell visszautaznom. Részletes edzéstervet hoztam

magammal, amellyel Nyíregyházán nagyon jó körülmények között tudok dolgozni, de amikor megtudtam, hogy a vágtázóknak lesz ez a központi felmérése, nagy örömmel kapcsolódtam be a közös munkába, hogy a régi társak és barátok között legyek.

Melyik egyetemnek a hallgatója?

– Nebraska állam egyetemének, amelynek 27 ezer diákja van. Ez az egyetem egy külön város, az órák közötti szünetben, amikor kitódulnak a tantermekből, csak úgy hullámszik, morajlik a hatalmas tömeg. Nagyon a távolságok, az egyetemen belül is kerékpárokkal közlekedünk.

Milyen tantárgyakat tanul?

– Az első félévben a beilleszkedés és az angol nyelv tanulása miatt viszonylag könnyített órarendem volt. Úgy mondhatnám, hogy közgazdasági szakra előkészítő gazdaságpolitikai és társadalompolitikai tantárgyakkal, számítógép kezeléssel, no meg angol nyelvvel foglalkoztunk. Négy vizsgát tettem le az első félévben, ebből egy négyes és három ötös lett. Egyébként kint is úgy osztályoznak, mint nálunk.

Hogy megy az angol?

– Már egészen belejöttem. Persze nagy segítségemre volt, hogy már tavaly márciusban három hétig kint lehettem, amikor felvételi vizsgát tettem. Ez

sikerült és azóta is tanulom a nyelvet, most heti öt órában. A félévben ötszre vizsgáztam.

A fiatal bajnok rögtön bizonyítja is a nyelvtudását. A nálunk vendégként tartózkodó olasz fiatal atléták edzője érdeklődik a csarnok nyitvatartásáról és Tamás a tolmács szerepében angolul igazítja el a hozzáfordulót.

Meséljen a kinti életéről, egy napjáról!

– Vegyünk egy hétköznapot. Felkelés után könnyű reggeli, a délelőtt az egyetemi órákkal telik el. Ebéd után kis pihenés, esetleg tanulás, azután délután fél négytől kezdődnek az edzések egészen a vacsoráig. Utána ismét tanulás, esetleg egy kis szórakozás, zene, televízió, majd alvás.

Milyen hangulatúak az edzések?

– Kemény munka folyik az egyetemi csarnok kitűnő 200-as pályáján, de nagyon jó hangulatban. Már itt az edzéseken mindenki akar bizonyítani, hogy a csapatba kerülhessen. Nagy előzések, lökdösődések és könyöklések folynak a pályán.

Jó csapata van az egyetemnek?

– A mi egyetemünké az egyik legerősebb atlétacsapat. A 4x400-as váltónk, amely nem ismerős nevekből áll, 3:30-at tud. Ide szeretnék bekerülni és pillanatnyilag én látszom a leggyorsabbnak.

Ilyen jó formában lenne? És mi van az övsömörrel, amely a bajnokság utáni héten az Európa Kupára legyengítette?

– Ó, azt ott egy hét alatt elintézték.

Meggyógyultam, sérülésmentesen edzem, gyorsnak és erősnek érzem magam. Képzeld el, rajtgéppel, rendes indítással 33.3 másodpercet futottam 300-on. Ilyen jó időt még szabadban sem értem el eddig. Súlyal itthon küszködtem még a 80 kg felemelésével is, most meg már biztosan tartok a 100 kg-nál.

(Újabb résztávfutás hívja el Tamást és ad pihenőt a beszélgetésnek.

Bajnokunk visszatérése után a jövőre terelődik a szó.)

Visszautazás után mikor kezdődnek kint a versenyek?

– Számoljunk csak. Január 17-én indulok vissza, az szerda, akkor a következő hét végén, január 27-28-án lesz egy nagy amerikai verseny. A szövetségnek megadtam a telefonszámot, amelyen engem hívni lehet és így tudjuk tartani a kapcsolatot. A legfontosabbak azonban az egyetem számára azok az egyetemi bajnokságok, amelyek február 25-én és március 10-én következnek. Ezeket nagyon nagy a tét, sok minden függ ettől. Az előző amolyan csoportbajnokság, itt is nagyon fontos a jó szereplés, de a márciusi az amerikai nagy egyetemi bajnokság.

De közben március 3-4-én Glasgow-ban fedettpályás EB lesz!

– Igen. Szeretnék is rajta részt venni. Az egyetem, ha nehezen is, de már beleegyezett abba, hogy a két egyetemi bajnokság között indulhassak az EB-n. Ennek az utazásnak a részleteit még tisztázni kell a szövetséggel, esetleg egy közvetlen Glasgow-ba való oda-vissza repüléssel.

Milyen távon indulna az EB-n?

– Jelenleg hatvan méterről négyszáz méterig egyaránt felkészültem, de fedettpályás EB-n most a 200 métert választanám. Nyáron azután Splitben, a szabadtéri EB-n már 400 méteren szeretnék indulni.

Mikor ér véget az egyetemi év?

– Június 3-án kezdődik a nyári szünet, ettől kezdve már itthon versenyzek. Jó lenne addig olyan tanulmányi és sporteredményeket felmutatni, hogy szeptemberben ösztöndíjjal ismét visszamehessek az amerikai egyetemre tanulni.

*

Ahogy a fiatal nyíregyházi bajnok bizakodását láttam, ismervé tehetségét és akaratát, úgy érzem, hogy az ifjúsági utánpótlás 400 méteres csúcs után idén a közel öt éve fennálló 45.81 másodperces felnőtt csúcs is Molnár Tamás birtokába fog kerülni...

Istenes Vilmos

Abdi Bile az ellenfeleiről

A szomáliai 1500-as világbajnok jó évet zárt. Megnyerte Oslóban az álommérföldet, egyéni csúcsot futott 800 méteren s végül 1500 méteren diadalmaskodott a Világ Kupán. Véleménye néhány ellenfeleiről:

Steve Cram: Nagyon erős. Emlékszem, amikor '85-ben Oslóban megdöntötte a mérföldes világrekordot. A verseny fantasztikus volt. Nem futottunk igazi világcsúcs tempót. Az utolsó kört 2:53-mal kezdtük, s akkor Cram nem várt tovább senkire. Legnagyobb akkori ellenfele Seb Coe is ott volt, de Cram senkiből nem zavartatta magát, nagyon magabiztosan futott. Kilőtt, 53-ra futotta az utolsó kört és 25-re az utolsó 200-at. Azt hiszem ő az a fajta atléta, aki bármikor bármire képes, ha teljesen egészséges és jól érzi magát.

Seb Coe: "Hihetetlen". Egyszer azt kérdezték tőlem, mit gondolok Coe visszavonulásáról. Azt válaszoltam: "ha ő visszavonul, lehet hogy nekem is vissza kell vonulnom, hiszen azonos szinten állunk". A Világ Kupán 52-re futotta az utolsó kört, 37-re az utolsó 300-at, és 25.1-re az utolsó 200-at. Jobb bárkinél.

Peter Rono: Amit mondhatok róla: ő nyerte az eddigi legnagyobb versenyt (Szöulban). Erre azt mondhatják, hogy én nem voltam ott, Aouita nem volt ott, Jim Spivey nem volt ott, Gonzalez nem volt ott, Cram rossz formában volt. De én úgy gondolom, megérdemli az elismerést, mert nagy versenyben nyert és ő az olimpiai bajnok. Idén nem volt jó, de sokszor nem tudjuk, ennek mi az oka.

Wilfred Kirochi: Az egyik legjobb feljövőben lévő mérföldes. Olyan futó, aki 1500-tól 10.000-ig tehetséges. Azt hiszem, még sok jó éve lesz.

ÖNÉ
A
SZÓ

Kedves Szerkesztőség!

A decemberi számban megjelent, dr. Harsányi László által írt "Kedves Hölgyeim és Uraim! Furcsa demokráciát tapasztaltunk." kezdetű írásra szeretnék reagálni. Kérem, hogy ezen észrevételeim jelenjenek meg az Atlétikában!

A megyei atlétikai szövetség küldöttközgyűlésére a küldöttek létszámát a szakosztályok kategóriába sorolása alapján állapítottuk meg. A "D" kategóriás szakosztályokat 1, a "C"-seket 2, a "B"-seket 4 és az "A"-t 8 küldött képviselte volna.

Az elért eredmények alapján úgy tértünk el, hogy a Bázis és az MTE további egy küldöttet delegálhatott. A TÁSI az utóbbi évek utánpótlás-nevelésében elért eredményei alapján 3 fővel képviseltethette magát. A régi elnökség 8:5 arányban ezt a megoldást választotta.

A dr. Harsányi László által a minősített versenyzők száma szerinti küldöttek arányaiban kiszámított adatok nem egészen pontosak. Az MTE által elért minősítések száma valóban 57, a közölt 25 helyett, tehát az ő részesedésük valóban 12 %.

A korábbi elnökség 13 tagja közül 6 fő közvetlenül egyik egyesületnek sem tagja, vagy alkalmazottja. 5 fő a Bázis szakosztályvezetőségének tagjaként, illetve edzőjeként a szakosztályt képviselte.

A demokrácia teljességéhez az is hozzátartozik, hogy a Bázis SC-t képviselő kérése a következő volt: ha a küldöttek száma 41, akkor a megoszlás a következő legyen: előző elnökség 14 fő (benné 4 fő Bázist képviselő), Bázis SC 17 fő, KBSK 3 fő, PVSK 2 fő, TÁSI 1 fő, MTE 1 fő, Bóly 1 fő, Sásd 1 fő, Nagypeterd 1 fő. Ha a küldöttek száma ettől eltérő, akkor a kérésük az volt, hogy a Bázist képviselő az összes küldöttek 63 %-a legyen.

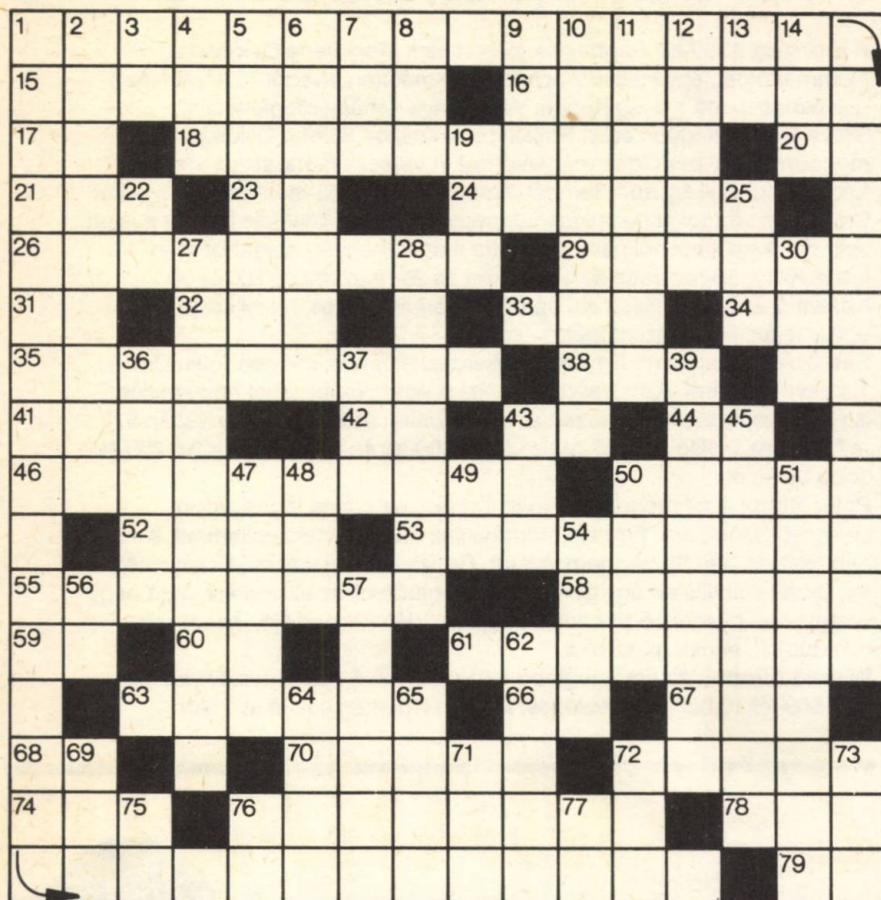
A számok megvizsgálásával a "demokrácia" teljessége megállapítható.

Tisztelettel:

Haász János

a Baranya megyei Atl. Szövetség volt és jelenlegi elnöke

KERESZTREJTVÉNY

Ismét hagyományos rejtvényünkben a doppingolással foglalkozunk, pontosabban, egy elítélő vélemény részletét rejtettük el a VÍZSZINTES 1. és a FÜGGŐLEGES 1. sz. alatt. Ezt kérjük beküldeni **1990. február 10-ig** a következő címre: **1364 Budapest Váci u. 62-64. Pf. 29. ATLÉTIKA '90.** A megfejtők között három darab adidas pólóringet sorsolunk ki.

Said Aouita mondta: – Semmiképpen sem szabadna megengedni, hogy akik egyszer ... (folytatás a keresztrejtvényben)

VÍZSZINTES:

1. AZ IDÉZET FOLYTATÁSA (zárt betűk: O, D, K, J) **15.** Athidalhatatlan ellentét. **16.** Becsukat. **17.** Kettős betű. **18.** Keleties póz sajátos lábtartással. **20.** ABC-kezdet. **21.** Ázsiával együtt a legnagyobb egységes kontinens. **23.** Növényi szár része. **24.** Vegyi elem változata. **26.** Labdajátékosnál elengedhetetlen tulajdonság. **29.** Irodalmi virágnév. **31.** Közepes ügynök! **32.** Csak félig kabaré! **33.** Ferrum. **34.** Régi hossz mérték. **35.** Azonosító jel futókon. **38.** Fejőgépben van! **40.** Igeközt. **41.** Görög betű. **42.** Valahol

véget ér! **43.** Ujj-szám. **44.** Kiejtett betű. **46.** Programban gazdag. **50.** Török tábornok, államfő is volt. **52.** Kezében fog. **53.** Gyalogosok. **55.** Hazafi. **58.** Így is lehet tudni valamit. **59.** Állami Gazdaság. **60.** Néma igen! **61.** Fafüvés hangszer. **63.** Kétségbe voná. **66.** -on és -ön a társa. **67.** KYR. **68.** Hasonló hangzók. **70.** Ügyjelző. **72.** Már vasválozata sem éppen a modern mezőgazdaság tükrözője. **74.** Kapa és nagyharang követi. **76.** A kívánt helyre segít. **78.** Konyhafőnök. **79.** Kicsinyítő képző.

FÜGGŐLEGES:

1. AZ IDÉZET BEFEJEZŐ RÉSZÉ (zárt betűk: R, L, R, É, K). **2.** Gábor Áron kiválóan művelte. **3.** Visszaér! **4.** Hangtalanul késél! **5.** Vállalatnév a fotóiparból. **6.** Rab-munka, méghozzá a legnehezebbek közül. **7.** Hatvan százalékos szippantás a cigarettából!! **8.** Szidás párosai. **9.** Alulra zavar. **10.** Startolási forma. **11.** Az atlétikában ilyen mozgás is van. **12.** Bóvilit elad. **13.** Argon. **14.** Egyforma magánhangzók. **19.** Mici Mackó fázik, -..., -... **22.** Csendes öröml! **25.** Jogi vita, de a törtélet is helyettesíti. **27.** Színésznő, sok magyar film egykori főszereplője. **28.** Isten Önnel! **30.** A pisai ferdetorony ígéje. **36.** ...halála az okoskodás. **37.** Páratlan zloty! **39.** Örökléstan. **43.** Sörkeverék! **45.** Győzelem jelzője. **47.** Könnyedén hozzáér. **48.** Össze-vissza ont! **49.** UÁ. **50.** Mint két (három, négy stb.) tojás, úgy hasonlít. **51.** Ápolónők. **54.** Skót város Glasgow-tól északnyugatra. **56.** Ezüst. **57.** Nád a házam... **62.** Hosszan nézte. **64.** Gyakran – de nem népszerűsége okán – emlegetett hivatal, amelyről az embernek a balszerencse jut az eszébe. **65.** Kiskereskedő. **69.** ... por és homu vogymuk. **71.** Követségi részleg! **72.** Líftekben van! **73.** A spanyol hírugynökség. **75.** Disznószállítás. **76.** Budapest. **77.** Antonov-gép.

A decemberi számban közölt rejtvény helyes megfejtése: Jonathan Ridgeon.
A helyes megfejtők között kisorsolt adidas pólóringet nyert olvasóink:
Sárközi Lajosné (Tápiógyörgye), **Pruzsinszky Anna** (Budapest XV.), **Mayer Miklós** (Várpalota). Gratulálunk! Nyereményüket postán küldjük el, vagy személyesen is átvehető a Magyar Atlétikai Szövetségben (1143 Budapest Dózsa György út 1-3).

Eredmények a nagyvilágból

BOZEN (1989. december 31.)

A hagyományos nagyszabású szilveszteri futófesztiválon a férfiaknál a portugál Ezequil Canario nagyon erős mezőnyt legyőzve ért első helyen a célba. A nők vetélkedésében a hollandok fedettpályás világbajnoka, Elly van Hulst győzött.

Férfiak, 10 km: Canario (por) 28:27.4, Panetta (ol) 28:30.1, Ten Kate (hol) 28:32.8, Ryffel (svá) 28:33.4, Ignatov (bol) 28:53.6.

Nők, 5 km: van Hulst (hol) 26:11.0, Pippig (kném) 16:15.0, Biby (nyném) 16:22.7.

TOKIÓ (1989. november 19.)

Meglepetésre szovjet győzelem született a 11. alkalommal megrendezett tokiói női maratonin: **1. Klocsko** (szov)

2:31:33, **2. Cunha** (por) 2:32:17, **3. Ferreira** (por) 2:34:09, **4. Jagodina** (szov) 2:34:18, **5. Palm** (své) 2:34:36, **6. Bogaceva** (szov) 2:34:47, **7. Marot** (brit) 2:36:29, **8. Masuda** (jap) 2:37:34.

FUKUOKA (1989. december 3.)

Óriási hajrában, drámaian szoros küzdelemben szerezte meg a győzelmet a 27 éves portugál Manuel Matias a 24. Fukuoka férfi maratonin. Matias és az Európa Kupa-győztes szovjet Ravil Kasapov (33) fej-fej mellett rőtta a távot, közdött egymással és a 18-22 °-os meleggél. A portugál atléta végül alig 1-2 méteres előnnyel ért célba.

1. Matias (por) 2:12:54, **2. Kasapov** (szov) 2:12:54, **3. Kozasu** (jap) 2:13:12, **4. Tanigucsi** (jap) 2:13:42, **5. Izumi** (jap) 2:13:56, **6. Dobler** (nyném) 2:14:07, **7. Mekonnen** (eti) 2:14:29, **8. Wachenbrunner** (kném) 2:14:30.

VII. IBUSZ—MARATON

1990. május 13.

active bodies by adidas